Sporturile

Cel mai vechiu sport

După documentele vechi, se pare că cel mai în vârstă dintre sporturi e cercul.

La început el era de bronz şi era mânat de un beţişor îndoit,

La Greci el făcea parte din gimnastică, căci ei vedeau într'ânsul sistemul cel mai bun pentru a desvolta agilitatea picioarelor şi a regula respiraţia prin mişcarea braţelor.

Properţiu, în comparaţia sa între instituţiile Romei şi cele ale Spartei, regreta că femeile nu practicau acest joc. Iar Aribase, medicul împăratului Iulian, ne dă o descriere amănunţită a cercului: diametrul cercului, spune el, trebuie să fie mai mic ca talia omului iar ca înălţime trebuia să ajungă până la mijlocul pieptului jucătorului. Bastonul împingător era de fier cu un mâner de lemn.

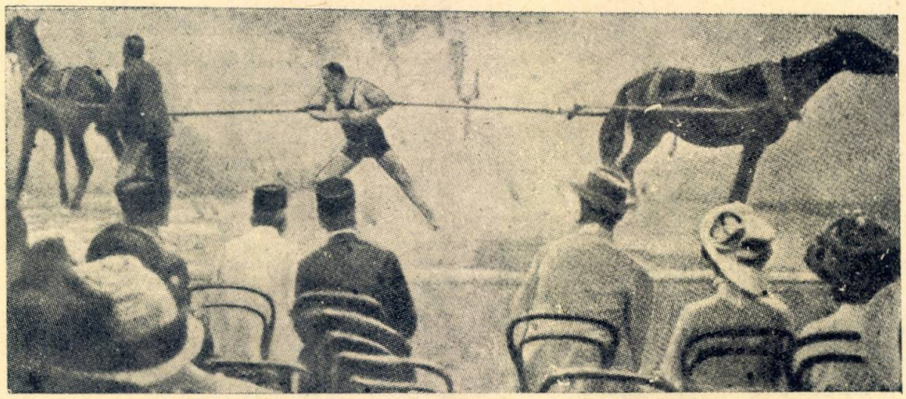

Omul 2 HP, adică a cărui forţă e egală cu aceea a doi cai. E un atlet turc de braţele căruia sunt prinşi doi cai robuşti; aceştia trag din toate puterile, unul în dreapta, altul în stânga, dar nu-l pot urni din loc.

L'Homme 2 HP — un athlète turc que deux chevaux ne peuvent faire bouger.

Ein türkischer Athlet den zwei Pferde nicht im Stande sind vom Platze zu rühren.

Aviaţiune

Urmările răririi oxigenului la marile înălţimi

In vremea când se caută rezolvirea problemei zborului la o mare altitudine, e nevoie să se studieze foarte de aproape efectul rărirei oxigenului asupra organismului. .

La Londra, la Institutul Lister, se fac în acest scop experienţe într'o cameră de oţel anume constuită, unde atmosfera nu conţine decât o proporţie redusă de oxigen. Insuş profesorul Haldane s'a închis într'însa, dar după puţin timp el ajunse într'o stare periculoasă faţa-i era albastră, şi, după cum a povestit el în urmă i-a fost cu neputinţă să ia note. Aierul din camera de oţel era aproape la fel cu acela ce se găseşte la 6000 metri.

S"a demonstrat, că atunci când procentul de oxigen e diminuat în chip gradat, omul nu observă nici fenomenele fizice nici cele mintale cari se petrec în el. In camera de oţel omul e incapabil să facă cea mai simplă adunare, judecata îi e slăbită, fără ca el totuşi, să-şi dea câtuş de puţin seama despre aceasta.

Cum îi se dă oxigen, simţurile lui par deodată mărite. Văzul e de o agerime extremă, sunetele cele mai slabe par intensificate şi timp de o clipă are o senzaţie de fericire intensă, care face ca lumina să-i pardă admirabilă şi viaţa delicioasă.

Cea mai veche bancă

Prima bancă ale cărei urme s'a regăsit a fost banca „Egibi şi fiu" din Babilon. Ea era în floare cu 700 de ani înainte de naşterea lui Isus Christos şi avea şi câteva sucursale.

Prima bancă cunoscută în Europa a fost Banca Veneţiei, în secolul XII. Apoi au venit băncile din Barcelona şi din Stockholm.

Mai e de notat că banca din Stockholm a fost cea d'intâiu care în anul 1668 a emis hârtie monedă.

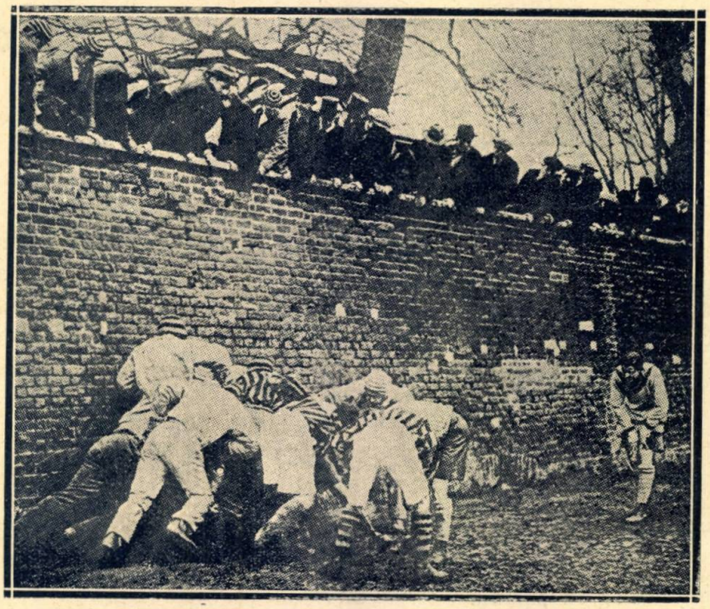

Un match de **Wall Game** — variaţiune a foot-ball-ului, astfel cum e jucat numai de elevii Colegiului din Eton (Anglia). Partida se joacă pe un teren special (lung de 72 metri şi larg de 9 metri), mărginit deoparte de un zid înalt. Ţinta e formată de uşa din zidul ridicat la unul din capetele terenului; la cellalt capăt, e un trunchiu de copac a cărui înălţime e la niveiul pragului de sus al uşii. 3 din cei 11 membri ai echipei iau formaţiunea de „mêlée", iar restul de 3 rămân deoparte.

Tot timpul lupta se dă dealungul zidului.

Instantaneul de mai sus reprezintă o „mêlée" aprigă, la picioarele zidului.

Une des longues et dures mêlées du „Wall Game" — jeu de foot-ball pratiqué uniquement par les élèves du Collège d'Eton (Angleterre).

Augenblickaufnahme eines „Wall Game"-Matches — eine Art Fuss-Ball die, am Fusse einer Mauer, nur im Etton-College (England) gespielt wird.

MODA

In stânga, rochiţă din crep de lână roz pentru fetiţe dela 6 la 8 ani; **în dreapta,** rochiţă din serj rusesc verde, pentru fetiţe dela 8 la 10 ani.

Deux modèles de robes pour filettes de 7 à 8 ans (à gauche) et de 8 à 10 ans (à droite).

Kleidchen modelle für Mädchen von 6 bis 8 Jahren (links) und von 8 bis 10 Jahren (rechts).

Model de pălărie de primăvară, din satin negru, garnisită cu un paradis.

Chapeau en satin noir, garni d'un paradis.

Hut aus schwarzen Satin mit einer Paradies-Feder.

Pălării pictate

O noutate a modei e şi pictura pe pălării. Pe o formă de paiu se pictează flori: roze, ghirlande de micşunele, buchete de garoafe, pompoane de roze, etc. etc.

Odată cu aceste flori se mai pictează şi desemnuri bizare, un fel de hieroglife egipţene cari acoperă toată calota. Aceasta e, socotim noi, o fantezie, un capriciu puţin durabil şi de care moda se va sătura repede.

Moda galoanelor

Galoanele lucrate sunt foarte moderne. Le găsim pe rochii de satin cu dungi mari prelungitoare, şi au nişte desene delicioase şi culori încântătoare, cari dau iluzia broderiei pe rochii.

Galoanele de mătase ecoseză, ţesătură metalică şi uşoară produc un efect foarte plăcut pe rochiile de muselină de mătase.

In fine — şi aceasta e o dovadă a rafinamentului modei actuale — galoanele împodobesc şi căptuşala hainelor.

Model de toaletă de serată.

Robe du soir.

Elegante Abendtoilette.

Moda practică

Oricât de stranie ar părea această împerechere de cuvinte — pentru că atunci când se zice „moda" se şi subînţelege că e vorba de ceva incomod — e totuş fapt că la New-York s'a lansat o modă care oferă toate avantagiile comodităţii.

E, precum se vede în fotografia ce reproducem, o fustă astfel croită, că, în mers, se desface, drept în mijloc, ca o pereche de pantaloni, iar în stare de imobilitate, cele două părţi se împreunează, reluând înfăţişarea unei jupe o-obicinuite.

Această fustă-pantalon e în deosebi recomandabilă pentru stradă şi jocurile sportive.

Instantaneul ne arată felul cum fusta se transformă în pantaloni, în momentul când femeia se apleacă spre a-şi trage ciorapul.

Nu voim să participăm asupra şanselor ingenioasei creaţiuni de a fi adoptată de majoritatea femeilor, dar în nici un caz nu i se poate face imputarea de a fi indecentă; nici că ar răpi ceva din graţia femenină. Totul e chestie de obişnuinţă — şi dacă ne-am putut deprinde cu atâtea excentrităţi ale modei, de ce n'am accepta un model care are marele avantaj de a da mişcărilor femeei libertatea de care ele sunt astăzi lipsite.

Vederea fustei-pantalon.

Jupe transformable en culottes — mode lancée en Amérique.

Ein Kleiderrock der für Strasse und Sport gleich geeignet ist, denn er ist teilbar und kann als richtiger Rock wie als Hose getragen werden.

Actualitatea în caricatura

Alegerea carierei

Mama. — Vezi, Lilico, dacă ai să'nveţi bine, ai s'ajungi şi tu profesoară, ca şi tanti...

Lilica. — Ca să nu se uite nimeni la mine şi să rămân fată bătrână ca tanti ?...

Mama. — Şi ce ai vrea tu să fii ?

Lilica. — Artistă de cinematograf, ca să vie toată lumea să mă vadă.

— Dis, chérie, qu'est-ce que tu voudrais devenir ?

— Une étoile du cinéma afin d'avoir beaucoup d'admirateurs.

Mutter. — Was möchtest du werden ?

Lily. — Ein Filmstar, damit ich viele Anbeter habe.

E bun creştin

Doctorul. — Domnule Bureţescu, iar te găsesc cu paharul în mână. Lasă-te de băutură, că alcoolul ţi-e cel mai mare vrăjmaş !

Bureţescu. — Eu sunt bun creştin şi unul din cele mai măreţe preceptе ale religiei noastre, e să-ţi iubeşti până şi pe vrăjmaş.

Doctorul. — Un cuvânt mai mult, să nu-l înghiţi.

Le médecin. — Votre plus grand ennemi est l'alcool !

Le patient. — Notre religion nous enseigne d'aimer nos ennemis...

Le médecin. — Oui, mais pas les avaler.

Der Arzt (zum Pazienten). — Ihr grösster Feind ist der Alkohol !

Der Pazient. — Aber unsere Religion lehrt uns selbst unsere Feinde zu lieben.

Der Arzt. — Aber nicht herunterschlucken.

Imbogăţescu la teatru

Imbogăţescu (către inspectorii de control din foaierul de jos al teatrului). — A început ?

Unul din inspectori. — Da, domnule, s'a şi jucat un act.

Imbogăţescu. — Ah !... Şi care anume ?

Nouveauriche (à l'entrée de la salle du spectacle). — On a commencé ?

Un contrôleur. — Oui, monsieur, on a déjà joué un acte.

Nouveauriche. — Ah !... Lequel ?

Raike (zu den Theaterkontrolleuren). — Bitte, meine Herren, hat die Vorstellung schon begonnen ?

Einer der Kontrolleure.—Natürlich, mein Herr, man hat bereits einen Aufzug gespielt.

Raike. — Ah !... Und welchen eigentlich ?

Călăraşi: G. şi D. Gheorghiu; *Câmpulung: (Muscel):* G. T. Baciu, Ştefănescu D. *Caracal:* S. şi G. St. Oprescu; *Cernăuţi:* M. Meller; *Chişinău:* Rusu I.; *Comarnic:* P. Machedon; *Constanţa:* El. Racu; *Craiova:* L. şi A. Dodu, A. M. Popescu, Ionescu C. A., S. şi L. Mandler, A. şi D. Stânculescu, Popilian A.

Galaţi: Ortensia, R. C. Neculai, Litica E., Grunfeld M., Ghingold I., H. S. şi A. Braunştein, Solomon A., S. şi R. Grunberg; *Gugeşti (R.-Sărat):* E. V. Zainea.

Mânăstirea Dealului: Stratilat I., Stănescu D.

Piteşti: Varabief Gr., Zaharescu I. I., S. Pristăvescu, Georgescu S. El., M. Diaconescu, V. şi M. T. Stoianoviceanu, Georgescu St., F. Dumitrescu, V. Olteanu, V. Dumitrescu, C. Olteanu.

Roman: R. Davidson.

Slobozia (Cahul): D. F. Manea.

Ţiţeşti (Putna): E. şi V. Neagu; *Tiuu:* G. Georgescu; *T.-Severin:* Ivanovici T.; V. Vecellio.

Vaslui: C. Cihodaru.

Explicaţia

El. — Dece, crudo, n'ai răspuns la înflăcărata-mi scrisoare ?

Ea. — De vreme ce n'am primit-o !

El. — Dar cum se poate, c'am dat-o recomandat ?

Ea. — Vezi că s'a putut, de altfel... ai un scris atât de prost, că un ceas m'am căznit şi n'am putut să descifrez mâzgălitura dumitale !

Lui. — Et moi qui attendais une réponse à ma lettre !

Elle. — Mais je ne l'ai pas reçue. D'ailleurs elle était si mal écrite qu'on ne pouvait rien déchiffrer !

Er. — Warum haben Sie mir nicht geantwortet ?

Sie. — Erstens habe ich den Brief nicht erhalten, und zweitens war es mir unmöglich Ihre Schrift zu entziffern !

Leacul

A. — Aşa o nevastă ca a ta înţeleg: de ani de zile de când vin la noi în casă şi măcar o singură dată n'am auzit-o să se plângă de vreo boală...

B. Asta o datorez medicului nostru de casă.

A. — E chiar aşa priceput?

B. — Nu ştiu ce e de capul lui, dar ştiu că e atât de mojic, că nevestei mele, decând a bruftuit-o odată, i-a trecut pofta să se mai facă bolnavă.

——XXXX——

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Foto — „Oglinda Lumii"

Un grup al ofițerilor promoției 1909 fotografiați în fața Muzeului Militar din Parcul Carol.

Un groupe des officiers de la promotion 1909 photographiés sur le perron du Musée Militaire, au Parc Carol.

Die Offiziere der Promotion des Jahres 1909 vor dem Kriegs-Museum, im Park Carol.

Bicentenaru Apei de Colonia

Anul viitor se va putea serba a doua sută aniversare a Apei de Colonia.

Pela mijlocul secolului XVII, un anume Jean Paul Fèminis a descoperit formula Apei de Colonia și a botezat-o astfel, pentrucă el locuia în acel oraș. El însă s'a mărginit numai la cercetări pur teoretice și abea înainte de a muri a încredințat secretul unei rude ale sale. Acesta se hotărâ să răspândească produsul nou în public și în anul 1725 a pus în vânzare primul flacon.

Pe vremea aceea Apa de Colonie era cu mult deosebită de aceea de care ne servim azi. Era un panaceu universal, o apă care vindecă toate bolile și, departe de a fi limitată la uzul extern, ea putea fi băută în anumite cazuri, amestecată fie cu apă curată, fie cu lapte.

Apa aceasta a îmbogățit iute pe inventatorul ei și în anul 1806 nepotul lui veni în persoană la Paris ca să propage și în Franța uzul ei. De atunci, faima Apei de Colonia a mers mereu crescând și la începutul secolului XIX erau numai la Colonia vre-o cincizeci de fabricanți diferiți cari vindeau „adevărata Apă de Colonia".

Ahsburg-Park, in Brooklyn, stattfand.

Un monument la 4,700 metri înălțime

E cel ridicat pe una din crestele Anzilor, din Peru, întru pomenirea inginerului francez François Aubry, fostul director al unei întreprinderi miniere peruviene și care, ca locotenent de rezervă, a alergat la chemarea goarnei și în fruntea bateriei sale, a căzut în crâncenele lupte dela sfârșitul anului 1014.

Monumentul acesta, consistând dintr'un monolit în formă de con trunchiat, așezat pe un soclu de piatră, e dată fiind altitudinea la care e ridicat, cel mai înalt din lumea întreagă.

Le monument le plus élevé du monde : il a été érigé sur une des crêtes des Andes péruviens, à la mémoire da lieutenant français Aubry, tué à l'ennemi sur le front occidental, en 1914.

Das höchste Kriegerdenkmal der Welt, welches zum Andenken des französischen Oberleutnants Aubry auf einem der Gipfel der peruanischen Anden errichtet wurde.

Cursuri pentru combaterea flagelului divorțurilor

Pentru a micșora numărul divorțurilor rezultate de pe urma căsniciilor nenorocite, organizațiile M. C. A. din New-York au înființat niște cursuri pregătitoare la căsătorie pentru tineri.

Se spune că cele mai multe căsătorii nu sunt fericite pentrucă bărbatul nu e cu destulă băgare de seamă la alegerea soției sale și că în realitate el se sinchisește de asta mai puțin decât de alegerea unui automobil.

Anul III, No. 17. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 26 Aprilie 1924

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAȘI

Coborârea în mormânt — fotografie după celebrul tablou păstrat în Galeria Pitti, din Florența. — „Și a venit Iosif din Arimatea și, luând pe Isus de pe cruce, l-a înfășurat cu giulgiu și l-a pus în mormânt nou, pe care-l săpase într'o piatră, chiar în grădina unde fusese răstignit".

O minune

Urmele răstignirii pe trupul unui călugăr italian

Faptul acesta de domeniul supranaturalului a fost constatat la monachul Pio da Pietralcina, din mânăstirea capuţinilor dela San Giovanni Rotondo, situată în munţii Gargano (Italia).

Acum 5 ani, exact în ziua de, 23 Septembrie 1918, călugărul, — care avea atunci 30 ani — căzu, în timpul unei lungi rugăcini, în extaz — stare în care rămase vreme de câteva ore. Când s'a trezit, avea pe trup semnele vizibile ale răstignirii Mântuitorului pe cruce: adică, urmele cuielor la mâini şi picioare şi urma rănii făcute cu suliţa, de pretorianul român, în coasta divinului Răstignit. De atunci semnele acestea au rămas tot aşa de pronunţate.

Monachul a fost examinat de o comisiune de savanţi, cari toţi au rămas înmărmuriţi în faţa fenomenului. Uluirea aceasta e cu atât mai explicabilă, că pare cu desăvârşire exclusă orice posibilitate de mistificare.

Precum era şi firesc, de cinci ani călugărul Pio da Petralcina e privit, în Italia, ca un sfânt, ca o reîncarnaţiune a Mântuitorului şi lumea aleargă la el spre a obţine vindecarea în cazurile definitiv condamnate de ştiinţa medicală. Şi, precât se afirmă, s'au înregistrat multe tămăduiri miraculoase, datorite sfântului din San Giovanni Rotondo.

Călugărul făcător de minuni Pio da Pietralcina.

Le capucin italien Pio da Petralcina, du couvent de San Giovanni Rotondo, qui, étant tombé en extase pendant les prières, se releva avec les traces évidentes de la crucification exactement aux endroits où les traces identiques sont marquées sur le corps du Rédempteur.

Der italienische Mönch Pio da Pietralcina dessen Körper die Kreuzigungs-Krennzeichen aufzeigt. Diese wunderbare Eindrücke sind vor 5 Jahre, während der Mönch in Verzückung geriet, erschienen.

Un Portret al Mântuitorului

In biblioteca Vaticanului se păstrează un document, în care se face portretul Mântuitorului:

„Zilele astea s'a ivit şi trăieşte printre noi un om de o virtute neobicinuită, pe care unii, cari îl însoţesc, îl numesc Fiul lui Dumnezeu. El vindecă bolile şi învia morţii. Faţa lui inspiră iubire şi în acelaş timp şi respect. Părul lui e lung şi blond, neted până la urechi, iar de la urechi până la umeri e uşor ondulat; la mijlocul capului părul e despărţit printr'o cărare şi fie-care jumătate cade de o parte şi de alta după portul din Nazaret.. Obrajii sunt puţin rumeni, Nasul e bine format. El poartă o barbă de aceeaşi culoare ca şi părul, dar ceva mai deschisă şi despărţită la mijloc.

„Privirea lui iradiază înţelepciune şi curăţenie sufletească. Ochii îi sunt albaştri, străbătuţi de raze luminoase. Omul acesta care deobiceiu e amabil în convorbire, devine teribil când e nevoit să dojenească. Dar şi în acest caz persoana lui insuflă un sentiment de siguranţă şi curăţenie. Nimeni nu l-a văzut râzând vreodată; în schimb însă plânge ades.

„Trupul lui e normal, ţinuta dreaptă, mâinile şi braţele lui sunt aşa de frumoase că priveliştea lor provoacă plăcere. Tonul vocii lui e serios. Vorbeşte puţin. E modest. E frumos, dacă un bărbat poate fi frumos. Se numeşte Isus, fiu al Mariei".

Săptămâna

Sunt semne că ne apropiem de soluţia problemei Reparaţiunilor, adică a despăgubirilor de războiu datorite de către Germania, conform stipulaţiunilor Tratatului dela Versailles. Concluziile raportului comisiunii internaţionale de experţi fiind însuşite de guvernele aliate şi acceptate de guvernul din Berlin ca bază de negociere, se poate spune că nodul gordian a fost tăiat.

Nu mai depinde decât de voinţa sinceră a Germaniei de a plăti în marginile capacităţii sale de plată — aşa cum a fost evaluată de comitetul experţilor — pentru ca Europa să se bucure însfârşit de pacea după care lihneşte de 5 ani.

Ar fi şi vreme. Căci, de ar fi să se întocmească o statistică, s'ar constata că ruinele îngrămădite de desechilibrul economic de după războiu sunt tot atât de însemnate ca şi dezastrul material pricinuit de cei patru ani de ostilităţi. Ba, la activul celui dintâiu mai e de adăugat şi incalculabilul rău moral pricinuit de jocul valutei şi dansul miliardelor.

Rezolvirea chestiunii Reparaţiunilor va avea un dublu efect salutar: pe deoparte înzdrăvenirea economică, pe de alta însănătoşirea sufletească a beligeranţilor de eri. In chiar ziua în care se va semna acordul, se va trage şi prima brazdă adâncă în pământul lăsat paragină de atâta amar de ani.

Soluţiile jocurilor

Caracal: C. Marotinescu. — **Cetatea-Albă:** T. Cernea. — **Chişinău:** Tichinovski S., E. şi M. Haivas, E. şi A. Iancovici, Glaciuc Al., Brusnevski V., Fraţii Vasenberg. — **Cluj:** V. Magda. — **Constanţa:** El Racu, T. Geanelone. — **Craiova:** Penhas A. S., I. Hönich, E. Liberman.

Dârste-Braşov: St. Muscalu.

Focşani: M. Luca.

Galaţi: I. Kirstein, Solomon A., Zloceover A. — **Gârlele-Moineşti:** Neghelski B.

Iaşi: O. şi M. Călinescu, M. P. Groper, E. şi M. Simionescu.

Miercurea Ciucului: P. Romanescu.

R.-Sărat: A. Gaginski, Rădulescu V. I.— **Roman:** D. Şâchter.

Săgeata (Buzău): Prisadă G. — **Şipote (Iaşi):** I. D. Vatamanu, R. Potcalica. — **Slatina:** Al. Dumitrescu, G. Marinescu.— **Slobozia-Cahul:** D. F. Manea.

Tândărei (Ialomiţa): A. I. Marinescu.— **Tekirghiol:** C. Drăghici. — **Tecuci:** M. Cobzac, Talmaciu St. — **Titu:** G. Georgescu. — **T.-Severin:** Ivanovici F. T.

Udreşti (Prahova): C. P. Ciocoiu.

Vaslui: C. Cihodaru.

A mai rezolvat problema de şah din No. 14:

Cluj: V. Magda.

Originea jocului «bridge»

Cuvântul „Bridge" e o formă coruptă a cuvântului rusesc „birici", un joc de cărţi foarte răspândit la popoarele slave.

„Birici-ul" a trecut mai întâiu în Suedia apoi în Olanda unde regulele lui au suferit modificări importante. America l-a adoptat şi ea la rânudl ei; apoi a iniţiat şi Anglia. Franţa a împrumutat „birici-ul" devenit „brîdge" acum vre-o treizeci de ani dela vecinii săi de dincolo de Canalul Mânicei, iar din Franţa jocul acesta s'a răspândit pe restul Continentului.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică (volumul „Tainele Curţii Germane") d. St. I. Gănescu — Bucureşti.

Premiul fuziunii de cuvinte (volumul „Tainle Curţii Germane") d. Constantinescu A. — Târgovişte.

Premiul cuvintelor în pătrat (volumul „Misterul Romanovilor") d. G. Cremer— Brăila.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu dezlegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Minunea învierii lui Lazăr — frescă a maestrului francez Maurice Denis.

La Résurrection de Lazare — fresque du maître français Maurice Denis.

Die Auferstehung Lazarus — Freske des französischen Meisters Maurice Denis.

Doi elefanţi se joacă de-a mingea cu un vânător

Un misionar instalat în bălăriile Yen Bay (Fonkin) s'a dus luna trecută la o vânătoare de cerbi, însoţit de un locotenent din artilerie şi câţiva din enoriaşii lui.

Locotenentul stătea de pândă, preotul cu credincioşii goneau prin pădure. Ei socoteau că urmăresc nişte cerbi şi când colo dădură peste doi elefanţi. Misionarul trase asupra pachidermilor spre a le speria; dar indigenii fură acei cari o luară la fugă.

Un elefant îl apucă pe misionar şi-l aruncă tovarăşului său, care se grăbi să înapoieze partenerului său mingea aceasta improvizată. Jocul acesta ţinu câteva minute, apoi dintr'o aruncătură stângace misionarul căzu jos. El nu mai mişca. Unul din elefanţi ridică un picior ca să-l pună apoi cu delicateţe pe acel corp inert şi să-l facă piftie când se întoarseră indigenii şi descărcară câteva împuşcături. Atunci cei doi jucători o luară la fugă, lăsând pe loc jucăria lor.

Mort de foame, dar cu 40 milioane în ladă

In localitatea Chatam (Anglia) a murit de inaniţie un om care trecea de mic rentier. De sgârcenie nu-şi cumpăra nici destulă pâine seacă spre a se sătura.

De oarece n'a lăsat moştenitori, autorităţile au procedat la inventariarea averii, în vederea trecerii ei la fisc.

Spre uimirea tuturor s'a stabilit că Harpagonul englez era posesorul unei respectabile averi de vreo 45000 lire sterline — vreo 40 milioane de lei, de ai noştri!

Alergări de câini

MAIMUŢA JOCKEY

Anglia a fost ţara unde, pentru prima dată, s'a organizat alergări de câini. Succesul obţinut a fost un îndemn caşi aiurea să se 'ntroducă acest sport, care, în afară de interesul intrinsec, mai are şi atracţiunea unei deosebite curiozităţi.

Acum în urmă, pe terenul anume amenajat dela Grunewald (Berlin) au avut loc curse de câini, dar cu o notă cu adevărat originală: câinii n-au alergat în libertate, ci călăriţi de câte un jockey potrivit taliei lor — o maimuţă.

Jockeii quadrumani s'au achitat cu multă abilitate de misiunea destul de grea ce aveau: nu trebuiau să se mărginească la a figura pe călăreţ, ci, la nevoie, să şi îndeplinească rolul acestuia. Căci, întocmai ca în cursele de cai, se 'ntâmplă ca animalul să se derobeze; atunci intervine jockeyul quadruman care-şi sileşte montura să execute cursa aşa cum e prescrisă.

Instantaneu dela alergarea de câini de la Grunewald (Berlin): un „crack" canin călărit de o maimuţă.

Courses de chiens à Grunewald (Berlin): un chien monté par un singe.

Hunderennen auf der Grunewald-Rennbahn in Berlin: Ein Affe als Jockey.

In acest scop au fost dresate câteva maimuţe cari, după un antrenament de câteva luni, s'au dovedit a fi nişte călăreţi emeriţi. In ce priveşte câinele, pare că suportă cu o deosebită plăcere pe jockeyul său, care, în loc de pinteni şi cravaşă, se serveşte numai de nişte strigăte speciale.

Maimuţa, de altfel, e foarte activă în tot timpul cursei: îşi conduce montura canină, îndemnând-o cu presiunea braţelor dinainte şi aceea a coapselor. Quadrumanul îşi ia rolul în serios şi munceşte în consecinţă: în alergările dela Grunewald, maimuţele erau mai obosite şi mai asudate decât câinii pe cari călăriseră.

Câinele, am spus-o, nu numai că nu manifestă nici o repulsiune faţă de călăreţul său, dar pare chiar a se arăta încântat. Oricum, fapt e că mult mai bine aleargă câinele montat de maimuţă decât atunci când face cursa singur. Niciodată până acum nu s'a putut obţine dela câine un galop de aşa vie alură ca acela executat de el sub imboldul jockeyului quadruman.

Din lumea supranaturalului

Omul invulnerabil

În Polonia face mare vâlvă o carte care povesteşte aventurile cu adevărat extraordinare ale unui soldat rus. Autoarea acestei povestiri, Sofia Kossak, afirmă că ea le-a auzit dela un soldat din garda roşie, care fusese martorul acestei întâmplări.

Eroul e originar din Moscova. In timpul războiului el declarase camarazilor săi, că atât timp cât dăinuia lumina soarelui, el era absolut invulnerabil faţă de gloanţe. Mai adăogă, că această putere supranaturală înceta când norii întunecau cerul ori când era noapte.

Unul din ofiţerii regimentului, mirat de legenda care cu încetul se formase în jurul persoanei soldatului, îi propuse o încercare hotărîtoare. Ea fu acceptată. Omul fu aşezat înaintea unui pluton care descărcă asupra lui armele. Nici unul din gloanţe nu-l atinse. Văzând aceasta ofiţerul se apropiă şi descărcă într'însul unul după altul toate gloanţele din revolverul său: gloanţele ricoşară şi sărira la o depărtare de câţi-va metri.

In urma acestei încercări victorioase, soldatul se porecli singur, „ţarul ţarilor" şi „zeul zeilor", titluri pe cari le scrise cu mândrie pe centuronul său.

* * *

După războiu povestitorul pierdu din vedere pe acest om ciudat. Dar l'a regăsit deunăzi în rândurile armatei roşii. Tovarăşul lui de altă dată i-a destăinuit că tot mai posedă aceiaşi putere, dar se fereşte să vorbească de ea, căci ştia că comuniştii au oroare de tot ceea ce poate părea supranatural. Povestitorul nu putu înţelege teama aceasta şi el spuse unora şi altora ceeace văzuse altă dată cu proprii lui ochi. Aceasta avu ca efect că eroul nostru fu nevoit să sufere o a doua încercare, care a avut loc în Maiu trecut.

„Ţarul ţarilor" o înfruntă cu o siguranţă minunată, îmbrăcat în alb şi călare pe un cal alb. Totul se petrecu pe esplanada dela Zynotiev, unde era grupată garda roşie. Garda trase salve cu puştile şi cu mitralierele în om şi în cal, dar amândoi rămaseră neatinşi. Deodată însă trecu un nor şi acoperi soarele. Atunci ţarul ţarilor strigă soldaţilor să înceteze focul: prea târziu însă, calul se prăbuşi rănit de moarte. Călăreţul fu dus imediat la spital. El avea opt răni mortale Când ajunse la spital, el mai avu puterea, să ceară să fie pus înaintea ferestrei deschise cu faţa spre soare. Aşa se făcu. In câte-va ore el fu vindecat în chip miraculos.

Asta era prea mult şi a doua zi dimineaţa el fu găsit sugrumat în patul său...

...Dar povestea aceasta s'a petrecut în Rusia.....

Pelerinaj pe Muntele Golgota

Un grup de pelerini, veniţi la Ierusalim, urcă Muntele Golgota. Cortegiul, în capul căruia patru pelerini duc o cruce grea, se opreşte în drum în locurile unde s'a oprit şi Mântuitorul, în cursul urcării durerosului Calvar.

Une procession de pèlerins, dont la tête porte une lourde croix de bois, gravit le Golgotha.

Eine Pilgerprozession, die ein schweres Holzkreuz durch die traditionellen Stationen nach Golgotha tragen.

Record de coincidenţe

Acesta e realizat de doi fraţi gemeni născuţi la 1851, lângă Barnstaple (Anglia).

La vârsta de doisprezece ani au început amândoi să lucreze ca strungari apoi au continuat cu aceeaş meserie şi au lucrat cot la cot.

Ei s'au căsătorit în aceeaş zi şi au fost vecini cu casele.

Fiecare din ei a avut câte zece copii: unul trei băeţi şi şeapte fete; cellalt trei fete şi şeapte băieţi.

De cincizecişişeapte de ani amândoi dau lecţii la aceeaşi şcoală de adulţi.

Măritişul la Orientali

La Cairo s'a publicat un decret care fixează limita de vârstă pentru contractarea valabilă a căsătoriei: şeasespezece ani pentru fete şi optsprezece ani pentru băieţi.

Măsura aceasta e socotită ca un triumf al moderniştilor, cari vor să introducă civilizaţia europeannnă în Egipt.

In urma stăruinţelor repetate ale unei lige femeniste egiptene, El-Azhar venérabilul rector al universităţii musulmane, a invitat pe marele cadi, pe marele mufti şi areopagul ulemalelor, ca să studieze chestiunea din punctul de vedere al Coranului. După îndelungate deliberări, s'a convenit că preceptele religioase nu se opun la fixarea vârstei pentru căsătorie. Şi abea după prezentarea acestui verdict suprem în materie dogmatică, regele Fouad I s'a hotărât să sancţioneze legea recentă.

Reforma aceasta are o importanţă covârşitoare, pentru că până acum fetele erau măritate, chiar înainte de a fi nubile. Se vedeau astfel copile de 12 şi chiar de 10 ani cărora autoritatea părintească le impunea măritişul.

Podoabe eterne

Capitoliul din Roma

Capitoliul era un templu înălţat pe muntele Tarpeian şi care curând împrumută numele său acestei coline din Roma, unde poporul vechei cetăţi venea mai puţin să-şi adore zeii, decât propriile virtuţi şi propria-i glorie.

Construcţia Capitoliului fu începută sub domnia lui Tarquiniu Anticul şi terminată cu o sută de ani mai târziu în anul 245 dela fondarea Romei (509 a. Chr.) sub consultul lui Horatius Pulvillus.

El se compunea din trei sanctuarii, cel din centru consacrat lui Jupiter, cel din stânga Junonei şi cel din dreapta Minervei.

De trei ori se dădu foc şi de trei ori el fu reconstruit, după vechile planuri, de Sylla, apoi de Vespasian şi în sfârşit de Titus şi Domiţian.

Romanii afirmau că Capitoliul e locuinţa preferată a stăpânului zeilor pe pământ; el fu mai ales monumentul care amintea cetăţenilor toate ceasurile cele mai mari ale puterei Romei. Căci în faţa acestui templu au venit toţi consulii să facă sacrificii pentru gloria patriei, aici se urcau toţi triumfătorii pe un car tras de patru cai albi.

Capitoliul era înconjurat de o mulţime de statui ale oamenilor mari ai cetăţii şi era despărţit de cetăţuia Romei prin valea Pădurei sfinte a Arxului. La sud-vest se ridica stânca Tarpeiană de unde erau aruncaţi criminalii şi duşmanii Statului.

De jur împrejur se înălţau douăzeci şi şeapte de temple dedicate religiilor celor mai diverse şi cari formau o coroană măreaţă celei mai auguste coline antice.

Barbarii n'au respectat acest loc venerabil. Goţii au prădat şi ars Capitoliul şi multă vreme păstorii îşi duceau turmele la păscut pe ilustrul munte despuiat.

In anul 1534 s'a construit, după planurile lui Michel Angelo, actualul Capitoliu, unul din cele mai frumoase construcţiuni şi muzee din Roma modernă.

—IXI-O-IXI—

E bine să bem la masă?

Mulţi medici ne sfătuiesc să bem înainte ori după masă. Băutura înghiţită la masă diluează sucul gastric şi poate împiedeca digestia — când excesul de lichid nu e o cauză de dilataţiune ori de dispensie.

Un pahar cu apă luat pe stomacul gol, trece în circulaţie după câteva minute; introdus odată cu alimentele, zăboveşte în stomac atâta vreme cât şi acestea din urmă.

Pare deci nimerit să bem cu o jumătate de oră înainte de ne aşezăm la masă ori după ce s'a făcut digestia. Persoanele cari găsesc disciplina aceasta incomodă ori prea riguroasă, se pot deprinde să bea mai puţin în timpul mesei. Un pahar ori două sunt suficiente şi regimul acesta convine mai ales persoanelor cari au tendinţa să se îngraşe.

Vederea Grădinii Getsemani, din Ierusalim, cu straturile ei de flori, şi măslinii dintre cari unii de o foarte mare vechime.

Vue du Jardin de Getsemani, à Jérusalem, avec se oliviers dont certains atteignent un très grand âge.

Der Gethsemäne-Garten, in Jerusalem, mit seinen Blumen und uralten Olivenbäumen.

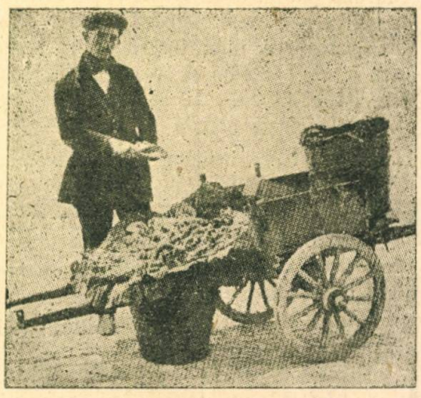

Vânzătorul de urechi de porc din Palermo. — Pentru excursionistul strein, una din curiozităţile capitalei Siciliei e desigur tabloul acesta al negustorului ambulant de urechi de porc. Cu o roabă cutreeră ei stradele minunatei cetăţi, în care nu e zi fără soare, şi-şi oferă marfa nu numai gospodinelor, la porţile caselor, ca şi trecătorilor. Şi, dintre aceştia din urmă, se găsesc destui cumpărători.

Locuitorii din Palermo au şi specialitatea preparării urechilor de porc, cari constitue una din mâncările cele mai delicioase.

Une des caractéristiques de Sicile: marchand ambulant d'oreilles de cochon.

Ein der Merkmalen Siziliens: Schweinsohren-Strassenhändler.

Din mitologia greacă

Ambrozia

In mitologia greco-latină ambrozia era hrana zeilor după cum nectarul era băutura lor.

După părerea istoricilor ambrolozia era solidă şi semăna cu mierea. Dar în **Iliada** Honur vorbeşte de ambrozie ca de un lichid roşu. Ba el o face chiar un parfum, când vorbeşte de Junona care-şi unge corpul cu această substanţă divină.

Imaginaţia poeţilor şi-a dat curs liber relativ la compoziţia ambroziei; ei sunt de acord numai prin aceea că-i acordă un gust delicios şi un miros desfătător. Cum popoarele antice nu cunoşteau nimic mai dulce ca mierea, poetul Ibicus (poet grec din secolul al 6-lea a. Chr.) spune: „Ambrozia e de nouă ori mai dulce ca mierea şi când mănânci miere, nu simţi de cât o a noua parte din plăcerea ce ai avea mâncând ambrozia".

Locuitorii Olimpului aveau într'însa un aliment ideal. Celorlalţi ambrozia şi nectarul le dădeau tinereţea ori le-o păstrau şi asigurau nemurirea acelora cari gustaseră dintr'însele.

In afară de aceasta ambrozia mai vindeca şi rănile mortale. Aşa cetim în **Encida** ,că Venus vindecă rănile fiului ei Enca turnând pe ele zeamă de ambrozie.

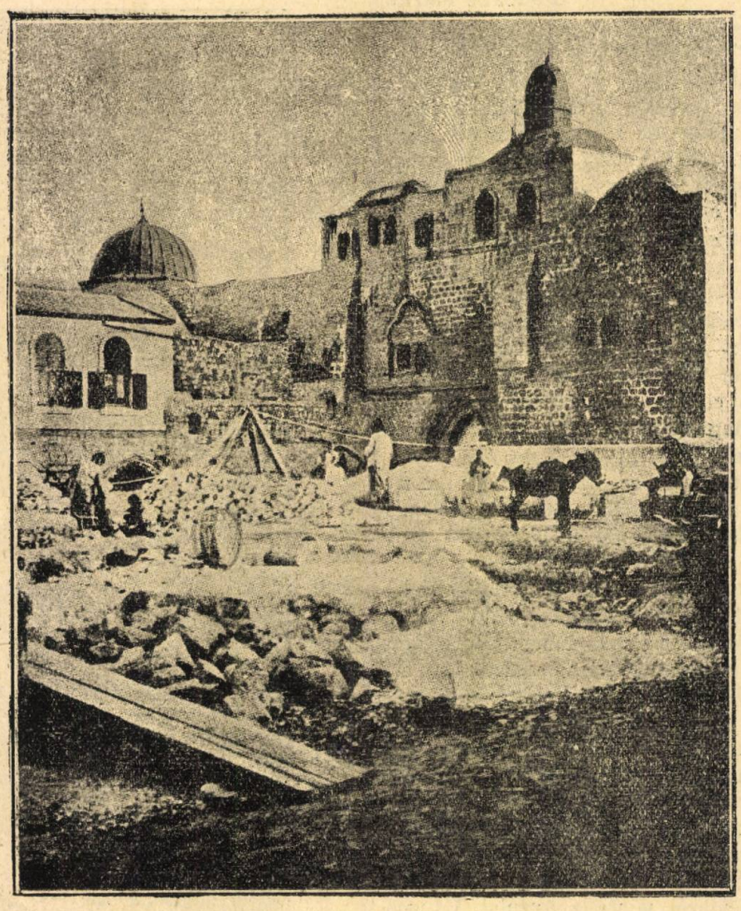

Mormântul Regelui David (din seminţia căruia se trage Mântuitorul) din Ierusalim. In stânga se vede sala zisă a Ultimului Ospăţ.

Le tombeau du roi David et la salle du Dernier Festin, à Jérusalem.

Das Grab des Königs David und der Saal des Letzten Festmahles in Jerusalim.

Femei celebre

Doamna de Pompadour

D-na de Pompadour era fiica unui slujbaş dela administraţia merindelor armatelor, numit François Poisson. S'a născut în anul 1720, a fost botezată cu numele Jenne Antoinette şi de mică fu adoptată de fermierul general Le Normand de Tourneheim, care o crescu ca pe fiica lui. Părul ei era castaniu şi lucios, dinţii îi avea foarte frumoşi, statura ei era de o graţie fermecătoare; ea avea foarte mult spirit şi mult gust la îmbrăcăminte şi găteală.

La fermierul general ea trăise încă din tinereţe într'o societate de artişti, de poeţi şi de filosofi şi în convorbirile cu ei şi afirmase reala ei inteligenţă şi înclinaţiunea ei pentru artele frumoase.

Aşa că dacă d-ra Poisson n'a adus nici o zestre tânărului dar foarte bogatului financiar Normand d'Etioles, care o luă din dragoste, ea aduse în căsătorie atâta frumuseţe, spirit, şi farmec că şi un rege l'ar fi putut invidia.

Curând salonul ei deveni locul de întâlnire al lunei alese, unde întâlneai tot ce avea Paris mai de vază în curteni ori oameni de talent. Dar Binet, cameristul regelui, o rudă a tinerei femei o prezentă lui Ludovic XV. Ea era cochetă şi ambiţioasă; Ludovic XV se amoreză de ea; o instală la Versailles. Puţin mai târziu ea ajunse marchiză de Pompadour şi favorită a tot puternică. Ea căuta să-l distreze pe monarh, plictisit de etichetă; organiză minunate serbări intime, îngriji de construirea unui teatru la Versailles, jucă şi ea comedie şi operă, dădu baluri, înmulţi călătoriile şi se folosi de toate resursele artei şi ale artiştilor.

Curând însă doamna de Pompadour a trebuit să se resemneze la rolul de prietenă utilă. Ea era inteligentă. Regele avea încredere într'însa. Consiliul de miniştri luase obiceiul de a se întruni în budoarul ei şi rolul ei deveni preponderent. Dacă ea s'a înşelat în unele din alegerile ei, a ştiut însă să-l înlocuiască pe abatele de Bernis, favoritul ei cu celebrul Choiseul, pe care-l susţinu în toate împrejurările, pentru binele ţării.

Favorita regală a încurajat tot timpul literile, artele şi ştiinţele. Ea a dăruit enciclopediştilor patronajul ei înalt. Colecţiile ei se îmbogăţiră cu tablouri scumpe. Biblioteca ei se umplu cu opere măreţe şi ea a fost inspiratoarea a multe din admirabilele ediţii din secolul XVIII. Contrar etichetei care cerea ca nici o persoană care nu era de sânge regal să nu moară în palatul din Versailles, doamna de Pompadour s'a stins acolo la 15 Aprilie 1764. Când se scotea cosciugul ei ploua şi Ludovic XV care văzu cortegiul trecând sub ferestrele sale zise: „Biata marchiză ne părăseşte pe o vreme tare rea".

Voiţi să cunoaşteţi progresele ştiinţei, marile descoperiri şi invenţii? Citiţi regulat

MAREA REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ

„ORIZONTUL"

12 pagini mari cu numeroase clişee

Apare în fiecare Joi

Un No. Lei 4

Surghiunul lui Napoleon

Insula Elba

Insula Elba, ILVA cum îi ziceau Romanii, ca şi multe alte locuri, are să-i mulţumească lui Napoleon că a ajuns cunoscută de toată lumea. Cu toate astea, insula aceasta micşoară, situată la 11 km., departe de ţărmul Italiei şi la 48 km., de acela al Corsicei şi care ţine de provincia italiană Livurno, mai merită să fie menţionată pe lângă legăturile cu marea epocă napoleoniană şi pentru bogăţiile ei naturale, pentru clima ei şi pentru câteva din peisagiile sale.

Ea e în mare parte muntoasă, întretăiată de văi încântătoare, cel mai înalt pisc al ei, muntele Capua, se ridică la 800 metri deasupra nivelului mării. Povârnişurile ei sunt acoperite cu vii cari dau un vin excelent, iar minele de fier, descoperite şi exploatate de multă vreme, îi măresc încă valoarea.

Populaţia ei, care numără vreo 24000 suflete, trăieşte în mare parte din pescuitul sardelelor şi al lacherdei, care se găseşte în cantitate mare în apele ei.

Insula Elba a aparţinut pe rând Etruscilor, Foceenilor, Cartaginezilor, Romanilor,. După năvălirea barbarilor ea a fost ocupată succesiv de Pisani, de Genovezi, de seniorii de Piombino. Carol Quintul a anexat-o, apoi regele Neapolelui şi în sfârşit Franţa, la 1802.

Aşa dar după abdicarea lui Napoleon aliaţii învingători i-au desemnat acestuia o posesiune franceză nu numai ca reşedinţă, ci ca un regat în deplină suveranitate. El fu primit acolo cu multă voie bună, de popor şi în noul său Stat el s'a purtat astfel ca şi cum nu şi-ar fi dat seama de ridicolul de a conduce o ţară atât de mică după ce poruncise lumei întregi.

El puse geniul său de organizator în serviciul insulei: puse să se înceapă construirea de şosele, exploatarea minelor, se gândea să transforme agricultura şi să fondeze patru oraşe — pe atunci ca şi acum nu existau decât două: Porto-Ferrajo şi Porto-Longone. In cel d'intâiu locuia el şi aici era şi garnizoana singurului batalion din gardă pe care-l luase cu el. Locuia şi în casa de ţară dela San-Marino, situată într'o vale delicioasă.

Dar aceasta nu putea fi sfârşitul impăratului Napoleon. Plecat în exil la 20 Aprilie 1814, el evadează în noaptea de 25 spre 26 Februarie, debarcă la Marsilia şi porneşte într'un marş triumfal până la Paris.

Un orator

— Ce zici de Retorescu ca orator parlamentar?

— E unul din acei oratori cari dela primele cuvinte declară că, în definitiv chestiunea fiind lămurită, n'ar mai avea ce spune şi totuş vorbeşte un ceaş, ca să facă dovadă că într'adevăr era inutil să mai ocupe tribuna.

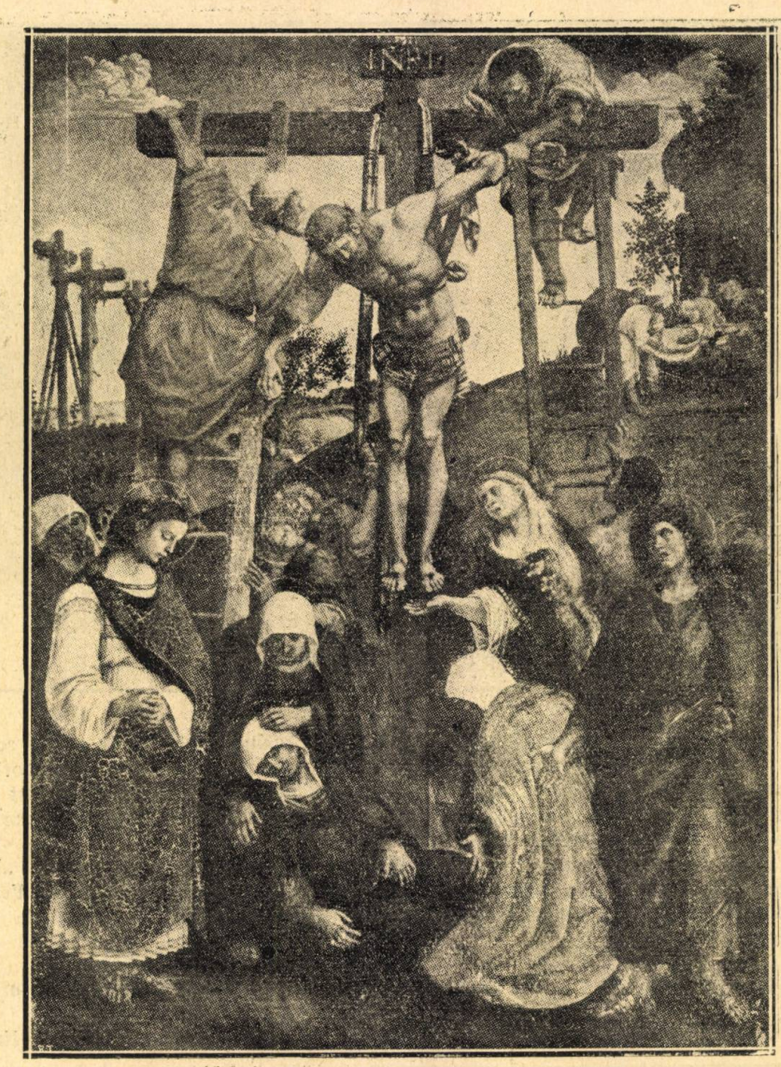

Coborârea de pe cruce — compoziţie a unui maestru italian şi care împodobeşte altarul capelei din mânăstirea Santa Maria dei Pazzi, din Florenţa.

La Descente de la Croix — toile d'un maître italien, conservée dans la chapelle du couvent de Santa Maria dei Pazzi, à Florence.

Die Kreuzabnahme — Gemälde eines italienischen Meisters, das in der Kapelle des Klosters Santa Maria dei Pazzi, in Florenz, aufbewahrt wird.

O vulpe din specia care trăeşte în nisipurile pustiului Saharei.

Un renard de l'espèce qui vit au Sahara.

Ein der in der Sahara-Wüste lebenden Füchsen.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

Vaccinare contra tifosului

Doctorii Courtois-Suffit, Bourgeois şi Garcin au făcut la Academia de Medicină din Paris o comunicare interesantă, privitoare la rezultatele studierei a 328 cazuri de febră tifoidă. Din observaţiunile lor reiese următoarele fapte:

Cu toată campania întreprinsă cu scopul de a face ca populaţia civilă să profite de vaccinarea antitifică, femeile nu se vaccinează decât în cazuri excepţionale şi din această pricină ele plătesc cel mai mare tribut boalei. La 328 de cazuri, au fost 104 bărbaţi şi 224 femei.

Contagiunea se face numai arareori prin apă, în genere, prin purtătorii de germeni, alimente, legume şi stridii.

Autorii insistă asupra necesităţii vaccinării, care nu prezintă nici o gravitate şi dă reacţiuni mai puţin dureroase, ca vaccinarea împotriva variolei, căreia cu toate astea i se supune toată lumea.

In drum spre Golgota — două popasuri ale chinuitorului calvar (frescă a maestrului francez Henri Marret).

„Era în ziua de Vineri când, după rostirea osândei, Isus a fost batjocorit şi lovit, desbrăcat de purpură, îmbrăcat cu vestmintele lui şi pornit către Golgota, locul ales pentru răstignire. El a fost silit să-şi ducă însuş crucea, dar în drum a obosit şi n'a mai putut s'o ducă şi a căzut sub greutatea ei. Soldaţii atunci au poruncit lui Simion Cirineanu să ducă el crucea până la locul hotărât.

„Intorcându-se către femeile cari, plângând, îl însoţiau, Isus le zise: „Voi, fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeţi, ci plângeţi-vă pe voi şi copiii voştri. Iată a venit timpul în care se va zice: „Fericite sunt cele ce n'au născut şi sânurile lor n'au alăptat. Căci dacă se'ntâmplă astfel cu lemnul cel tânăr (omul fără de prihană), ce se va 'ntâmpla cu cel uscat (omul cu păcat) ?"

Deux stations du Chemin de la Croix — fresque du maître français Henri Marret.

Zwei Rasten des Dornenwegs — Freske des französischen Meisters Henri Marret.

O reţetă pentru prelungirea vieţii

Mare e numărul cercetătorilor cari se căznesc să întârzie moartea şi bătrâneţea. Din toate mijloacele recomandate cel mai simpatic pare a fi acela al doctorului Darlington din New-York. Recomandaţiunile lui sunt simple şi nu-s legate cu nici o cheltuială împovărătoare, lucru de care trebuie ţinut seama în zilele noastre.

Doctorul ne sfătuieşte să ne periem dinţii de câteva ori pe zi, să bem ceaiu şi patru pahare cu apă între mese. Asta e la îndemâna oricui.

Acest tratament e suficient ca să ne bucurăm de o sănătate minunată şi să ajungem la adânci bătrâneţe. In tot cazul se vor adăoga cincisprezece ani la vieţele cele mai şubrede, iar acei cari au predispoziţiuni să ajungă centenari, vor îndeplini foarte uşor două veacuri.

Desigur că această spălătură intensivă a dinţilor şi a stomahului, adică o spălătură internă sub formă triplă, o vor refuza numai acei cari nu cred decât în medicamente şi în reţetele scrise pe latineşte, cari sunt preparate cu cheltuială mare la farmacie.

Maica Domnului, după pogorârea în mormânt a Mântuitorului — pânză a maestrului italian Spinelli şi care se păstrează în biscrica Sfintei Cruci din Umbertide.

La Mère du Christ — oeuvre du maître italien Spinelli.

Muttergotes — Gemälde des italienischen Meisters Spinelli.

Paradoxe

Apologia... leneviei!

Miguel de Unamuno, rectorul univertăţii din Salamanca, pe care generalul Primo de Rivera l-a revocat şi surghiunit în insulele Canare, a făcut totdeauna tot ce i-a stat în putinţă, atât prin scris cât şi prin viu graiu, ca să pară original.

Intr'o zi i-a trăsnit să pledeze cauza unui viciu pe care se prefăcu că-l socoate foarte util: trândăvia!

Intr'un discrus plin de paradox, el se apucă să dovedească cu mult sânge rece că... leneşii sunt indispensabili pentru progresul ştiinţific.

— Există forme de activitate intensă, a zis el între altele, cari se pot exercita sub o lenevie aparentă. La urma urmei, civilizaţia se datoreşte leneşilor, trândavilor. Civilizaţia a început în ziua când un om silind pe altul la sclavie şi obligându-l să muncească pentru doi, primul uşurat însfârşit de sforţarea necesară spre a-şi câştiga hrana, a putut să contempleze stelele şi să se întrebe: „De ce se rotesc ele astfel?...

„Dacă Socrate ar trăi în vremea noastră, a mai zis el, l-aţi vedea tot timpul în vreo cafenea, flecărind cu alţi trândavi ca şi el".

Flagelaţiunea — pânză a celebrului maestru italian Spinello Spinelli (secolul XIV), păstrată în Pinacoteca din Milano.

La Fustigation — oeuvre du maître italien Spinelli (14-e siècle) et conservée à la Pinacothèque de Milan.

Die Geisselung — Gemälde des italienischen Meisters Spinelli (XIV. Jahrhundert).

Prestidigitaţiile valutei

Un automobil transformat în... aprinzătoare

Un industriaş alsacian, care poseda un automobil, fu mobilizat în luna August 1914 şi trimis pe frontul rusesc. Administraţia militară germană îi rechiziţionă automobilul care-l costase 15.000 mărci, şi în schimbul căruia primi un bon de 10.000 mărci.

După războiu marca începu să scadă. Proprietarul bonului socoti mai nimerit să aştepte vremuri mai bune. Dar timpul trecu şi marca îşi continua vertiginoasa'i prăbuşire.

Atunci, într'o bună zi, omul nostru, dându-şi seama că nu mai posedă decât un petec de hârtie, aproape fără nici o valoare, se duce într'o prăvălie şi dă bonul de richiziţie de 10.000 mărci în schimbul unei aprinzătoare.

Şi, astfel un automobil superb s'a schimbat într'o aprinzătoare de rând, căreia proprietarul însă i-a păstrat acelaş nume.

Aşa că „bricheta Mercedes" nu e o marcă de fabrică, nici nu e o reclamă, ci e pur şi simplu simbolul prăbuşirii mărcii germane.

JOCURI

PROBLEMĂ DE GEOMETRIE

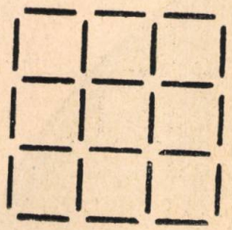

Figura aceasta cuprinde 9 pătrățele, cu un total de 24 laturi.

Suprimându-se în 3 feluri câte 4 (patru) laturi, se obțin 3 (trei) figuri noui și anume: 1) una cu 7 (șapte) pătrățele; 2) una cu 6 (șase) pătrățele; 3) una cu 5 (cinci) pătrățele.

PROVERB TĂINUIT

I. Se dau următoarele 21 cuvinte: Omar, sat, cer, Grec, sac, amin, șale, alice, nod, cod, spic, lava, iar, ora, sector, ster, maia, Bur, fag, fior și cat.

II. Schimbându-se inițialele se capătă alte 21 de cuvinte, ale căror inițiale, citite în ordinea dată, alcătuesc un proverb românesc.

SUCCESIUNE DE CUVINTE

Cuvântul de 5 (cinci) litere arată o piele.

1. Suprimându-se litera din cap, se capătă un nou cuvânt care arată o figură geometrică.

2. Tăind litera din capul cuvântului al 2-lea, se obține un cuvânt care arată o brazdă mare.

3. Suprimând prima literă a acestui nou cuvânt, se capătă un articol.

Soluțiile și numele dezlegătorilor jocurilor din numărul de față se vor publica în „Oglinda Lumii" No. 19.

Soluțiile jocurilor din „O.-L." No. 15

Problema de aritmetică. — **Ca să adune nucile câte 5, băiatul a străbătut în total 2060 metri. Soluția exactă e ușor de găsit, dacă, din capul locului, se observă că, pentru ridicarea de jos a primelor 5 nuci, nu e nevoie decât de 8 metri de drum, pentrucă prima nucă se află chiar deasupra gaurei în care urmează să se strângă toate nucile. Băiatul aflându-se în capul șirului, se apleacă numai și ia de jos nuca întâia. Numai când e să ridice nuca a doua face primul drum de 1 metru.**

Socoteala metrilor se poate face în două feluri: băbește și prin calculul progresiunilor aritmetice.

In adevăr, se observă că, pe măsură ce se ridică un grup de 5 nuci, numărul metrilor străbătuți sporește cu câte 10 față de grupul precedent: 8 metri pentru adunarea și aruncarea în gaură a primelor 5 nuci; 18 metri pentru al doilea grup de 5 nuci; 28 metri pentru al treilea ș. a. m. d. Pentru ultimul grup e nevoie să se facă 198 metri.

Suma termenilor unei progresiuni aritmetice fiind egală cu jumătatea sumei termenilor extremi, înmulțită cu numărul termenilor, căpătăm exact 2060.

Fuziunea de cuvinte: **Jurnale — amarnic — păducel — ocniță — năramze — lașmac — aramin = Japonia.**

Cuvintele în pătrat: **Cana — Agar — nadă — Arad**

———xxooxx———

Au deslegat tus-trele jocurile:

București: G. Duport, M. Feld, Mihăilescu P. V., Lt. I. Gănescu.
Brăila: Dima I. I.
Chișinău: Bușnevski Vl., Tichinovski S., Ghertman I., Frații Vasenberg. — **Craiova:** N. Antonescu, M. Carayanis, G. Matei, N. și N. Soloviu, Penhas A. S., P. Georgescu, B. Pufi, A. Paraschivescu, I. Vida.
Drogu (R.-Sărat): E. D. Campanie.
Giurgiu: P. Vochin.
Iași: O. și M. Călinescu, E. și M. Simonescu.
R.-Sărat: A. G. Aronescu, Priftis A. G., N. și N. Cocos, Leibovici E., G. Paraschivescu, Lt. T. Iliescu, Stănescu D. V.

Au deslegat problema de aritmetică și fuziunea de cuvinte:

București: M. A. Ivănuș.
Anadolchioi-Constanța: P. G. Parussi.
Constanța: I. Cernica.
Galați: Anton D. C.
Vaslui: P. Kinsbruner.

Au deslegat problema de aritmetică și cuvintele în pătrat:

București: D. Arghiriade.
Buzău: A. Hornițchii.
Giurgiu: P. Catravu.
Tulcea: C. D. Raicu.

Au deslegat fuziunea de cuvinte și cuvintele în pătrat:

București: M. Popescu, Marg. Vasilescu, O. V. Georgescu, El. Bălănescu, L. Vardala, I. Berescu, Ștefănescu I. I., C. F. Marinescu, M. Veintraub, L. Septelici, T. Niculescu, M. Goagă, N. Pavel, I. Voiculescu.
Bacău: Sulică V. — **Bârca (Dolj):** I. și J. Lutescu. — **Bolintinu din Vale (Ilfov):** C. Postelnicu.
Bogdănești (Fălticeni): M. Băcescu, Hudiță V. — **Botoșani:** G. Ivanovici, P. Vizanti, M. Șarf, Spodheim S. — **Brăila:** I. Șvarț, G. B. Caravia, S. B. Șvarț. — **Brașov:** I. Murăroiu. — **Buzău:** G. Ispirescu.
Câmpulung (Muscel): Chiriță D. — **Caracal:** Frații Marotinescu. — **Cheia (Vâlcea):** D. I. Antonescu. — **Cluj:** V. Magda. **Constanța:** F. Geaneloni, El. Racu.—**Craiova:** Prijbeanu C., J. și G. Ignătescu, Dumitrescu G. A., Tr. Turtureanu, A. și S. Martinovici, L. O. Domingo, Dumitrescu G. P., Ad Nicolau, P. Salvetter, Martinescu V., S. S. Mandler, Popescu D. C., Ionescu C. A., G. Culcer, Liberman E., L. și Gr. Corâciu, T. și M. Nichitoianu.
Dorohoi: D. Grigoriu. — **Dumitrești (R.-Sărat):** Georgescu G. A.
Fălticeni: B. Catz. — **Focșani:** Gheorghiu Z. M., I. și P. Bauman.
Galați: Ionescu T., Litica E., R. și M. Hirș, R. C. Neculai, Lazarovici Gr., Vatist A., Manea P. A., Mitelman M., T. și I. Kramer. — **Giurgiu:** A. Șurculescu, P. și M. Neculcea, Christea I. Ap. — **Gugești (R.-Sărat):** E. V. Zainea.
Iași: I. Mitru.
Măneciu Ungureni (Prahova): G. Drăgănescu. — **Miera (Putna):** N. M. Măgureanu.
Oltenița: Durus.
Pașcani: Ionescu A.
R.-Sărat: Bernardis G., Niculescu I. N.
Roman: Damaschin I., F. și V. Georgescu, L. și M. Damaschin.
Slatina: G. Marinescu. — **Slobozia-Cahul:** D. F. Manea. — **Slobozia (Ialomița):** P. C. Stere. — **Slobozia Moara (Dâmbovița):** V. Ionescu.
Tg.-Jiu: C. C. Isăcescu, M. Drăghiceanu.—**Tg.-Neamț:** A. Rukenstein Șachter F.
Udrești (Prahova): C. P. Ciocoiu.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Botoșani: Davidson S. M.
Cărbunești: I. C. Vonica.
Constanța: R. O. Stănculescu.
Giurgiu: Eug. Climase.
Tg.-Jiu: A. A. Matici. — **T.-Severin:** C. Mieta.

Au deslegat numai fuziunea de cuvinte:

București: C. și S. Tonciulescu, S. Bălănescu, P. Bălănescu.
Bacău: Cariadi V., A. Vrasti. — **Balș-Romanați:** I. Nițulescu. — **Buzău:** L. Bernstein, Sub-lt. J. Rădulescu.
Iași: J. și E. Blum.
Plenița-Dolj: Năvârlie A.
Târgoviște: Constantinescu A.

Au deslegat numai cuvintele în pătrat:

Bucureși: El. și Al. Popescu, Brill M. R.
Brăila: G. Cremer, A. Iancu, I. Ferendino, S. Vogelman.
Caracal: Gh. Smărăndescu. — **Călărași:** N. V. Graur. — **Chișinău:** Gladciuc Al.
Piatra-N.: G. Juvara.
Slatina: Al. Dumitrescu.

Au mai deslegat jocurile din No. 14:

București: D. Arghiriade, M. Veintraub, E. Segal, Mozis S., F. Engher, S. Arghiriade, Ionescu Gr., Ionescu S., C. Popa, V. Hoeflich.
Bârlad: M. Șvarț. — **Botoșani:** M. Pintilie, N. Gross. — **Brașov:** D. Ștefănescu. **Breaza (Buzău):** I. St. Alexandrescu. — **Bujor (Covurlui):** Dragomir P. T. — **Buzău:** Sub-lt. J. Rădulescu.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în pagina 258.

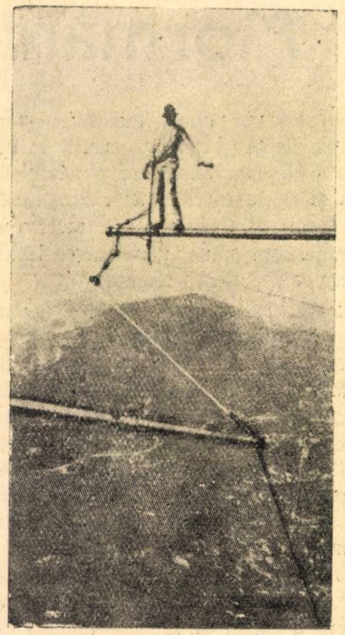

In echilibru la 2.000 metri înălţime. — Instantaneul acesta înfăţişează pe un lucrător brazilian pe una din antenele staţiunii de Telegrafie Fără Fir din Rio-de-Janeiro. Postul acesta radiografic, aşezat pe muntele Cercovado, e unul din cele mai înalte din lume.

Antena pe care s'a cătărat lucrătorul spre a o repara e la o înălţime de 2000 metri dela nivelul mării.

In 2.000 Meter Höhe auf dem Antennengerüst der Radiostation von Rio de Janeiro, die auf dem Cerconvado-Berg liegt.

Reclame excentrice

Noi, cei din Vechiul — Continent, am început să ne americanizăm, adică adoptăm cele mai multe dintre extravaganţele cari fac deliciul Yankeilor. Viaţa noastră socială se resimte mult de influenţe transoceanice şi va veni vremea ca Americanul să nu mai găsească nici un farmec oraşelor europene, pentrucă, pe cale de asimilare, îşi vor fi pierdut nota particulară.

Sunt, firește, şi domenii în cari spiritul acesta de imitaţie e de o netăgăduită utilitate practică. Aşa, mijloacele de reclamă, în cari America îşi afirmă o rară măestrie. In privinţa aceasta ingeniozitatea Yankee e un nesecat izvor de inedit, căci nu e zi dela Dumnezeu în care să nu se înregistreze o nouă „invenţie", un nou truc.

Instantaneul ce reproducem înfăţişează un specimen de reclamă americană în Italia. Un om cocoţat pe nişte catalige, cari îi dau o înălţime de peste 5 metri şi îmbrăcat ca un „pierrot" străbate stradele din Neapole, făcând pe crainicul original al produselor unei fabrici.

Reclama aceasta vie atrage norodul din toate clasele sociale, iar fabricantul nu are decât să se felicite de rezultatul unei atari publicităţii americane.

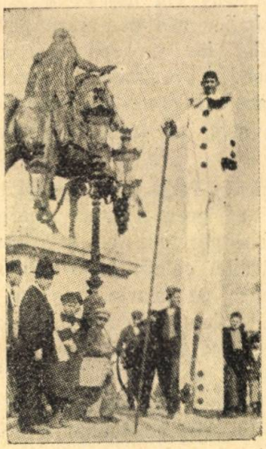

Omul-reclamă în faţa unuia din monumentele din Neapole. — Lumea se 'ngrămădeşte ca la urs şi, în vreme ce stă şi nu se mai satură privind la omul-prăjină, acesta începe să-şi debiteze reclama pentru care e plătit.

Un immense pierrot (un homme hissé sur des échasses) faisant la réclame d'une fabrique italienne à Naples.

„Amerikanische" Reklame einer italienischen Fabrik: ein Riesen-Stelzenläufer durch die Strassen Neapels.

Tablou vivant: Un cap de Indian

Cu ochiul liber — cu lupa şi mai clar — se disting persoanele (câteva sute) cari formează acest tablou vivant de o rară perfecţiune în linii. Capul acesta de Indian — al cărui contur negru e desemnat de însăşi capetele unora din persoanele constitutive — a fost înjghebat graţie unei ingenioase aşezări a elevilor şi elevelor şcoalei indiane din Arizona (Statele-Unite ale Americei de Nord, în apropiere de frontiera mexicană).

Linia conturului e formată de fete, iar interiorul e constituit de şiruri de băeţi.

Tableau vivant représentant une tête d'Indien et obtenu par une ingénieuse disposition des élèves (garçons et fillettes) d'une école indienne dans l'Arizona.

Lebendes Bild. — Ein Indianerkopf der, durch eine besonders sinnreiche Gruppierung, aus Knaben und Mädchen einer Indianerschule in Arizona, gebildet ist.

Legendă pascală

Flacăra adusă dela Sfântul Mormânt

Streinii cari vin din Florenţa în Sâmbăta Patimilor văd desfăşurându-se înaintea ochilor lor un spectacol ciudat, o reproducere a evenimentelor prin cari cetăţenii acestui oraş, atât de ataşat de tradiţiile sale, au trecut acum vreo 800 ani.

In Sâmbăta Patimilor din anul 1100 Florintinenii se pregăteau să meargă la biserică. Un peregrin cu înfăţişare tristă şi sălbătecită, călare pe o mârţoagă costelivă, intra pe poarta oraşului, el ţinea în mână o lumânare lungă de ceară, aprinsă, şi cu mantaua lui de hagiu o ferea să nu se stingă.

Copii cum îl zăriră începură să sară în jurul lui, râzând, luându-l în bătaie de joc şi strigându-i mereu „Pazzo, pazzo!" (nebun). Dar peregrinul părea deprins cu acest soiu de primire şi călărea nepăsător şi tăcut înainte, îndreptându-se spre catedrală.

Mulţimea nu se mulţumea numai să sbiere şi să râdă, ci unul după altul începură să sară în sus, încercând să stingă lumânarea. Necăjitul peregrin ridica lumânarea tot mai sus şi căuta să mâne calul mai iute, dar mulţimea veselă se ţinea după el şi tineri şi bătrâni făceau tot posibilul, fluturau pălării şi basmale spre a stinge flacăra, pe care bietul nebun o apăra cu atâta îndârjire.

După multă cazną, nenorocitul pelegrin ajunse la catedrală şi dispăru cu lumânarea sa în sacristie.

Biserica era foarte solemnă. In semn de doliu toate lumânările dela altare nu erau aprinse. După puţin timp un preot, îmbrăcat în odăjdii, se urcă în amvon şi povesti poporului uimit istoria ciudatului peregrin.

Streinul, care din pricina înfăţişării sale sălbătecite nu fusese recunoscut de nimeni, era un nobil cavaler florentin numit Raniero; el îşi părăsise patria cu trei ani în urmă, spre a lua parte la prima cruciadă. In războaiele din Orient el se distinsese printr'o vitejie extraordinară; fusese acela care a asaltat cel d'ântâiu zidurile Ierusalimului.

La sfârşitul luptei când toţi cruciaţii, înfăşuraţi în haine de penitenţi, cu lumânări de ceară neaprinse în mână au pornit la biserica Sfântului Mormânt conducătorul armatei, ducele Godefroi de Bouillon a cinstit pe viteazul cavaler încuviinţându-i să fie cel d'ântâiu care'şi va aprinde lumânarea la sfintele flacări ce ard în faţa Mormântului Mântuitorului.

In armata cruciaţilor erau adunaţi cavalerii cei mai viteji din acea vreme, şi, ca mulţumire pentru acea mare cinste, Raniero a jurat în faţa lor că va aduce „flacăra sfântă", ce ardea acum la lumânarea sa, nestinsă până'n oraşul său natal, Florenţa.

Preotul descrise apoi cum a împlinit Raniero acest pelerinaj foarte anevoios cu mijloacele de comunicaţie de pe atunci şi cu nesiguranţa drumurilor, cum a străbătut el cu lumânarea aprinsă toată Siria, Asia-Mică şi Europa de sud-est, singur de tot, fără însoţitori înarmaţi şi fără vre-un sprijin, cum a trăit nesfârşitele luni ale călătoriei sale numai pentru îndeplinirea jurământului său, cum a dus ziua şi noaptea grijă ca să ţină aprinsă flacăra sfântă pe care trebuia s'o alimenteze la timp cu lumânări noui. Singuraticul pelerin îndurase lipsuri şi suferinţe nespuse spre a apăra flacăra prin viscolele din Libanon, prin primejdiile pustiilor şi pădurilor şi a o aduce aprinsă în patria sa.

•

După ce preotul termină aducând laude mari lui Raniero se formă în grabă o procesiune care porni din partea mijlocie a catedralei spre altarul principal; la urmă venea episcopul însuş şi alături de el Raniero, îmbrăcat în haină de penitent pe care o purtase pe tot drumul, cu faţa dransfigurată de fericirea de a-şi fi îndeplinit jurământul.

Atunci se ridică un rival şi duşman de moarte al lui Raniero şi zise cu voce tare, că fapta cavalerului pare atât de extraordinară încât el roagă să se încunoştiinţeze tot poporul, ce probe şi martori a adus Raniero ca să dovedească că flacăra era într'adevăr aceeaş care el o aprinsese la Sfântul Mormânt din Ierusalim. Atunci Raniero strigă cu disperare, cum îi se pot cere martori, când mărimea faptei sale constă tocmai în aceea că a îndeplinit-o singur de tot şi fără ajutor strein.

Se iscă vâlvă mare în biserică. Mulţi afirmau cu Raniero era cunoscut ca un cavaler cinstit şi viteaz şi se declarau gata să se lege prin jurământ că Raniero spune adevărul. Dar duşmanii lui Raniero şi în primul rând ceata invidioşilor cărora le părea rău de marele lui noroc şi de marea lui cinste, se pregăteau să oprească cu forţa ca Raniero să aprindă lumânările dela altar, până nu va dovedi adevărul spuselor sale.

Situaţia lui Raniero părea disperată, căci era clar că în luptă în care se va încinge acum între ambele tabere duşmanii lui vor căuta înainte de toate să stingă flacăra. Deodată sbură în biserică prin uşile mari deschise o păsărică rătăcită şi se îndreptă tocmai spre lumânarea lui Raniero. Cavalerul nu avu vreme să retragă iute mâna, păsărica se izbi de lumânare şi stinse flacăra.

Braţul lui Raniero se lăsă neputincios în jos şi lacrimi amare îi umplură ochii. Păsărica îşi continuă zborul prin biserică, fâlfâia speriată încolo şi încoace, când deodată biserica răsună de un strigăt: „Pasărea arde! Flacăra sfântă i-a aprins aripile!" — Incă câteva fâlfâituri din aripi şi păsărica căzu jos ca o flacără pâlpâindă; ea căzu jos moartă înaintea altarului principal.

Dar cu o putere uriaşă Raniero îşi făcu loc prin mulţime şi de flacăra ce mistuia aripile pasărei el aprinse lumânările dela icoana Maicii Domnului.

Atunci episcopul înălţă cârja sa şi zise: „Dumnezeu a voit-o! Dumnezeu a mărturisit pentru el!" Atunci duşmanii lui amuţiră şi tot poporul strigă într'un singur glas: „Dumnezeu a mărturisit pentru el".

•

Cavalerul Raniero a mai trăit mulţi ani şi în mare cinste la Florenţa şi poporul îl poreclise „Pazzo di Raniero" în amintirea timpului când fu socotit nebun. El a întemeiat o viţă nobilă; urmaşii lui au adoptat numele lui Pazzi ca un titlu de onoare şi-l mai poartă şi azi.

In toţi anii de Sâmbăta Patimilor a avut loc o serbare mare la Florenţa în amintirea întoarcerei lui Raniero din Ierusalim; iar membrii familiei Pazzi asistă şi ei, şezând la locul de onoare.

Această dată venerabilă s'a menţinut neschimbată până'n zilele noastre.

In faţa portalului principal al catedralei se ridică un turn înalt; un foc de artificii în formă de pasăre (aşa numită „Colomba") iese din turn, dealungul unei funii intră în biserică şi aprinde lumânările pregătite pe altarul principal.

Solemnitatea aceasta, unită cu o procesiune prin oraş se numeşte „Scoppio del Carro" şi e serbarea cea mai importantă a Florenţei de la care se adună poporul din toate împrejurimile.

Ţăranii superstiţioşi văd în „Colomba" anuală chiar un fel de oracol; dacă artificiul nu se opreşte în drum ei lunecă binişor prin aier şi aprinde lumânările, aceasta prezice o recoltă bună pentru vara următoare; dacă însă „Colomba" se opreşte şi poate nici nu mai înaintează atunci se pot aşetpta la o recoltă proastă.

Ca şi în anii precedenţi serbarea a avut loc şi anul acesta şi familia Pazzi a asistat la locul de onoare.

Bazat pe minunatul sbor al „Colombei" se poate prognostica pentru la toamnă o recoltă splendidă în Italia.

Sporturile

Un prinţ - maestru al înotului

Prinţul Kahanamoku, din fosta familie domnitoare a insulelor Hawai, azi alături de Johnny Weismüller — cu care urmează să se măsoare într'un match — cel mai bun înnotător din lume.

Prinţul Kahanamoku a dovedit de mic o măestrie deosebită în arta înnotului. Se povesteşte despre el că, băeţaş de 8 ani, se arunca în mare după o monedă azvârlită de pe bordul unui vapor ancorat lângă coastă şi readucea moneda căzută pe fund. Match-ul de înnot dintre el şi Weissmühler e socotit ca una din cele mai mari atracţiuni ce, anul acesta, se oferă americanilor. Organizatorii luptei de întrecere au ridicat, pe coasta mării, un vast amfiteatru şi au închiriat vapoare cu locuri pentru spectatori. S'a calculat prin aproximaţie că reţeta netă va fi de un milion şi jumătate de dolari, sumă din care se va da 600 mii dolari învingătorului, iar 400 mii dolari adversarului.

Le Prince Kahanamoku, des îles Hawaï, considére comme un des plus forts nageurs du monde et qui doit se rencontrer, dans un match, avec le célèbre Johny Weissmuller.

Fürst Kahanamoku, ein eingeborener Fürstensohn von den Hawai-Inseln, der demnächst in einem Wettkampf mit Johnny Weissmuller sich bewähren wird.

Spiritism

Spiritistul. — Doamnelor şi domnilor ca să vă convingeţi de realitatea fenomenelor spiritiste, n'aveţi decât să-mi indicaţi cu cine anume voiţi să comunicaţi şi masa vorbitoare vă va satisface.

O doamnă. — Pune-mă te rog în legătură cu croitoreasa mea, c'au trecut opt zile şi tot nu mi-a adus rochia.

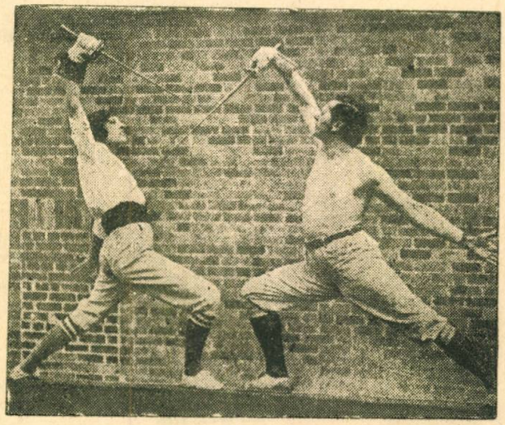

Sensaţional asalt de scrimă cu floreta între celebra campioană americană Miss Hall Sefry şi profesorul englez Humber, care a învins cu mare greutate.

Assaut entre Miss Sefry, la célèbre championne américaine, et le maître d'armes Humber (Anglais).

Eine Meisterin der Fechtkunst: Aufsehenerregender Fechtergang zwischen der jungen Amerikanerin Miss Hall Sefry und Mister Humber, dem weltbekannten englischen Fechtmeister.

Toalete de primăvară

Primăvara cere rochii spumoase, uşoare, zâmbitoare, rochii cari să fie „binedispuse pare-se".... De aceea moda recomandă pentru ele ţesături potrivite.

Purtăm multe crepoane de mătasă imprimată cu flori multicolore, cu parfum plăcut dar cam învechit; ne plac muselinurile de mătase cadrilate în tonuri armonioase; purtăm cu plăcere mignonete şi marchizete pline cu fructe stilizate; cu toate astea nu am părăsit nici lameurile argintate.

Pe acestea ca şi pe toate celelalte ţesături freamătă penele de struţ, podoabă delicioasă şi femenină. Aceasta e garnitura la modă. Ea se adaptează tot aşa de bine pe capele de seară, somptuoase şi originale ca şi pe rochiile mai simple pe cari le purtăm la ceaiuri şi la dineuri mici. Penele de struţ, se întrebuinţează când ca nişte ciucuri, adică defrizate, când rulate, ondulate, apretate cum sunt penele pentru boauri, o garnitură adorabilă ca noutate şi distincţiune. Nu vom vedea altă podoabă pe rochiile de curse. Ele sunt vopsite în culoarea peruzelei, în cerise, capucine, violine şi merg tot aşa de bine la o toaletă albă ca şi la rochii de orice altă culoare.

Alte găteli sunt centurele de pietre şi galoanele brodate, a căror întrebuinţare e foarte lesnicioasă. Le găsim pe rochii şi înăuntrul mantourilor căci moda ansamblurilor cere ca dublura acestora să fie tot aşa de bogată ca şi faţa celor d'întâiu.

Impresionant instantaneu al unui foarte disputat match de foot-ball între două echipe feminine italiene.

Match de foot-ball entre deux équipes féminines.

Ein weiblichler Fussball-Match.

MODA

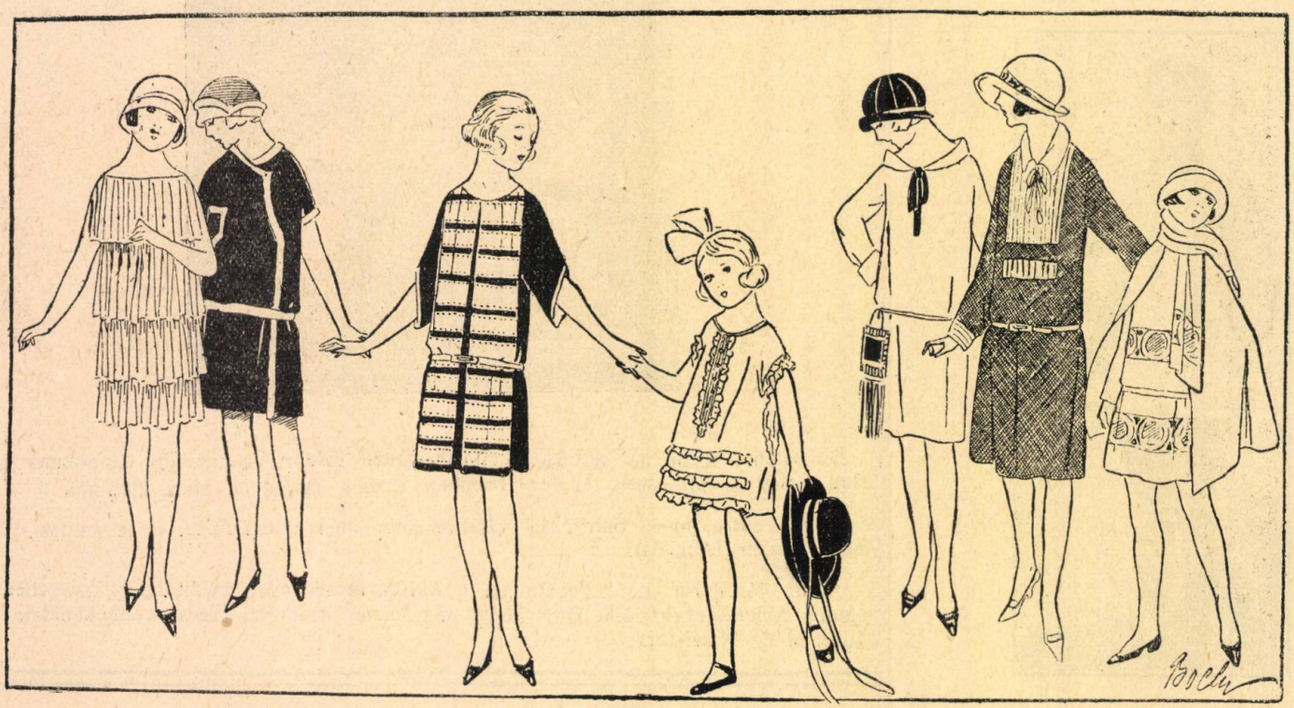

Moda de primăvară a fetiţelor. — Anul acesta moda copiilor o urmează puţin pe aceea a mamelor. Aceleaşi culori, aceleaşi stofe, aceeaş simplicitate. Veţi remarca la toate aceste modele că ele lungesc linia şi că combinaţiunile lor rămân foarte sobre.

Iată de altfel descripţia lor, dela stânga la dreapta:

1. Rochiţă de crêpe Georgette bleu Nattier, formată din patru pliseuri suprapuse.
2. Rochiţă de Kasha verde garnisită cu passe-poils albi.
3. Rochiţă de toillaine gros vert garnisită cu două panouri de drapelle beige lucrate cu acier.
4. Rochiţă de voile Ninon ivoire garnisită cu volane mici picotate.
5. Rochiţă de alpaga gris-de-turturică garnisită cu o cravată şi un buzunar verde ca sticla.
6. Rochiţă de reps bleu-marine, înfrumuseţată cu un mic plastron de crêpe Georgette alb, plisat.
7. Rochie şi capă de raillaine sable, brodată cu motive orange şi bistru.

Sept modèles de robes pour filletes de 6 à 14 ans.

Sieben Kleidchen-Modelle für Mädchen von 6 bis 14 Jahren.

200 km. pe oră pe calea ferată

O locomotivă electrică, de o forţă de peste 2000 H. P. şi care va fi încercată între Paris şi Vierzon, va putea — după spusele inginerilor — să obţină o viteză de 200 kilometri pe oră.

Maşina aceasta construită în America după modelul acelora întrebuinţate pe căile ferate ale lui Central Railvag şi Chicago Milvanke, va putea înainta pe linii curbe fără să-şi încetineze mersul şi va parcurge în patru ore distanţa între Paris şi Toulouse.

Motivul

EL. — Nu înţeleg dece ţii morţiş să mergem diseară la teatru, că doar' am mai văzut noi piesa asta...

EA. — Dar lumea n'a văzut încă noua mea toaletă.

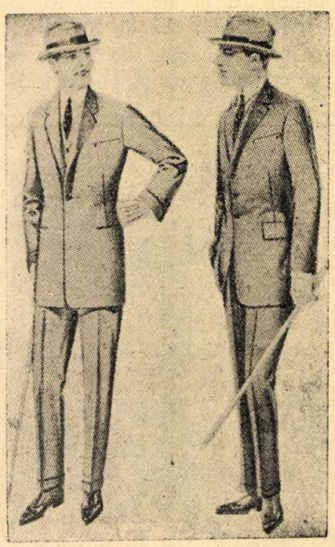

Două modele de costume saco de primăvară. In stânga, la doi nasturi, în dreapta, la 3 nasturi.

Deux modèles de vestons.

Zwei Sakko-Anzüge.

Culoarea doliului

Negrul a devenit culoarea doliului abia din secolul XVI. Numai familia regală nu ţinea de acest obiceiu. Regele avea privilegiul să îmbrace haine violete, iar regina şi prinţesele purtau vestminte cenuşii şi albe.

Aşa regele Francisc II al Franţei s'a îmbrăcat, la moartea tatălui său, cu o haină violetă „lungă de peste treizeci de coţi şi o mantie ale cărei cinci trene cu marginile tăiete erau ţinute de prinţi de sânge'.

De toate şi de pretutindini

O comoară într'o perină

In localitatea Elie din Fifeshire (Anglia) s'a găsit într'o perină o comoară de 2.000 lire sterline (ca la 1.700.000 lei de ai noştri).

Persoana care a descoperit această comoară cumpărase perina la o licitaţie, pe preţul de 3 şilingi.

Actualitatea în caricatura

Literatura d-nei Imbogățescu

— Spune'mi, dragă, ce vrea să spuie Eminescu când scrie: „A fi, nebunie și tristă și goală"?... Eu una nu-l înțeleg de loc: eu știu că nu e de loc trist să fii nevastă de om cu milioane.

M-me Nouveauriche: J'avoue, ma chère, ne pas saisir le sens de la boutade du poète: „La vie ne vaut pas la peine d'être vécue"... Je sais qu'avec des millions elle est bien rose.

Frau Neureich: Ich verstehe wahrhaftig nicht was der Dichter mit den Worten; „Das Leben ist nicht lebenswert" meint... Wenn einer Millionen hat ist das Dasein recht angenehm!

Înțelegere conjugală

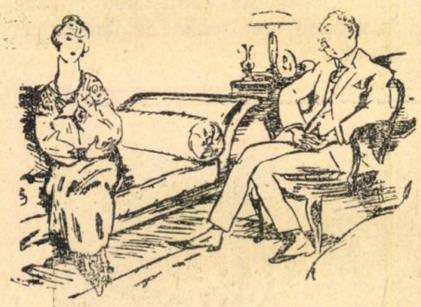

— **El.** — Ei, ce zici, ne-am înțeles: diseară mergem la Național...

Ea. — Crezi tu că s'ar putea să nu ne'nțelegem? Eu merg la cabaret și dacă vii și tu, înțelegerea e perfectă.

Lui. — Alors c'est entendu: nous allons ce soir au Théatre National.

Elle. — Parfaitement. Moi j'irai au music-hall et si tu m'y accompagnes, nous serons d'accord...

Er. — Also, einverstanden: wir gehen ins National-Theater.

Sie. — Aber gewiss: ich gehe ins Variété und... wenn du mich begleitest, sind wir der selben Meinung.

Dare și avere

A. — Regret, dragă, că nu-ți pot împrumuta cinci sute de lei, toată averea mea e de patru sute, așa că....

B. (întrerupându-l). — Nu face nimic, dă-mi cât ai și-mi mai rămâi dator cu o sută...

Musafirul nepoftit

Musafirul nepoftit (către servitor). — Anunță-mă, te rog, stăpânei dumitale.

Servitorul. — Regret, cuconița nu e acasă.

Musafirul. — Și când se'ntoarce?

Servitorul. — Așteptați, mă duc s-o întreb și vă aduc numai decât răspuns...

— Veuillez m'annoncer!
— Madame est sortie.
— Et à quelle heure doit-elle rentrer?
— Attendez que j'aille le lui demander.

— Bitte meinen Besuch der Gnädigen zu melden.
— Die gnädige Frau ist nicht zu Hause.
— Und wann ist sie zu finden?
— Bitte nur einen Augenblick zu gedulden: ich bringe Ihnen gleich ihre Antwort.

Consultația

Medicul. — Doamnă, pentru boala dumneivoastre e păcat să mai cheltuiți bani cu o cură într'o stațiune balneară. Vă dau eu un medicament, care în câteva zile vă face sănătoasă.

Cuconița. — Te rog să n'o repeți față de soțul meu.

Medicul. — De ce?

Cuconița. — Pentrucă toată iarna m'am căznit să-l conving că e nevoie să mă duc să mă caut la băi în streinătate și acum c'am izbutit, vrei să-mi strici rostul?!

O explicație

— Știi, dragă, pentru mine e o enigmă, că Ioneasca nu se ceartă niciodată cu Pârjoleasca.

— Pentrucă sunt dintr'un oraș și-și cunosc reciproc anul nașterii...

— Je me demande comment il se fait que la Ionesco et la Parjolesco sont toujours bonnes amies?

— Elles sont originaires du même bourg et chacune d'elles sait l'age de l'autre.

— Ein wahres Rätsel, dass die Ionescu und die Parjolescu nie zanken...

— Sie stammen aus demselben Städtchen und die eine weisst genau das Alter der anderen.

Meditațiunea filosofului

Ea. — De ce stai așa dus pe gânduri? Ce nouă teorie filosofică clocești?

El. — Mă gândesc la tine...

Ea. — La mine? Că, multă atenție îmi mai dai...

El. — Mă gândesc la nevoile tale bănești spre a satisface afurisitele capricii ale modei. Acum cu moda părului tăiat, e o nouă cheltuială: plata bărbierului special.

Sie. — Woran trachtest du?

Er. — Du bist die fortwährende Gegenstand meiner Gedanken..

Sie. — Schmeichler, das ist nicht wahr.

Er. — Die reine Wahrheit: ich denke immer an den kostpieligen Aenderungen der Mode.

Schimb de Complimente

EL. (după un tur de shimmy). — Domnișoară, vă găsesc adorabilă!

EA. — Regret că nu pot să-ți fac același compliment.

EL. — De vină e imaginația dv., care nu e atât de vie ca a mea.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Jurământul recruților corpului de aviație. — Pe drapelul ținut în fața unui avion de război, recruții corpului de aviație, de sub comanda d-lui Colonel Rujinski, au depus jurământul de credință. Slujba religioasă a fost oficiată de confesorii garnizoanei ai diverselor culturi, în prezența A. S. R. Principele Moștenitor, inspectorul general al aeronauticei, și a P. S. S. Episcopul Teculescu de Alba-Iulia, Episcopul Armatei.

Sus. — Instantaneu înfățișând momentul în care soldații, prin întinderea brațului, fac legământul de fidelitate către Drapel, Tron și Patrie. **Jos:** Principele Paul al Greciei (1) Principesa Irina a Greciei (2), A. S. R. Principesa Moștenitoare Elena (3), A. S. R. Principele Carol (4), P. S. S. Episcopul Teculescu (5) și confesorii garnizoanei.

Solemnité de la prestation du serment des recrues du corps d'aviation roumain.

Eidesleistung der Rekruten des rumänischen Flieger-Regiments.

Foto — „Oglinda Lumii"

Un nou dans exotic

Hupa-Hupa e pe cale de a se naște. ..hupa-hupa s'a născut. E un dans nou; dar cum pe tărâmul dansului nimic nu e nici odată o adevărată născocire și hupa-hupa e cam veche și a văzut lumina zilei în Chili.

Numele și-l trage dela o romanță care se cântă acolo pe o melodie săltăreață. Numai de departe aduce cu shimmy cu tango și cu pasodoble. El constă mai ales din pași mici, ușor bătuți, din încrucișări, învârtituri și avântări.

Hupa-hupa nu dă dansatorilor aspectul deșelat, cam vulgar, și destul de disgrațios, care a făcut ca multe dansuri moderne și mai ales shimmy-ul să fie criticate cu asprime.

E drept că hupa-hupa vine din Chili în ce privește motivul ei inițial; dar ea a fost francizată, pentrucă a suferit influența câtorva muziciani și artiști francezi, cari s'au căznit să-i dea o ținută o alură și să o armonizeeze cu viața noastră modernă. Și când mai e și moda în joc, totul merge foarte repede, așa că în unele dancinguri de mâna întâia hupa-hupa a și început să-și facă debutul timid, dar nu lipsit de grație.

Mângâerea doctorului

Pacientul octogenar. — Doctore dragă, nu mai pot, mai bine moartea!

Doctorul. — Ascultă, domnule ești mai rău ca un copil. Te plângi de suferințele ce- ți le pricinuește podagra! Normal ar fi ca la vârsta dumitale, să pătimești de cel puțin jumătate din bolile cunoscute.

Producția zaharinei

D. Fleury-Ravarin, fost deputat francez, a făcut deunăzi un raport în care evalua la vreo 830 tone producția anuală de zaharină din lume. Ea se repartizează astfel:

Statele-Unite, două uzine, 300 tone, Germania două uzine, 200 tone; Anglia, două uzine, 150 tone; Elveția, două uzine 80 tone; Italia, o uzină, 50 tone; Ceho-Slovacia, o uzină, 50 tone.

Cum 1 kilogram de zaharină îndulcește de 500 de ori mai mult ca un kilogram de zahăr, producția anuală de zaharină înlocuiește peste 400 milioane de kilograme de zahăr de trestie ori de sfeclă.

Foto — „Oglinda Lumii"

De la Congresul Funcționarelor, ținut în Capitală la sediul Asociației I. W. Chr. A. (Asociația Tinerelor Femei Creștine) din strada Brezoianu.

Congrès des employées tenu au siège de la J. W. Chr. A., à Bucarest.

Kongress der Beamtinnen der neulich in Bukarest (un Saale der J. W. Chr. A.) stattfand.

Editura Institutului de Arte Grafice „EMINESCU" S. A. Str. Parlamentului, No. 2.

Anul III, No. 18. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 3 Mai 1924

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

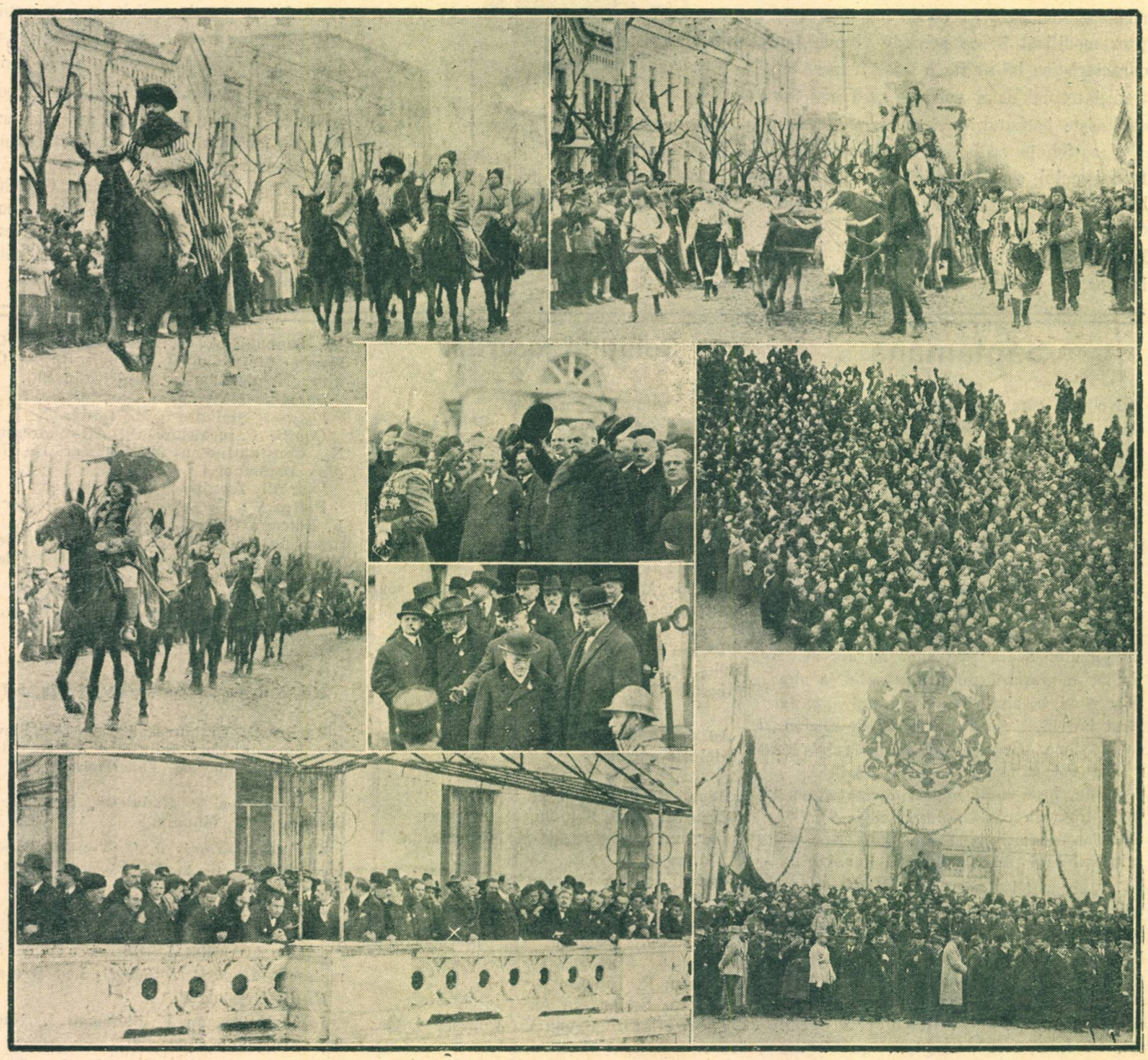

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Serbările dela Chișinău cu prilejul celei de a 6-a aniversări a realipirei Basarabiei la Patria-Mumă. — Sus în stânga. un grup al cortegiului istoric. — **In dreapta,** un cortegiu țărănesc. — **In mijloc, de la stânga la dreapta:** 1. Un alt grup al cortegiului istoric; 2 și 3, Primul-Ministru, membrii guvernului, Generalul Rudeanu, parlamentarii și fruntașii Basarabiei; 4) Mulțimea adunată în fața fostului local al Sfatului Țării. **Jos,l în stânga:** D. Ionel Brătianu (×), Președintele Consiliului, vorbind mulțimii din balconul sălii Sfatului Țării. — **In dreapta,** Arcul de Triumf cu stema României Intregite.

Le 6-e anniversaire du retour de la Bessarabie à la mère-patrie.

Când oamenii n'au ce face, inventează...

Un dans... al anului bisextil

Da, marea preocupare a celor zece mii din New-York — marea aristocraţie a banului — a fost, prin ce anume ar putea caracteriza anul bisextil 1924. După o laborioasă chibzuinţă, s'a decis ca evenimentul să fie consacrat printr'un dans, care să-i poarte numele.

Cei mai reputaţi maeştri de dans au fost convocaţi spre a fixa particularităţile noului joc. După lungi deliberări şi „experienţe" pe teren, s'a căzut de acord că dansul cel mai vrednic de a comemora anul 1924 să fie un fox-trott simţitor modificat în ce priveşte ritmul. Iar caracteristica lui să fie o totală rupere cu tradiţia: rolul de a conduce nu-l mai îndeplineşte bărbatul, ci femeea.

Şi astfel, în zodia marilor cuceriri ale feminismului, s'a născut fox trott ul anului bisextil 1924", care face furori în Noul Continent şi pe care cu siguranţă că valurile Atlanticului ni-l va aduce şi în Europa.

Poziţia perechei de dansatori în fox-trott-ul anului bisextil.

Fox-trott de l'année bissextile 1924 — danse dans laquelle c'est la femme qui conduit.

Der Fox-trott des Schaltjahres 1924. — ein Tanz in dem die Dame die Führerolle bekleidet.

Şi Europa se va grăbi să-l adopte, pentru că e logic ca, în epoca aceasta a dansului de miliarde posbelice, lumea s'o ţie într'o ţopăială. Ce s'ar face antreprenorii de dancing-uri, dacă, din timp în timp, n'ar putea oferi ceva nou, inedit, ceva care să se deosebească printr'o originalitate îndoelnică?

Am ajuns, în vremea aceasta de aprigă luptă pentru existenţă, când fasolea şi mălaiul au ajuns un lux, de a vedea bântuind cu furia demenţei tot felul de mode, care de care mai costisitoare, mai ruinătoare. Şi, de vreme ce şi dansul e una din manifestările bunei-stări, nimic mai firesc ca şi moda lui să fie cu sfinţenie urmată.. Fiecare sezon îşi are nu numai forma rochiei, a pălăriei, a încălţămintei, ci şi dansul propriu..

Fox-trott-ul obicinuit, Shimmy, One Step, etc., sunt de acum amintiri ale trecutului. Trebuia ceva nou — şi Americanii au dăruit omenirea cu „Fox-trott-ul anului bisextil".

Săptămâna

Nu ştim câte condamnări s'au rostit până acum, în aplicarea legii contra speculei, — de altfel o atare statistică nici n'ar prezenta vre-un interes. Pentrucă negustorul, hotărât să se 'mbogăţească în cât mai scurt timp, nici nu simte amenda ori chiar seria de amenzi ce i se dă, — faţă de enormul câştig necinstit ce realizează. Firește, nu generalizăm, sunt şi multe excepţii onorabile.

De regulă însă, consumatorul e o gîscă de jumulit. Scara preţurilor nu are nici o limită, ea variază dela o prăvălie la alta; dela o zi la alta, în aceeaşi prăvălie. Iar când întrebi, ţi se dă un astfel de răspuns, ca a doua oară să te laşi păgubaş de a mai voi să pătrunzi taina tejghelii.

Acolo, însă, unde abuzul devine scandal, e cu lipsa la cântar. Intermediarul nu se mulţumeşte să-ţi ia şapte piei, dar mai „ciupeşte" şi din greutate.

La un astfel de jaf n'ar fi greu să se puie capăt. Căci, dacă e anevoie să stabileşti pe loc câştigul ilicit cu umflarea preţurilor, e în schimb foarte lesne să se organizeze un control riguros al cântarelor. Nu ajunge ca serviciul măsurilor să verifice greutăţile, ci ar trebui, prin agenţii săi, să facă dese descinderi, spre a controla dacă nu există două rânduri de greutăţi: unele bune — cele marcate; altele rele — cele cu plumbul scos din fund. Pentrucă nu e de admis ca, la un kilogram, să lipsească 100 grame — ceeace însemnează un scăzământ de 10 la sută, în dauna cumpărătorului.

Soluţiile jocurilor

Câmpina: Gălăţeanu N. — **Chişinău:** Fraţii Vasenberg. — **Constanţa:** Grigorescu M., Spiridonescu G. — **Craiova:** J. Schaechter, P. Salvetter.

Galaţi: Sartul's N., Aritonovici T. I. — **Giurgiu:** P. Voching.

Iaşi: Necşulescu G. St.

Medgidia: Preda V.

Piteşti: Mihăilescu Gr., N. Teodorescu, Constantinescu I. G. — **Ploeşti:** L. Căp. Dinescu

Târgovişte: Ionescu Gr. — **Tulcea:** Lipovici M., Martinici M. C., Silberman I., Panaitof T. G,

Au deslegat combinaţia de cuvinte şi cuvintele în pătrat:

Bucureşti: I. Voiculescu.
Craiova: Nela Soloviu, N. Petrescu.
Focşani: Nichiforescu Al., Sărăţeanu I. C., Moisescu S.
Galaţi: Litzica E.
Iaşi: Dorneanu I.
Piatra Neamţ: Roman St. — **Ploeşti:** I. Hurmuzescu, Wellman O., Mărăcineanu Th.
Roman: R. Tadic.
Slatina: Ştefănescu Al.
T.-Severin: Negreanu C., Popescu I. Gr.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Bucureşti: Adelstein R., Nicolescu St., Cireşeanu N. I., A. Cuiawsky, Nachmias Fony.
Bacău: Trotuşanu N., Weinberg I. *Botoşani:* Nadler O., Boiangiu Z.—*Brăila:* Anastasiu Gr., Mihăilescu N. I., Ghidionescu M., Sonnenblick G., Hristodor D. — *Constanţa:* Meţulescu G., Firudis Sp. — *Craiova:* Mendelstam S., Ardeleanu St.
Dorohoi: Mavromate Har.
Focşani: Ştefănescu M., Iordan N P.
Galaţi: Caracaleanu G., Alexandrescu I. N., Constantinescu J., Sommer H.—*Giurgiu:* Bagnanof Cr.
Iaşi: El. Ioaniţescu, G. Mühlmen.
Piatra-N.: Grosman N.—*Piteşti:* Băcanu I., Boteanu G.—*Ploeşti:* Focşăneanu I., Renescu St., Stamatopol Al., Constantinescu N., Şoimaru G. I., Solomon A., Gabrielescu M., Mironescu C., Iosifescu Gr.
R.-Sărat: Stănescu I., Brăileanu V., Vasilescu I., Grunfeld A.—*Roman:* Băcăoanu C., Meirovici I.
Tulcea: Căiuţă R. D.

Au deslegat numai cuvintele în pătrat.

Bucureşti: Crăciunescu Eug. M. Plevna, Theodorescu Em., Reinstein J., S. Bălănescu, Gr. Tomescu, Feuerstein M., P. Bălănescu.
Buzău: El şi P. Rădulescu, Subt.-Lt.-Rădulescu, C. I. Mănăilă.
Cărbuneşti—Gorj. J. C. Vonicu, Popescu M.—*Craiova:* R. şi Fr. Steflea, Cohen V. A., Vasilscu A
Deleni—Vaslui: Th. Crăciun.
Focşani: P. Dimitriu, Colin Tr.
Galaţi: Mihailidi I.—*Giurgiu.* A. N. Stamatescu.—*Gugeşti (R.-Sărat):* Len. Gruianu.
Huşi: Kirschen C.
Iaşi. Motoceanu I., Saltzman I., Nadler A., Cernăţeanu C.
Piatra-N.: G. Juvara.—*Piteşti.* Dragomirescu St., Stănilescu A. R., Argeşeanu M., Niţulescu G., Aronescu M.
R.-Sărat: Rădulescu Gr., Lazarovici I., Rudeanu N.—*Roman:* Ser. Tudic.
Sinaia. Mihăilescu I. N.

Urmează în pagina 278.

Un templu „zgârie nori"

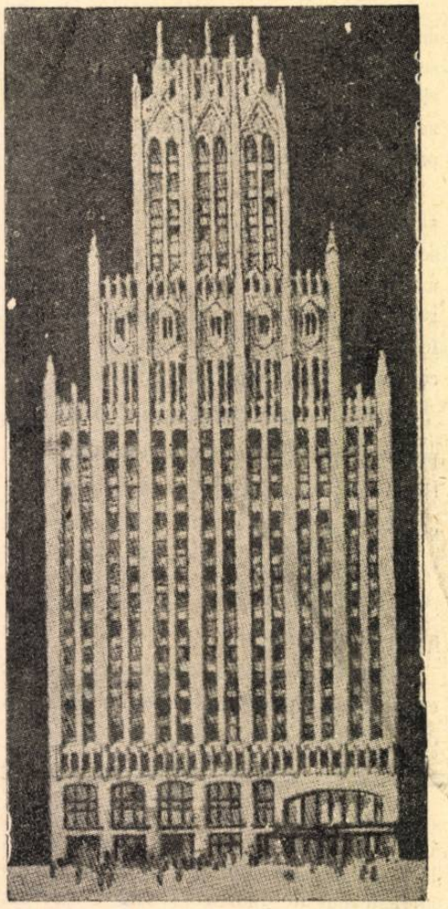

E templul pe care reprezentanții a 60 loji masonice și 197 „Ofițeri ai Stelei Orientului" au hotărât să-l ridice la Chicago.

Edificiul — a cărui fațadă va avea o lărgime de 47 metri — va avea înălțime de 100 metri și o adâncime de 60.

Cheltuelile de construcțe, evaluate la 5 milioane de dolari (un miliard de lei), au fost acoperite pe cale de subscripție printre aderenții francmasoneriei din America.

Le temple maçonnique de Chicago haut de 100 mètres, large de 47 et profond de 60 mètres.

Der Freimaurer-Tempel in Chicago der 100 meter hoch, 47 briet und 60 meter tief sein wird.

D-na Trotzky în disgrația Sovietului Comisarilor Poporului. — După o știre din Moscova, soția ministrului de război al Rusiei a căzut în disgrație și a fost destituită din postul de inspectoare a muzeelor, precum și din acela de directoare a serviciului de informațiuni pentru streinii cari vin să viziteze fostul Imperiu al Țarilor.

Motivele acestei disgrații nu se cunosc. Faptul în sine e o nouă dovadă în steaua lui Trotzky a început să apună.

Frau Trotzky die Gattin des russischen Kriegsministers, welche ihres Amtes als Inspectorin der Museen enthoben wurde.

„Votul mortului"

Credem că numai în Spania și în colonii se practică pe o scară mai mare sistemul alegerilor măsluite, așa cum se obișnuia și în România, sub regimul colegiilor censitare. Eroare profundă, pentru că la fel se procedează în archi-democrația Franței, în țara care prin excelență are tradiția, sufragiului universal.

Ca să nu fim bănuiți de o afirmare gratuită, vom reproduce două observațiuni anecdotice făcute de un deputat francez la discuția în Cameră asupra proectului de modificare a procedurei electorale.

Prima:

Un cerșetor se prezintă, pe înserate la secția de votare din Nimes cu carta primului-președinte al Curții de apel. In momentul însă când se pregătia să arunce buletinul în urnă, un consilier municipal, care era în relațiuni cu acel înalt magistrat, îl apostrofează:

— Neică, încă nu ești prim-președinte, în orice caz nu ești acela pentru care votezi!

A doua:

Un tânăr se prezintă la un birou de votare din Haute-Garonne.

— Dar dumneata ai mai votat odată! îi spune unul din delegați.

— Eu? Da de unde! Eu sunt convins de contrariul.....

Se cercetă și se constată că într'adevăr era o greșală de nume de botez. Acela care votase nu era tânărul alegător prezent Gonzagne-Marie T... ci Gonzagne-Marius T....

— Gonzagne-Marius! exclamă tânărul. Dar sunteți sigur că el a votat.

— Absolut! Uite cuponul cărții de alegător.

— Ah! Cum regret că n'am fost și eu aici. Ce bucuros l'aș fi îmbrățișat... E tatăl meu!

— E tatăl d-tale?

— Da. Și de patru ani de când a murit nu l'am mai văzut niciodată!

Evenimentele din Grecia

Instantaneu înfățișând pe Regele George al Greciei, în ziua când, dela Brașov, prin Telegrafia Fără Fir, a lansat poporului elen proclamația, prin care protestează contra loviturei de stat, prin care i s'a răpit tronul.

Se știe că acest mesaj a fost trimis în ajunul zilei fixate pentru plebiscitul organizat, spre a ratifica hotărârea Adunării Naționale din Atena, pentru îndepărtarea dinastiei Glucksburg și înlocuirea formei de guvernământ monarchice prin regimul republican.

Instantané représentant le Roi Georges de Grèce le jour où, de Brașov, il lançait au peuple hellenique sa protestation contre le coup d'Etat d'Athènes.

Augenblückaufnahme des Königs Georg von Griechenland am Tage seines feierlichen Protestes gegen dem in Athen vollzogenen Staatsstreiche.

Vis de primăvară

— Inchipuiește-ți, astă-noapte am visat o minunată pălărie de iarnă!

— Acesta e primul vis de pălărie, care nu mă costă parale!

Accidentele de cale ferată

Semnalizarea automatică a apropierii trenurilor

Foarte des avem de înregistrat pe calea ferată accidente grave, în locul unde linia se întretaie cu şoseaua şi, din neglijenţa cantonierului, bariera n'a fost lăsată în jos. Se întâmplă ca, tocmai în momentul când un automobil, o trăsură ori o căruţă traversează linia, să fie surprinse de un tren.

Un inginer italian, care s'a ocupat vreme îndelungată cu problema evitării unor atari nenorociri, a isbutit să construiască un aparat care, în mod automatic, semnalează apropierea trenului de la o distanţă destul de mare. Alarma e dată prin semnale optice şi acustice.

Aparatul, prins deacurmezişul liniei, la o înălţime de 6 metri, e vizibil, din ambele părţi ale locului unde şoseaua taie drumul de fier.

Aparatul se compune dintr'un cadru pătrat cu laturile de câte 2m. 50, care în partea de sus poartă inscripţia: „Opreşte, vine trenul!" — avertisment care nu devine vizibil decât numai când trenul se apropie. Simultaneu începe să bată un clopot şi să sune o trompă ca acele dela automobile. Tot în acelaş moment se aprind şi cinci puternice becuri electrice.

Dacă se 'ntâmplă ca, dintr'o cauză ori alta, aparatul să se deterioreze, atunci se lasă dintr'o teacă prinsă de un cadru un steag roşu, cu un cap de mort zugrăvit în alb. Pe teaca steagului apare foarte citeaţă inscripţia: „Atunci când se coboară moartea, aparatul e stricat".

In sfârşit, două faruri roşii aşezate deoparte şi de alta a tecii steagului. Graţie acestui semnal optic, — care înlocueşte pe acel acustic — vechiculele cari vin într'una din cele două direcţii ale şoselei sunt avertizate din timp de primejdia apropierii trenului.

Sistemul acesta de semnalizare a fost experimentat pe căile ferate italiene şi a dat rezultate concludente.

Vederea semnalului optic: apariţia steagului roşu cu capul de mort.

Appareil de signalisation de l'approche du train aux passages à niveau. Cet appareil a été expérimenté en Italie.

Vorrichtung zum Signalisieren der Gefahr des anrückenden Zuges, an den Uebergangspunkte längs der Eisenbahnstrecke.

Birurile acum 90 ani

Intr'un discurs asupra impozitelor, rostit în 1832 de bordul Brougham, el a înşirat astfel diferitele dări plătite de Englezi:

— Plătim taxe pentru tot ce intră în gura noastră, ne acoperă spinarea ori stă sub picioarele noastre;

„Taxe pentru tot ce e plăcut de văzut, de auzit, de simţit, de mirosit, de gustat;

„Taxe pentru tot ce e pă pământ, în apă, şi sub pământ;

„Taxe pentru tot ce vine din streinătate ori creşte la noi;

„Taxe pe materiile brute şi pe valoarea ce le-o dă industria omului;

„Taxe pentru sosurile cari provoacă pofta de mâncare a omului şi pentru leacurile cari îi dau sănătatea;

„Taxe pentru ermelina cu care se gătesţe magistratul taxe şi pentru funia care, din ordinul judecătorului, osânditul e spânzurat;

„Taxe pentru buchetul miresei şi pentru cuiele sicriului.

Englezul bolnav îşi toarnă o doctorie (la care a plătit o taxă de 7 la sută), într'o lingură la care i s'a socotit 15 la sută impozit indirect, şi e culcat pe un aşternut de indian la care i s'a luat 22 la sută.

„Proprietăţile Englezului sunt taxate dela 2 până la 10 la sută.

Se mai cer şi taxe enorme ca să fie îngropat la cimitir.

Virtuţile lui sunt transmise posterităţii pe o marmoră taxată şi abea când e împreună cu strămoşii săi, nu mai plăteşte taxe!"

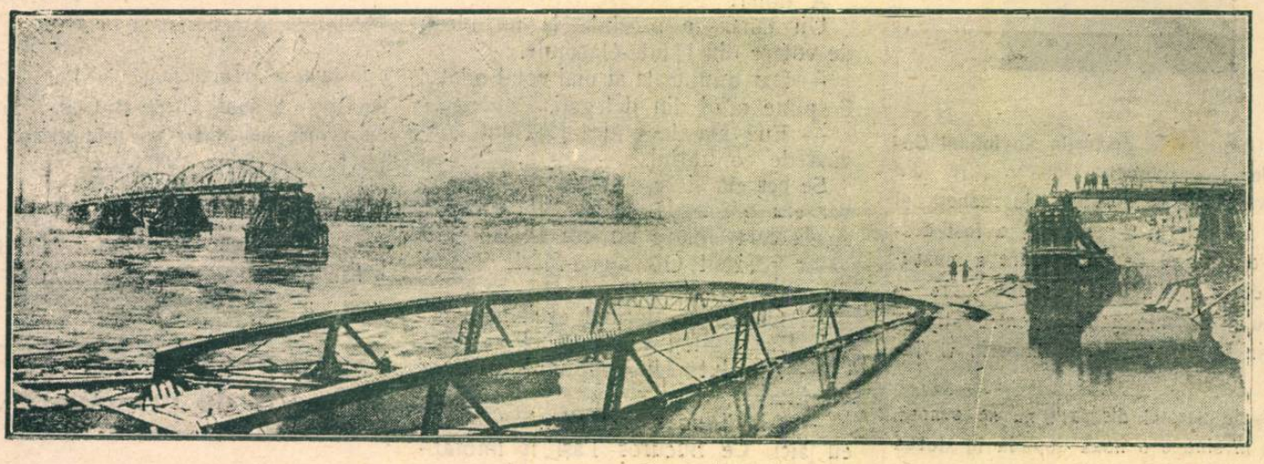

Un pod rupt de valurile Dunării. — Apa fluviului venind mare, a luat podul de cale ferată care leagă localităţile Neusatz şi Peterwardein.

Un pont de voie ferrée sur le Danube emporté par les eaux du fleuve.

Die Eisenbahnbrücke über die Donau, zwischen Neusatz und Peterwardein, vollständig zerstört.

Inteligenţa şobolanilor

Scriitorul francez Mac-Orlan, care a făcut campania din 1914-1918, în volumul său de note şi impresii de pe front, consacră un capital întreg inteligenţei şobolanilor.

„Aceste mici rozătoare — scrie el — dau dovadă de o rară inteligenţă şi mai-mai să crezi un limbaj secret.

„In adăpostul unde dormeam în pădurea Le Prêtre, vre-o douăzecişicinci de şobolani ne ţineau tovărăşie. Intr'o noapte, cum erau prea neastâmpăraţi şi întindeau fel de fel de dansuri pe scândura pe care ţineam sacii noştrii de pâine, un camarad aruncă o ghiată în grămadă. Eu nu dormeam — scriam — şi la lumina lămpei putui urmări toată scena.

„Proiectilul aruncat cu forţă, izbi unul din rozători de perete şi-l omorî — cel puţin aşa socoteam. Ceilalţi dispărură ca prin farmec. După un sfert de oră privind în acea direcţie văzui şobolanul culcat pe o parte şi mişcând încetinel una din lăbile de dinainte. Mă gândeam: „N'a murit; dar moare". „Dar continuând să mă interesez de agonia lui, văzui următoarele: pe când el mişca abia perceptibil laba în direcţia unei găuri din perete, zări acolo botul unui alt şobolan care ne observă o clipă. Inucurajat de complecta linişte şi nemişcare el se apropiă de şobolanul rănit, îl mirosi, îl ocoli, îl mişcă cu botul său şi apoi se întoarse repede în gaură. Aproape imediat el ieşi iarăş dintr'însa, urmat de un alt şobolan. Mai întâiu ne observă o clipă pe noi, apoi cu băgare de seamă se apropriară de camaradul lor şi unul înainte şi celălalt în urmă, unul trăgând şi celălalt împingând, îl luară de acolo. Eu îmi reţineam răsuflarea de teamă să nu întrerup scena aceasta.

„Inaintea gaurei avură oarecare cazna să treacă rănitul dar, la urma urmei toţi trei şobolanii dispărură.

„Ziua avui curiozitatea de a-i căuta, dar nu putui găsi nimic. Am astupat gaura ceea ce de altfel nu i-a contrariat decât o singură noapte, căci în noaptea următoare ei făcură o altă gaură, de cealaltă parte, şi continuară să exploreze sacii noştri cu pâine.

„Trebuie să mărturisesc că dela această scenă şi gândindu-mă la alte rozătoare, cu mult mai periculoase, şobolanii mi-au devenit destul de simpatici".

Un hipopotam ucis cu o... minge

Hipopotanul cel mare din Grădina Zoologică din Cincinati, care răspundea la frumosul nume de Zeekoe, a căzut victima unei glume proaste a unui American.

Un vizitator i-a aruncat în cuşcă o minge de tenis. Hipopotanul a înghiţit mingea şi a murit.

Cimpanzeul meloman

Cimpanzeul acesta, unul din cei mai noui pensionari ai Grădinei zoologice din Berlin, e cu adevărat un quadruman în curent cu toate cuceririle progresului.

Instantaneul de mai sus l'a prins într'o atitudine de încordată atenţie: maimuţa, înarmată cu un aparat receptor ascultă o bucată muzicală transmisă pe calea Telefoniei fără fir.

Un chimpanzé du Jardin Zoologique de Berlin, coiffé du casque récepteur écoute un morceau de musique transmis par radiophonie.

Ein Schimpanse des Berliner Zoologischen Gartens hört interessiert der drahtlos übermittelten Musik zu.

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Un grup de institutori cechi, constituiţi în Filarmonică au vizitat Capitala şi cu acest prilej au dat şi un foarte reuşit concert vocal la Ateneul român.

Instantaneul nostru înfăţişează pe oaspeţii ţărei vecine şi prietene, în pelerinaj la mormântul Eroului Necunoscut, din Parcul Carol. După ce a împodobit lespedea sfântă cu o foarte frumoasă coroană de flori naturale, d. Bosh, în numele colegilor săi a citit un emoţionant omgiu adus eroismului soldatului român, în sângerosul război de liberare a neamurilor asuprite.

Les instituteurs tchèques au Tombeau du Soldat Inconnu Roumain, au Parc Carol, à Bucarest.

Die tchechischen Schullehrer am Grabe des Rumänischen Unbekannten Kriegers im Park Carol, in Bukarest.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

Obiceiuri de aiurea

Canonul văduvei în Papuasia

In lumea noastră civilizată se 'ntâmplă că femeea numai de ochii lumii să-şi plângă bărbatul secerat de moarte, iar în sufletul ei să simtă o adevărată uşurare: sunt doar căsnicii „cârpite", în care soţii nu sunt făcuţi unul pentru altul şi traiul lor în comun e iadul pe pământ. La popoarele primitive, din contră, moartea bărbatului însemnează pentru văduvă, dacă nu chiar moartea ei (la unele neamuri indiene, văduva e arsă de vie pe mormântul soţului decedat), în orice caz un groaznic canon.

In Papuasia sau Noua-Guinea (marea insulă a continentului oceanic (la Nord de Australia) văduvia e sinonimă cu o moarte vie. In adevăr, timp de şase luni, soţia Papuasului mort nu are voie să-şi descopere faţa, nici să umble ca oamenii. Nu e condamnată la recluziune propriu zisă, dar nu'i este îngăduit să iasă din casă decât pe patru ca animalele.

In instantaneul ce reproducem şi care face parte dintr'o colecţie adusă de o misiune ştiinţifică europeană, — care a făcut explorări în interiorul insulei — o văduvă e înfăţişată în postura în care se duce la o familie vecină. Fata ei îi serveşte de călăuză: cu o pătură trasă peste faţă şi târându-se pe patru, văduva se ţine cu o mână de capătul de jos al unui băţ ţinut de faţă. Şi astfel, numai târându-se pe coate şi pe genunchi, poate părăsi casa în timpul celor şase luni de „doliu mare".

Văduva papuaşă afară din casă: cu faţa complect acoperită şi târându-se pe brânci

Eine Landessitte in Neu-Guinea: eine Witwe darf, während den ersten sechs Monaten nach dem Ableben ihres Gatten, weder das Gesicht zeigen noch gehen. Es ist ihr jedoch gestattet auf allen Vieren zu Kriechen.

Bogăţia Americii

Curând se va începe încă odată marea lichidare a războiului. Atunci ca şi în trecut piedica cea mare o va forma chestiunea datoriilor de războiu interaliate. America cere zeci de miliarde Puterilor cari au plătit cu sângele şi cu ruinele lor victoria comună. Revendicările acestea se bazează ele oare pe pierderi a căror reparare ar fi perfect legitimă? Să judecăm.

In America s'a publicat statistica creşterei bogăţiei Statelor-Unite dela 1913 până la 1923. Iată un deceniu foarte important. In acest interval nu s'a înfăptuit nici o transformare technică de seamă. Populaţia a rămas staţionară. Un singur fapt s'a produs, dar un fapt enorm care a răsturnat scara valorilor şi repartizările bogăţiilor. Faptul acesta e războiul. Capitalul distrus de formidabilul cataclism e evaluat la 1.000 miliarde.

In ce măsură a participat şi America la această pierdere?

Statistica spune că bogăţia Statelor-Unite s'a mărit în ultimii zece ani cu 72,2 la sută. A-ţi auzit bine: cu două treimi! De altfel, augmentarea aceasta e repartizată în chip cât se poate de inegal.

Valoarea întreprinderilor agricole nu a crescut decât cu 23 la sută. Din contră, stockul de metale preţioase s'a mărit cu 63 la sută, ajungând la 23 miliarde 250 milioane franci aur. Capitalul industrial a crescut cu 159 la sută şi valoarea lui e preţuită la vreo 80 miliarde de franci aur.

Bogăţia actuală a Statelor-Unite e socotită în cifră rotundă la 320 miliarde 804 milioane de dolari, sau 1.604 miliarde franci aur. Cum, în ultimii zece ani ea a crescut cu 72 la sută, trebue să admitem că bogăţia americană s'a mărit cu peste 700 miliarde de franci aur.

Iată cât a „costat" războiul pe Statele-Unite!

Curentul electric ucigător

Indeobşte, curentul electric de 110 ori de 220 volţi nu e primejdios; dar în anumite împrejurări poate deveni periculos, mai ales dacă corpul e umed, ceea ce-l face puţin rezistent. Căci, apa acidulată, care provine din pile ori din acumulatori şi care poate uda mânile, e în deosebi de activă din acest punct de vedere. Anul trecut o doamnă şi-a găsit moartea prin electrocuţiune pentrucă, pe când se afla în baie, a încercat să aprindă un radiator electric. Trebue să citäm şi cazul unui lucrător care a fost trăsnit pentrucă, având picioarele şi mâinile ude, a atins firul suplu, prost izolat, al unei lămpi mobile.

Persoanele cari suferă de afecţiuni cardiace ar face bine să se ferească pe cât se poate de asemenea accidente.

Tg.-Jiu: Mitulescu Al., Dobrescu C.—*Târgovişte:* Grigorescu I., Tănăsescu Al., Alexandrescu St., Niculescu St.
Vaslui: Ianculescu A.

Au rezolvat problema de şah:

Bucureşti: Istratescu Mihail, Rosenberg G., A. Klein.
Bucecea-Botoşani: Dimitrie D. Vasiliu.
Craiova: Aurel Cartian.
Deleni—Vaslui: Th. Crăciun.
Focşani: Petrică Dimitriu.
Giurgiu: B. I. Semo.

Au mai deslegat jocurile din No. 15.
Bucureşti: C. Ştefănescu, St. Hariton, Olimpia Psinache, Lia Ghimpa, Min. şi M. Ariton, G. şi D. Kosman, Ir. Calmanovici, C. Buttea, Vanvac I., Oct. Camaralle, G. Mihail, Knapp A. R.
Bacău: Scripcaru I. — *Băicoiu-Prahova:* V. T. Iordăchescu.—*Balş-Romanaţi:* Th. Enomu.—*Botoşani:* M. Pintilie, Abramovici Alf., N. Gross.—*Braşov:* Al. Plesnilă, N. N. Oancea.—*Buzău:* Subt-Lt. J. Rădulescu, C. M. Precupescu.
Câmpulung (Muscel): Märg. Chirovici.— **Caracal:** V. Smărăndescu, L. Petriceanu.— **Chişinău:** E. A. Haivas, Handru V., Valuţa L., Ad. Iancovici. — **Comăneşti - Bacău :** I. Gossav. — **Craiova:** R. şi T. Steflea, I. Medina, Gheorghiu N. T., A. şi D. Stănculescu, Poplian I. A, G. Negulescu, A. Cartianu, P. şi B. Rabega, N. Petrescu.
Deleni-Vaslui: Th. Crăciun. — **Dumitreşti (R. Sărat):** Georgescu G. I.
Focşani: D. P. Theodorescu, St. Dragomir.
Galaţi: Zlocever Ad., Răşăşeanu N., V. Ştefănescu, Ionescu M. P., Ortensia, C. Dorin, I. şi El. Kirştein, Duda I. M. — **Gârlele-Moineşti:** Negelschi B. — **Giurgiu-Dolj:** G. şi I. Dorângă, I. şi Marg. Stănoiu.
Giurgiu: Adamescu C. A., I. Penchas.
Iaşi: Diurcă D.
Moineşti: H. D. Ionescu.
Pârliţi: Techinovcher T. — **Ploeşti:** Gicu Ionescu.
R. Sărat: M. Lessing, Em. E. Furnică. — **Roman:** R. Davidsohn.
Sibiu: Culici Dan. — **Sudiţi-Ialomiţa:** D. P. Băznoşanu, R. D. Prahoveanu.
Tg. Mureş: G. Danale. — **Tg. Neamţ :** Frunză Gr. — **Tecuci:** D. Cobzac, Const. Scobălţeanu. — **Trestia-Buzău:** Z. şi M. Vasilescu. — **T. Severin:** R. Lăutaru.

Membrii noului cabinet japonez, a cărui misiune principală e de a menține ordinea în țară, un moment turburată de mișcări cu caracter anarhic.

Și batrânul acesta — care e una din podoabele vieții politice din Imperiul lui Soare-Răsare — a dovedit, din primele zile, că posedă nu numai priceperea, dar și energia necesară spre a impune respectul cuvenit legei. Ca prin farmec agitațiile demagogice s'au potolit și poporul japonez, câtva timp frământat, și-a regăsit acel admirabil echilibru care e însăși forța lui.

In rândul întâiu, în mijloc, primul-ministru Keigo Kiyoura.

Les membres du nouveau ministère japonais Keigo Kiyoura. Au premier plan, au centre, le président du conseil.

Die Mitglieder des neuen japanischen Ministeriums. Vorne, in der Mitte, der Ministerpraesident Ke'go Kiyoura.

O boală nouă: Ergofobia

Poate că nu știți ce e ergofobia? O veți afla imediat. America, căreia îi datorăm atâtea lucruri, va împlini această lacună a cunoștințelor voastre. Cuvântul acesta a fost inventat de un medic american pentru a numi o boală care, cu toate că e veche, n'a fost niciodată descoperită.

Cu toții a-ți auzit însă vorbindu-se de lenea, pe care o socotiți un viciu sau cel puțin un defect. Mare vă e eroarea! Doctorul de care vorbim, după ce a examinat prin spitalele din New-York douăzeci și două de mii de pacienți, a ajuns la concluzia, că lenea nu există, dar există o boală: groaza de muncă, căreia i-a dat frumosul nume de ergofobie.

Câți oameni se vor bucura! Nu vor mai putea fi calificați de leneși, pierdevară, trândavi...

— Cum! vor exclama ei scandalizați. Ce vrei, domnule, eu sunt ergofob!

Iată unul din păcatele fundamentale care e dat jos de pe piedestalul său!

Să știm dar toții, că de acum înainte trebue să îngrijim lenea... pardon!... ergofobia... semenilor noștri.

Despăgubirile germane

Comisiunea Reparațiunilor a publicat dăunăzi un tablou, în care arată suma vărsămintelor, atât în natură cât și în bani și în bunuri cedate, efectuate de Germania, în contul reparațiunilor până la 31 Decembrie 1923 precum și repartizarea acestor încasări între diferitele Puteri aliate.

Totalul vărsămintelor efectuate de Germania se ridică la 8.411.339.000 mărci aur, dintre cari 2.719.093.000 n'au fost încă repartizate ori sunt încă în suspensie.

Cele 5.692.246.000 mărci aur cari au fost încasate integral și integral repartizate, se descompun astfel. în ce privește natura încasărilor: 1.903.544.000 în numerar; 3.420.190.000 în natură și 368 milioane 512.000 în bunuri cedate.

Din această sumă totală trebue să se scadă 392.216.000 cifra rambursului avansurilor pentru cărbuni făcute Germaniei; 2.613.611 sumă cheltuelilor armatelor de ocupație și a Comisiunii interaliate de control militar; 3.030.000 pentru beneficiile realizate de Germania asupra schimbului. Deci rezultă un sold disponibil de 2.683.389.000.

Cota-părțile încasate se ridică la următoarele cifre: Anglia 1.318.882.000, Italia 397.932.000, Belgia 1.732.756.000.

Solduri disponibile: Anglia 251.877.000 Italia 358.105.000, Belgia 1.445.910.000.

Franța a primit în total 1.804.192.000 mărci aur, din cari 238.772.000 reprezintă rambursul avansurilor pentru cărbuni, 1.373.496.000 cheltueli de ocupație și de control, și 2.147.000 beneficiul asupra schimbului, ceeace face că rămâne un sold disponibil în contul Franței de 189.777.000 mărci aur.

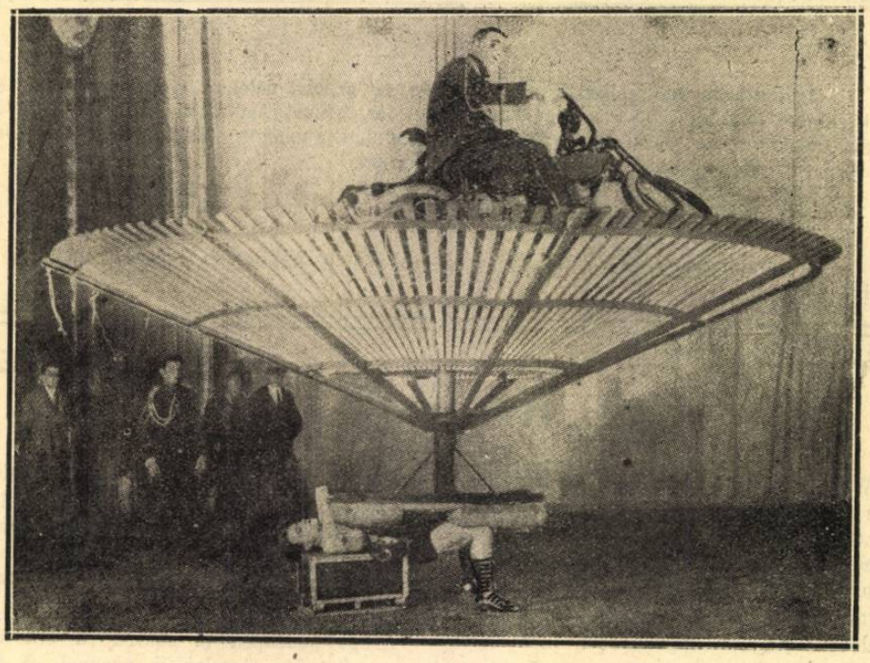

Ue Atlas al vremurilor noastre. — Intocmai ca miticul rege al Mauritaniei care (îngrozit de vederea Meduzei s'a prefăcut în munte) fusese osândit de zei să ție pe umeri cerul, faimosul Breitbart, supranumit „Omul de Oțel" s'a produs acum de curând cu un număr într'adevăr sensațional.

Culcat numai cu spinarea pe o lădiță și sprijinindu-se în picioare, ține pe el un mic velodrom de fier, pe care gonesc, în cursă de întrecere doi motocicliști.

Greutatea totală suportată de altet atinge cifra considerabilă de peste 1500 kilograme.

Le fameux athlète Breitbart soutenant le poids écrasant de 1500 kilos que représentent le petit vélodrome de fer et les deux motocylistes courant à toute vitesse.

Die neueste Kraftleistung Breitbarts. Der Athlet trägt eine kleine eiserne Rennbahn mit zwei wettfahrenden Motorradlern im Gesamtgewicht von über 1500 kilo.

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Instantanee dela serbările din Chişinău, cu prilejul celei de a 6-a aniversări a realipirii Basarabiei la Patria-Mumă. In stânga: Sus, un grup al cortegiului istoric; **jos,** grupul Asociaţiei generale a invalizilor de război. **In dreapta: Sus,** cortegiul delegaţiunilor ţărăneşti din Basarabia; **jos,** d.prim-ministru Ionel Brătianu, înconjurat de miniştri, primeşte defilarea trupelor, a cortegiului istoric şi a diverselor asociaţiuni.

Instantanés des fêtes de Chisinau.

Momentaufnahmen der in Chişinău veranstalteten nationalen Festlichkeiten, anlässlich des 6 Jahrestags der Befreiung Bessarabiens.

Legende istorice

WILHELM TELL

Wilhelm Tell, eroul naţional elveţian are următoarea particularitate: faptele lui sunt absolut fictive şi nici nu se ştie, dacă a existat cu adevărat. Până la sfârşitul secolului XVIII toată lumea credea ferm în legenda lui şi portretul lui împodobea şi mai împodobeşte încă cele mai multe case elveţiene.

Povestea isprăvilor lui, cari s'ar fi petrecut pe la o mie trei sute şi ceva, nu e lipsită de grandoare. Pe atunci Elveţia aparţinea Austriei şi împăratul Albert I se hotărîse să răpească şi libertatea oraşelor din văile Uri, Schwytz şi Unterwald. O răsvrătire clocea; Walter Furst din Uri, Werner Stauffacher din Schwytz şi Arnold de Melchthal din Unterwalden se întâlniseră pe Grutii, într'o păşune îndepărtată, pe marginea lacului Celor Patru Cantoane pentru a hotărî răscoala împotriva Austriecilor.

Unul din reprezentanţii acestora din urmă, numit Gessler şi având slujba de judecător la Kussnacht, era în deosebi de tiranic. El poruncise să se aşeze în satul Altorf o prăjină, în vârful căreia era pusă pălăria ducală pe care toţi locuitorii trebuiau să o salute. Tell refuză să facă aceasta.

Drept pedeapsă şi pentru că era un arcaş iscusit, Gessler îi porunci să aşeze la câţi-va paşi înaintea lui pe fiul său, să-i pună un măr pe cap şi să străpungă mărul cu săgeata. Tell făcu întocmai, el străpunse mărul fără a atinge copilul. Dar înainte de a îndeplini aceastã ispravă el mai ascunse o săgeată sub haina sa.

„— Ce voiai să faci cu ea? îl întrebă Gessler.

— Ea era destinată d-tale, în caz că-mi ucideam copilul".

Tell fu imediat legat, pus într'o barcă de pe lac, spre a fi transportat la fortăreaţă. Folosindu-se de o furtună, el fugi, se ascunse la Kussnacht, îl prândi pe Gesober şi-l ucise. Acesta fu semnalul răscoalei împotriva austriecilor.

Faptele acestea sunt povestite în chip foarte încurcat în cântecele populare din secolul XV, şi într'o cronică numită „Cartea Albă". Ele deveniră mai precise în povestirile de mai târziu şi multă vreme au fost acceptate de istorici.

Prima îndoială, exprimată în 1670, a provocat o indignare unanimă în Elveţia şi cartea care tăgăduia verosimilitatea legendei a trebuit să fie arsă. Mai târziu însă lumea a fost nevoită să se închine în faţa evidenţei. Fără îndoială că Wilhelm Tell nu a existat niciodată; în orice caz el nu a jucat rolul ce-i se atribuie.

—o—

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Dela primul congres internaţional al Byzantinologilor, care s'a ţinut în Bucureşti la Fundaţia „Principele Carol", şi la care au participat savanţii din toate ţările civilizate din lume.

Sus în stânga : Şedinţa de deschidere, prezidată de A. S. R. Principele Moştenitor (x). In dreapta A. S. Regale: d-nul prim-ministru I. I. C Brătianu (xx), d. Nicolae Iorga (xxx), d. Charles Diehl, membru al Institutului Franţei, d. Marinescu, care dă citire unei interesante comunicări.— In stânga: membrii guvernului şi câţiva delegaţi străini.

Sus în dreapta : Marele nostru istoric, d. Nicolae Iorga (x), între d-nii G. I. Brătianu (1), fiul primului ministru, şi Charles Diehl (2).

Jos: congresiştii fotografiaţi în grup, la Academia Română.

Le Congrès des Byzantinologues qui vient de tenir ses assieses à Bucarest, au siège de la Fondation „Principele Carol".

Momentaufnahmen von dem in Bukarest abgehaltenen Byzantinologischen Kongresse

Pedeapsa tăierii nasului

Se povesteşte că în ziua când avea să aibă loc semnarea tratatului din Versailles, d. Clemenceau a postat vreo douăzeci de mutilaţi la faţă, pe drumul pe unde aveau să treacă delegaţii Germaniei.

Intr'adevăr unele sluţenii fizice impresionează grozav imaginaţia. Vederea unui obraz fără nas, de pildă, pricinuieşte o repulsiune instinctivă. De aceea încă din cea mai îndepărtată antichitate pierderea apendicelui nasal a fost socotită ca o pedeapă corporală sau ca un mijloc de a scăpa de primejdia la care frumuseţea expune uneori femeile. Amputarea nasului era o pedeapsă frecventă în India, la Egipteni, la Greci şi la Romani.

In Italia, papa Sixt V punea să se taie nasul hoţilor şi în secolul XII. Curtea dela Aix, în Provence, sfătuia pe cavaleri „să se folosească de această pedeapsă faţă de orice om din popor care ar atenta la onoarea femeilor lor".

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

Intr'o menagerie s'a născut un puiu de pisică de Angora, care prezinta această anomalie la labele dinainte: laba din stînga avea mai multe degete decât numărul normal, iar laba din dreapta mai puţine degete decât numărul normal.

După câteva zile, constatându-se câte un abces la câte unul din degetele celor două labe ambele degete bolnave au fost amputate.

Inainte de operaţie, laba din stânga avea cu 3 (trei) degete mai mult decât laba din dreapta.

După dubla operaţie, numărul degetelor rămase la laba din stânga e de 2 (două) ori mai mare decât numărul degetelor rămase la laba din dreapta.

Să se arate, câte degete au avut fiecare din cele două labe, la naşterea pisoiului.

COMBINAŢIE DE SILABE

I.— Se dau următoarele 28 silabe : *a—an—că—dă—daş—e—fle—fur— i— in —ghip—gu—le—le—ma—na—ner — nic —nil—o—oş—ră—ră—re—şi—te— ţii — vent.*

II. — Cu aceste silabe să se alcătuiască 8 (opt) cuvinte cari să arate: 1. fiinţe vlăguite şi slute; 2. numele vechilor voluntari ai corpului de călăraşi din Moldova; 3. verb care arată starea în care ne aflăm când ne 'nfiorăm de teamă, de spaimă; 4. în mitologie, numele zânelor munţilor; 5. unul din numele populare ale ţiganilor; 6. moale, fără vlagă, săcătuit; 7, oameni svăpăiaţi, exaltaţ; 8. insectă cu coarne ramificate.

III. — Iniţialele acestor opt cuvinte, aşezate în ordinea crescătoare a numărului de litere ce le compun (când sunt două cuvinte cu un egal număr de litere, se pun în ordinea alfabetică), citite de sus în jos, dau numele unei sărbători din epoca Paştilor.

SUCCESIUNE DE CUVINTE

Cuvântul de două litere e prezentul unui verb.

Adăugându-i o literă în cap, căpătăm numele zeului care, în mitologia romană, era îngerul ocrotitor al casei.

Punând o literă în capul cuvântului al doilea, obţinem un nou cuvânt care arată pe un meşteşugar ori fabricant de obiecte din lut.

Dacă şi în capul cuvântului al treilea adăugăm o literă, căpătăm un cuvânt de cinci litere care indică un ţinut ce nu se mai desgheaţă.

PROBLEMA DE ŞAH

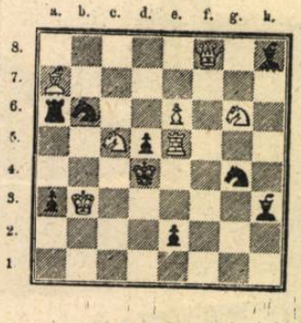

Albs trage şi, în două mişcări dă şah-mat.

Soluţiile şi numele dezlegătorilor jocurilor din numărul de faţă se vor publica în „Oglinda Lumii" No. 20.

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 16

Problema de aritmetică. — Numărul merelor furate de Ionel e 15. — In adevăr:

Partea lui Gheorghiţă e 8 (jumătate, adică 7 şi jumătate, plus o jumătate de măr). Au rămas 7 mere.

Partea lui Mişu e 4 (jumătate din 7 plus o jumătate de măr). Au rămas 3 mere.

Partea lui Radu e 2 (jumătate din 3 plus o jumătate de măr). A rămas 1 măr.

Acest ultim rest îl ia Nicolae (jumătate din 1 plus o jumătate de măr).

Combinaţia de silabe: nea—otac—urdie — aboală — acătare — pohoeală — răstoacă — împărăţel — limbariţa — iconoclast — evghenicoşi = Nouă Aprilie.

Cuvântul în pătrat: Ana — neg — àga.

Problema de şah. — Prima mişcare a Albului; oricare ar fi încercarea de apărare ori temporizare a Negrului, trebue neapărat să fie: D h 4×h 5

I. La *Negru* C d 5—b 4, *Alb* T d 1—e 1 ±
II. La *Negru* C d 5 e 3, *Alb* f 2 —f 3 ±
III. La *Negru* C d 5×f 6, *Alb* T d 1—e 1 +
IV. La *Negru* C d 5—c 3, *Alb* f 2 f 3 ±
V. La *Negru* h 3—h 2 *Alb* f 2 f 3 ±
VI. La *Negru* T a 3—a 1, *Alb* N b 1×d 3 ±

VII. — La orice altă mişcare a Negrului, albul dă sub-mat cu D ori cu C.

Au deslegat tus-trele jocurile:

Bucureşti: Micşunescu V., Aug. Luncescu, Iacobescu N., Feld M., Angelescu El., G. Duport, Solomonescu T., Bârzoianu N., Sachelarescu M. I., Goldberg M., Predescu St., Schulman O., Antonescu Gr., Constantinescu Adr., Meissner I., Petrăchescu G., Stefănescu M. Gr., Gherber El., Dimulescu C.

Bacău: Poplicher M., Panaitescu I. — *Brăila:* Dima I., I. Schwarz, I. Hirschfeld, H. Zingher, Constantinescu Gr., Dimitropol I. — *Braşov:* Moldovan St., Kcerting O., Trandafirescu G..

Călăraşi: Stănescu I. St., Nicolescu Gr., *Caracal:* Cristescu D., Negulescu C., Bădulescu N. Gr. — *Constanţa:* Dobrescu Th., Comănescu I., Niţescu Har. — *Craiova:* A. Cartianu, Marg. Munteanu, G. Ignătescu, Penhas A. S., M. Carayanis, Coraciu Gr., Fr. Turtureanu, Ad. Nicolau.

Dorohoi: Cotărgeanu M. — *Dumitreşti (R.-Sărat):* Georgescu G. Ion, Georgescu G. Al.

Fălticeni: Boroescu M. — *Focşani:* Chivulescu I., Dumitrescu M. C., Aronovici I., Milcoveanu T.

Galaţi: Pănescu St., Sr. Avramescu, Coriţer M., Negrescu I., Davidescu G. L.— *Giurgiu:* Borănescu Al.

Iaşi: I. Mîtru.

Jideni (R.-Sărat): Botocan T. Al.

Piatra-N.: Brenner I. — *Piteşti:* Săvescu M., Niculescu G. T., Gănescu El. — *Ploeşti:* Rosenberg C., Brezeanu M., Verbănescu M., Câmpineanu Gr.

R.-Sărat: Prifis A. G., M. Lessing, Stănescu D. Virg. — *Roman:* Sireţeanu Al., Rotman S., Naftulovici A. — *R.-Vâlcea:* A. T. şi N. Hacman.

Sibiu: Elefterescu G., Goldhammer R., Stroescu G. I. — *Sinaia:* Dumitrescu F., Atanasescu M., Vlădoianu A., Manase J.

Târgovişte: Oprescu Tr., Stoian Al., Alexandrescu St. — *T.-Jiu:* Petrescu Th., Făgărăşanu I., Vlădescu I., Busuiocescu Gr. — *T.-Severin:* Cernătescu S., Ercule M. M.

Urziceni (Ialomiţa): G. B. Caravia.

Au deslegat problema de aritmetică şi combinaţia de silabe:

Bucureşti: Basarabescu N., Lăzărescu Al. Stern O., Steiner A., Şăpcaru C., Iancovici C., Reg Smărtănescu.

Botoşani: Cristea G. — *Brăila:* Silberman I.

Constanţa: Frumuşeanu Al. — *Craiova:* M. Untaru.

Focşani: Atanasiu N. I., Tănăsescu Cl., Ţăranu M., Gaborian A.

Galaţi: Antoniade M., Rosman S. — *Giurgiu:* Vladimirof B., Dunăreanu Al., Goruneanu V.

Oradia-Mare: Arţăreanu I.

Ploeşti: Predescu N., Leonteanu Gr., Andronescu M.

R.-Sărat: Traianescu Al., Miloteanu G.

Tg.-Frumos: Wechsler S.

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele în pătrat:

Bucureşti: Georgescu M. I., Sternberg J., Mihăileanu S. R. A. Knapp. O. M. Georgescu. Bernstein M., L. Iacobsohn.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 274 şi 278.

Obţinerea dreptului de cetăţenie în Ţara Dolarului

Ţinta oricărui imigrat în Statele-Unite ale Americei de Nord, e să obţină acolo împământenirea, căci abea din clipa aceasta el se bucură de toate drepturile cetăţeanului american şi de protecţia Statului şi e privit ca un adevărat American. Având în vedere importanţa acestui act, depunerea jurământului nouilor cetăţeni se face în chip foarte solemn.

Imigranţii cărora li se acordă naturalizarea după un stagiu de câţi-va ani, primesc invitaţia să se adune într'o zi anumită în sala cea mare a palatului guvernamental din districtul respectiv.

Depunerea jurământului se face în faţa guvernatorului, a procurorului general şi comandantului militar al Statului federal care acordă cetăţenia.

Guvernatorul ţine o cuvântare nouilor cetăţeni. Procurorul citeşte formula jurământului şi comandantul aminteşte cetăţenilor că au datoria să sară totdeauna în apărarea nouei lor patrii. Apoi nouii cetăţeni ridică mâna dreaptă şi rostesc laolaltă jurământul cetăţenesc.

Fotografia noastră reprezintă depunerea jurământului cetăţenesc în districtul Broklyn.

Jurământul imigraţilor cu stagiul împlinit şi cari au devenit cetăţeni americani.

Solennité de la prestation du serment des immigrés auxquels on vient d'octroyer l'indigénat américain.

Erteilung des Bürgerrechtes in den Vereinigten Staaten: die neuen Staatsburger leisten gemeinschafflich den Bürgereid.

Originea cuvântului şarlatan

Pe vremea lui Ludovic XIII-lea veniră în Franţa un mare număr de negustori şi colportori italieni cari se răspândiră prin toată ţara. Ei erau numiţi „şarlatani", dela verbul „ciarlare", care însemnează a trăncăni. Coţcarii aceştia atrăgeau mulţimea prin cântece, prin cuvinte spirituale, prin calambururi şi apoi vindeau parfumuri şi opiate.

Mulţi din ei se îmbogăţiră; trăiau pe un picior mare, aveau echipagii, umblau îmbrăcaţi în purpură şi erau însoţiţi de o muzică gălăgioasă. In curând ei însă începură să fie duşmăniţi de adevăraţii comercianţi, păgubiţi prin această concurenţă zgomotoasă; de marii seniori, geloşi de luxul şi de risipa lor, şi de medicii regatului ale căror slujbe streinii începuseră să le uzurpe.

Ei vindeau uneori şi excelau în arta de a scoate dinţii pe piaţa publică; dar ei erau mai ales pricepuţi în a face şi pe cei mai şovăitori să se hotărască prin promisiuni amăgitoare şi prin trucurile lor.

Medicul lui Ludovic XVI obţinu ca ei să fie expulzaţi din regat puţin înaintea Revoluţiei.

Vine potopul ?

Profesorul Federoff din Petrograd e un om teribil. El a lansat o afirmaţiune care a zăpăcit bietele populaţiuni ruseşti.

Intr'adevăr, el socotea că, de câtăva vreme, cei doi poli ai pământului fac mişcări primejdioase.

Cari vor fi consecinţele acestor mişcări? Pentru el nici nu mai încape vreo îndoială în această privinţă. Oceanele dela Nord şi dela Sud se vor lăsa înspre centru. Europa şi Asia vor fi inundate.

Alţi învăţaţi s'au grăbit să arate că credinţa profesorului Federoff nu se bazează pe nici un fenomen verificat. Dar ce mare a face! Locuitorii din Caucazia organizează peste tot locul pelerinagii la icoanele făcătoare de minuni, ca să fie ocrotite de inundaţii. Comisarii Poporului încearcă zadarnic să intervină. Credinţa naivă a poporului, e cea mai tare...

Foto-«Oglinda Lumii»

Un grup al celor 80 primari din Bulgaria cari, zilele trecute, au vizitat Bucureştii.

La visite des maires de Bulgaire à Bucarest.

Ein Gruppe der 80 bulgarischen Buergermeister, welche neulich Bucarest besuchten.

Durată variabilă

TURISTUL (către pădurar). — Dumneata ai să-mi poţi spune exact, cât ţine drumul prin această pădure.

PADURARUL. — Depinde de împrejurări.

TURISTUL. — Nu înţeleg.

PADURARUL. — Când eşti cu nevasta, îl faci într'o jumătate de oră; când eşti cu soacra, îţi ajunge un sfert de oră; dar când eşti cu o tânără şi drăguţă prietenă, nu-ţi ajung nici trei ore.

——XXXX——

O MASĂ COPIOASĂ

de TRISTAN BERNARD

După eliberarea lui din închisoare unde stătuse doi ani, Ciprian Flachard era foarte dezorientat; când ai petrecut astfel mai multe luni în liniştea şi sihăstria din provincie, numai eşti obicinuit cu viaţa pariziană. Flachard căutase în zadar să mai dea o lovitură dar foştii lui camarazi erau împrăştiaţi aşa că numai putea reînoi cu ei legături de afaceri.

In desperare de cauză, încercă să trăiască cinstit: se făcu vânzător de ziare. Sezonul însă nu era prielnic de oarece nu avuseseră loc procese senzaţionale, catastrofe şi în special crime elegante care să ajute vânzarea gazetelor.

In curând se găsi într'o situaţie precară din care nu putea eşi decât intrând din nou în închisoare unde cel puţin avea căldură, lumină şi hrană. Şi Ciprian evoca plin de melancolie fasolea, hrana de predilecţie a penitenciarului.

Dacă cel puţin, înainte de a fi arestat din nou, şi-ar fi putut oferi o mică satisfacţie, o masă copioasă bună oară. Ar avea astfel cel puţin o amintire plăcută pentru a-şi distra captivitatea.

Dar unde ar fi putut merge cu hainele astea zdrenţuite? Ciprian Flachard îşi bătea capul cu problema aceasta pe care nu reuşea s'o rezolve; întâmplarea îl condusese tocmai în cartierul parcul-Monceau şi acolo rezemat de poarta unui palat din strada Prony se gândea la mijloacele de a-şi procura o masă.

Cu toate astea în epoca lui de glorie combinase câteva escrocherii ingenioase. Oare numai avea imaginaţie? De-odată îşi lovi fruntea cu palma.

Un taximetru gol trecu pe dinaintea lui. Ii făcu semn să oprească.

— Vrei să câştigi o sută de franci? îi spuse el şoferului.

Acesta îl privi cât va timp uimit; clientul nu-i inspira nici o încredere căci îmbrăcămintea lui nu constituia de fel ţinuta gentlemenului generos.

Dar Flachard urmă pe un ton autoritar:

— Aşa cum mă vezi sunt Contele de Neufchâteau. Am făcut prinsoare că am să iau masa într'un mare restaurant în costumul acesta. In cazul că voi câştiga prinsoarea îţi dau o sută de franci. Primeşti?

— Cum de nu, răspunse şoferul care edificat fu încântat de suma pe care trebuia s'o încaseze. Unde vreţi să mergeţi.

— Unde vrei d-ta... cu condiţia însă că localul să fie la modă.

— Vreţi să mergem la Lacour în piaţa Vendâne.

— Fie! replică liniştit Flachard. Şi se urcă în automobil Peste câteva minute ajunsese la destinaţie.

— Lăsaţi-mă să intru eu mai întâi, zise şoferul. Am să vorbesc cu d. Dominic, patronul şi mă însărcinez să pun totul la cale.

D. Dominic pus în curent, găsi păcăleala strașnică. Servise ca oberchelner la Maison Dorée şi păstra o bună amintire celui de-al doilea imperiu, singurul regim sub care cineva se putea distra cu adevărat. Dădu zece franci şofeurului care avusese ideia nimerită de a-i aduce un adevărat gentilom care continua într'un chip atât de spiritual Tradiţiile marei epoce, şi se repezi într'u întâmpinarea falsului Conte.

— Imi aduce aminte pe milord-ul l'Arsouille! zise el de 'ndată ce-l zări.

Apoi, cu o politeţe desăvârşită, îl rugă să-l urmeze.

In ziua aceia se afla o Societate foarte aleasă printre comeseni, — doi fabricanţi de automobile, o artistă la modă, un aviator, tânărul Weltman, om de afaceri şi marele duce Bronislas.

Toată lumea aceasta fusese prevenită direct de d. Dominic, cu toate astea intrarea lui Ciprian Flachard la restaurant făcu senzaţie.

— Şi-a compus bine eroul, zise artista.

— Foarte parizian, declară marele duce.

Tânărul Weltman invitase pe un capitalist străin la masă pe care voia să-l uimească cu relaţiunile lui, înainte de a-i sustrage banii necesari afacerii.

— Il cunoşti pe originalul acesta? îl întreba capitalistul arătându-i pe pretinsul Conte.

— Fireşte, răspunse Weltman.

Şi pentru a impune viitoarei sale victime, Weltman adresă lui Flachard, instalat la o masă vecină, un zâmbet amical la care acesta, oare cum uimit, răspunse sfios.

Intr'adevăr bietul Ciprian era foarte stingherit; doi chelneri puşi de patron instalaţi în faţa lui aşteptau ordinele sale; or, Ciprian nu reuşa să descifreze menu-ul. Neştiind ce să facă ceru toate felurile spre hazul celor prezenţi şi al domnului Dominic care îl compară cu Nistor Roqueplane.

Flachard după ce termină masa şi-şi umpluse buzunarele cu ţigări se adresă chelnerului; cerându-i „factura".

— Factura! Tare e nostim îngână marele duce.

Ii se remise nota pe care o privi cu neglijenţă şi care se urca la 175 de franci.

— Să vie patronul, zise el. Imediat d. Dominic se înfăţişă salutând smerit.

— Dragă domnule, zise Ciprian am să-ţi spun ceva care o să te uimească să-ţi spun ceva care o să te uimească. Nu sunt Conte. N'am făcut nici o prinsoare şi mă numesc Ciprian Flachard. Viu dela închisoarea Tresnes şi n'am nici o para, aşa că te rog să mă duci la Comisariat.

— Asta e culmea! exclamă d. Dominic, râzând cu hohote şi declarând că domnul conte avea spiritul lui Aurelian Scholl.

In răstimpul acesta protestările repetate ale lui Ciprian, furios că nu era crezut pe cuvânt, îl neliniştiră oarecum, aşa că rugă pe domnul Conte să nu împingă prea departe gluma. Contele încăpăţânându-se să pretindă că spusese adevărul, d. Dominic se uită la marele duce care de data asta numai râdea. Se vede că se gândea la bolşevicii ruşi. Patronul fu cât p'aci să trimită după un vardist când de-odată se produse o intervenţie neaşteptată.

Era aceia a tânărului Weltman, ocazia îi păru nimerită de a arăta capitalistului în ce termeni se afla cu membrii aristocraţiei pariziene.

— Dominic, zise el, cu mine a făcut domnul conte prinsoarea. Am pierdut. Nota mă priveşte pe mine... De altfel o să ne vedem diseară la club! adăugă el, bătând prieteneşte pe umăr pe Ciprian, care, împietrit, fu condus până la uşă în chipul cel mai respectuos de întregul personal al restaurantului Lacour.

Peste câteva zile, pentru a fi arestat, Ciprian Flachard, fusese nevoit să fure un corn.

Trad. de Const. A. I. Ghica

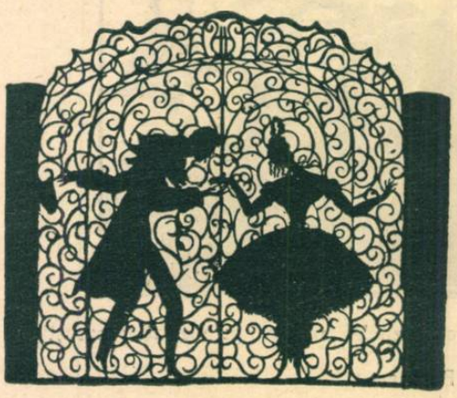

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică (volumul „Tainele Curţii Germane") d-l Dimitropol I. — Brăila.

Premiul combinaţiei de silabe (volumul „Tainele Curţii Germane") d-ra Nela Solovin. — Craiova.

Premiul cuvintelor în pătrat (volumul „Misterul Romanovilor") Fraţii Vasenberg. — Chişinău.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Sporturile

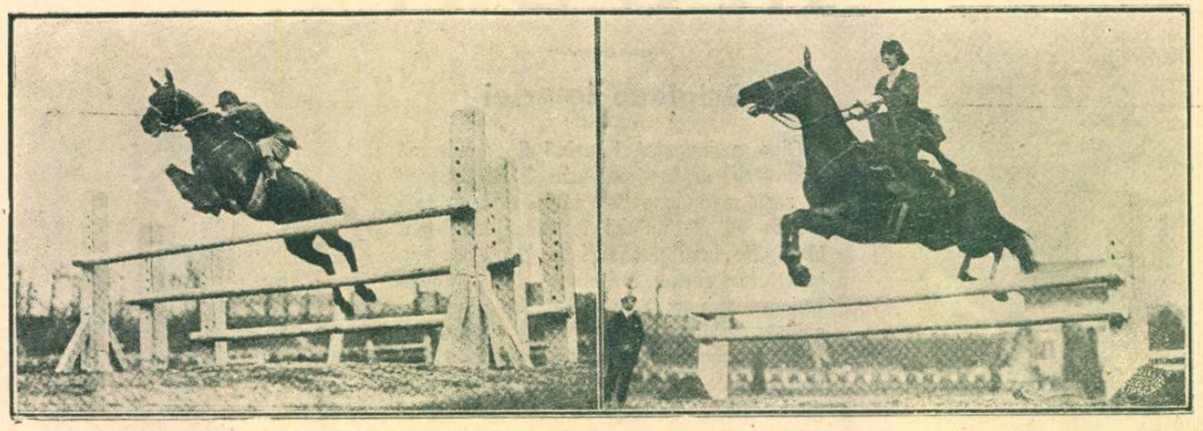

La concursul hipic organizat în Arena din Milano, o tânără amazoană, d-na Maria Della Noce (în dreapta) s'a relevat prin intrepiditatea cu care a executat o cursă de obstacole. In tot timpul s'a ţinut la mică distanţă de unul din cei mai abili jockey, Carlo Rechler.

M-me Maria Della Noce (à droite) dans une course d'obstacles pendant l'épreuve courue sur l'Arène de Milan.

Frau Maria Della Noce (rechts) d'esich beim Pferderennen in Milano als eine besonders mutige Reiterin bewährte.

De toate şi de pretutindeni

O cartă postală ajunsă la destinaţie.. după 14 ani

O cartă postală expediată din Lucerna la 20 Februarie 1910 şi adresată domnişoarei Fernanda Motta, dansatoare la teatrul Capitolului din Tuluza, a sosit la destinaţie în ziua de 21 Martie 1924, adică după patrusprezece ani şi o lună.

Trebue să adăugăm că baletista a plecat de mult dela teatrul Capitolului pentru o destinaţie necunoscută şi că nu se ştie nici ce s'au făcut trimiţătorii cărţii poştale, nişte duetişti de muzic-hall.

Un match de foot-ball zis „Field Game" aşa cum, printr'o tradiţie seculară, e practicat la Eton (Anglia). Fiecare din cele două echipe e formată din 11 jucători : **1 goal, 1 long, 1 short, 1 fly, 3 corners, 1 back-up post, 2 side-posts şi 1 post.** Partida începe printr'o „mêlée", formată de ambele părţi de **post, side-posts şi back-up posts.** Alternativ una din echipe ia formaţiunea de mêlée cu capul plecat, în timp ce echipa adversă rămâne drept în picioare. Mingea e de forma mingii obişnuite de foot-ball, dar simţitor mai mică.

„Field-game"-ul e mai mult o chestiune de dribbling, echipa întreagă — minus principalii trei apărători — jucând în formaţiune de pachet. Acela care are mingea e în capul echipei care-l urmează de aproape, pentruca în momentul critic, să poată trece mingea unuia din tovarăşii săi de luptă.

Instantaneul ce reproducem înfăţişează una din fazele cele mai animate ale acestui match clasic: atacul în formaţiunea de berbece îndreptat contra echipei care apără mingea.

Un match de Field-Game, à Eton (Angleterre).

Ein Field-Game-Match in Eton (England).

Americanisme

Miliardarul ministru

Ziarele americane arată cauzele pentru cari d. Mellon, actualul ministru de finanţe al Americii, e obiectul atacurilor pătimaşe ale opoziţiei democrate. Motivele acestea sunt cu adevărat extraordinare.

Se pare că nimeni nu-i poate reproşa ceva d-lui Mellon. El nu e întru nimic compromis în valul de scandaluri care s'a revărsat peste Noul Continent. Dar s'a desgropat — nu se poate întrebuinţa o altă expresie — o lege veche, din primii ani ai Republicii, şi care stipulează „că nimeni nu va putea ocupa slujba de secretar la Finanţe, dacă posedă alte bunuri în afară de un cont-curent la o bancă". Or, d. Mellon care e unul din cei 6 nababi ai Statelor-Unite, are ceva mai mult şi ceva mai bun ca „un cont-curent la o bancă". De aceea se invocă împotriva lui statutul preistoric, stabilit pe vremea lui Washington şi se tăgăduieşte dreptul de a şi păstra postul.

Un ministru de finanţe miliardar! Se pare însă că aceasta ar trebui să-i fie mai de grabă o recomandaţie decât o obiecţiune!...

Om cu socoteală

JENNY. — Nu, mamă, nu-l iau pe Georgescu, că regulat se 'mbată în fiece Joi.

MAMA. — Asta dovedeşte că e om aşezat, cu socoteală: mai bine să iei pe unul ale cărui obiceiuri să nu le cunoşti? Cu unul ca ăsta nu ştii nici odată când va fi treaz.

MODA

Rochie de casă dintr'o mătase suplă drapată.

Robe d'intérieur en soie souple, drapée.

Hauskleid aus weichem Seidenstoff.

Moda pietrelor false

Odinioară când perla fină era podoaba femeilor cu adevărat elegante, nici una din ele n'ar fi cutezat să pună un colier de pietre falşe. Azi însă totul e schimbat. Nu există mică burgheză fără automobil, mantou de blană scumpă şi şiraguri de perle. Şi unele şi altele sunt de calitate mai mult sau mai puţin aleasă după bunul gust şi după averea aceluia care le oferă şi a aceleia care le primeşte. Dar achiziţionarea lor s'a generalizat aproape aşa de mult ca aceea a vaselor de bucătărie.

Şi aceste coliere, şiraguri, brăţări, nu se mai cumpără la bijutier şi chiar la croitoreasă. Ele au devenit oarecum complinirea costumului. Când o rochie are în genere o tonalitate verde, smaragdul domină în şiragul care o însoţeşte; dacă altă toaletă e garnisită cu pene de struţ cerise, atunci se atârnă de gât vreo duzină de rubine enorme. Aceasta e vulgarizarea bijuteriei.

Şi e păcat! Căci sticlăria aceasta care se bălăbăneşte de gâturile albe ale elegantelor, te face să te gândeşti, la mărgelele după cari se'nebunesc negresele. Dar vai! Cine cutează să se împotrivească modei!.....

Originea loteriei

Cine a inventat loteria? Se spune că Genovezii au fost părinţii ei. Ei trăgeau la sorţi numele celor cinci senatori, cari urmau să fie numiţi în Consiliul Republicii. Se luau nouăzeci de cocoloaşe din cari cinci erau însemnate. Acei dintre concurenţi cari scoteau aceste cinci cocoloaşe erau aleşi în locurile vacante.

De oarece se cunoştea numele celor nouăzeci de senatori cari trebuiau să tragă la sorţi, lumea paria adeseori, înainte de tragere, pentru cutare sau pentru cutare. Pariurile acestea deveniră obiectul unor speculaţiuni. Magistraţii le interziseră.

Dar bancherii se prezintară şi cerură să facă din ele un obiect regulat de bancă şi aceasta li se încuviinţă. Loteria lor fu trasă pentru prima dată în anul 1620.

După puţin timp, loteria fu introdusă şi la naţiile vecine.

Cine, uitându-se la această elegantă şi complicată toaletă, ar bănui că e în întregime confecţionată din hârtie? E un adevărat record bătut de autoarea acestei creaţiuni, (o artistă engleză.)

Ein Wunder der Schneiderkunst: ein elegantes und kompliziertes Strassendkleid aus Papier.

Mantou de primăvară, din mătase neagră brodată.

Manteau en soie brodée.

Mantel aus gesticktem Seiden stoff.

Podoaba franjurilor

Franjurile sunt la modă; asta nu însemnează însă că ele au devenit comune căci ele au fost totdeauna ornamentul care a dat stil şi viaţă toaletei femeieşti.

Intr'adevăr, franjurile sunt garnitura preferată a femeei elegante. Ea poate să aleagă, după plac, franjul de mătase de toate culorile, de toate dimensiunile, spre a înfrumuseţa rochiile de după masă şi franjul de perle de strass, de oţel de jais pentru rochiile de seară.

Intrebuinţarea franjurilor produce un efect destul de original, când aranjăm franjuri de mătase la marginea unei tunici dintr'o ţesătură cu desenuri de crengi şi frunze, în genul frumoaselor stofe actuale.

Un ansamblu foarte reuşit mai obţinem când garnisim marginile volanurilor cu franjuri foarte scurt.

Franjurile pentru rochiile de seară sunt lucioase şi vii. Există toalete cari sunt adevărate simfonii în alb, în roz foarte palid, în bleu, la cari podoaba de franjuri face un efect fermecător. S'au găsit şi mijlocul de a dubla acest efect, îndoind franjul în două.

In fine chiar şi vestmintele noastre de casă până la drăgălaşa liseuse de grésilaine ori de silverlaine sunt garnisite cu ciucuri asortate.

Actualitatea în caricatura

In biuroul de plasare

Cucoana. Domnule, am fost foarte nemulţumită de servitoarea ce mi-ai procurat acum două săptămâni!

Directorul biuroului. — Şi constat totuşi un perfect acord între domnia-voastră şi servitoarea în chestie...

Cucoana — ?!

Directorul biuroului. — Da, pentru că şi ea mi s'a plâns că n'a fost mulţumită de domnia-voastră....

— Je n'ai pas eu à me louer de la bonne que vous m'aviez envoyée...

— C'est parfait... elle en a dit autant de vous...

— Das Stubmädchen das Sie mir verschaffen haben, hat mich nicht befriedigt...

— Merkwürdig dasselbe sagte sie von Ihnen...

Alegerile în Italia

Primul alegător. — Pe cine votăm?

Al doilea alegător. — Păi nu vezi lista candidaţilor? Uite sulul acesta desfăşurat, cu 357 capete...

Primul alegător. — Dar e numai capul lui Mussolini?!

Al doilea alegător. — Păi dacă toţi ceilalţi candidaţi ai guvernului n'au cap!

Les élections législatives italiennes : Toute la liste ne comporte que la tête de Mussolini, les autre candidats n'étant que des truchements.

Die Wahlen in Italien: die Kandidatenlisten trugen den Kopf Mussolinis, weil sämtliche Anhänger des Diktators ohne Kopf sind.

Logic

— Ascultă madam, la hârtia dumitale de 100 lipseşte numărul dintr'un colţ.

— Văd şi eu.

— Nu ţi-o pot primi decât cu scăzământ.

— Ba să-mi dai restul cât mi se cuvine, că scăzământul l'ai oprit înainte, dându-mi lipsă la cântar.

— Aber ich kann diesen Hundertlei-Schein nicht annehmen, weil eine der Ecken fehlt.

— Macht nichts, auch die Ware die Sie mir verkauft haben mangelt an Gewicht.

Nedumerirea Marioarei

Marioara. — Uite, mămiţicule, ce mică s'a făcut luna! Spune, ce se fac oamenii cari trăesc pe lună, atunci când e plină de jur-împrejur?

Mariechen. — Schau, Mutter, wie winzig der Mond ist! Aber was wird aus den Menschen die drinen vohnen während der Mond voll ist?

Amor-propriu

JUDECATORUL de INSTRUCŢIE (către prevenit). — Din dosarul înaintat de Siguranţă reese c-ai săvârşit nu mai puţin ca patruzeci şi cinci de spargeri, dar sub diverse pseudonime....

PREVENITUL. — Recunosc, domnule judecător, cât priveşte pseudonimele, înţelegeţi că era pentru mine o chestiune de amor-propriu, de a nu opera sub adevăratul meu nume, ori de câte ori era vorba de o spargere mai mică!

—oxo—

Cinste

A. — Vasilescu, ştii, şeful de serviciu, mi-a fost propus pentru fata mea. Ce zici: e un om cum se cade?

B. — De o cinste exemplară..

A. — Îl cunoşti bine?

B. — Nu. Ştiu însă dela alţii că, ori de câte ori ia sfânţuială, se ţine de cuvânt şi treaba s'a făcut.

Voiţi să cunoaşteţi progresele ştiinţei, marile descoperiri şi invenţii? Citiţi regulat

MAREA REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ

„ORIZONTUL"

12 pagini mari cu numeroase clişee

Apare în fiecare Joi

Un No. Lei 4

Budget extraordinar

— Superbă roche! Cât te costă?

— Nu ştiu exact, pentru că e plătită din bugetul extraordinar al menajului.

— Am înţeles, amicul casei a achitat nota.

— Praichtvolles Kleid? Wie teuer?

— Ich selber weiss es nicht, weil es auf Rechnung der ausserordentlichen Haushaltung bezahlt wurde.

— Verstanden: ich darf mich mit der Frage, an den Hausfreund wenden.

—oxo—

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Din Basarabia noastră

Localităţile vizitate de şeful guvernului României Intregite

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Instantanee luate de reporterul-fotograf al revistei noastre, în cursul excursiunii pe care după încheierea serbărilor din Chişinău, Primul-Ministru a făcut-o în diverse localităţi ale Basarabiei.

IN STANGA, — Sus: D. Ionel Brătianu (×), d-nii Lepădatu (1), ministrul Cultelor şi al Artelor, Inculeţ (2), ministrul Basarabiei; General de divizie Rudeanu (3), comandantul corpului de armată din Basarabia, d. Avel Crudu (4) prefectul de Tighina şi câţiva parlamentari, printre cari deputatul Adamovici (între Generalul Rudeanu şi Primul Ministru), în faţa casei unui sătean moldovean din satul Bolboca.

In mijloc: Grupul celor douăzeci de primari cari, cu tradiţionala pâine şi sare, au întâmpinat, la Bolboca, pe şeful guvernului României Intregite.

Jos: Cortegiul oficial escortat de călăreţi ai coloniei bulgare, în drum spre Ismail. In primul automobil se află d-nii Brătianu şi Inculeţ; în al doilea d-nii General Rudeanu şi ministru Lepădatu

IN DREPTA. — Sus: Primul-ministru (×) şi însoţitorii săi pe puntea vaporului „România Mare" a Navigaţiunii Fluviale Române, cu care au făcut drumul de la Ismail la Galaţi.

In mijloc: un grup de Moldovence din satul Bolboca (lângă Chişinău).

Jos: Primul-Ministru (×) şi însoţitorii săi, în faţa ruinelor dela Cetatea-Albă.

Instantanés de l'excursion du chef du gouvernement à travers la Bessarabie.

Momentaufnahmen des Ausfluges des Hauptes der rumänischen Regierung in Bessarabien.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Str. Parlamentului No. 2.

Anul III, No. 19. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 10 Mai 1924

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

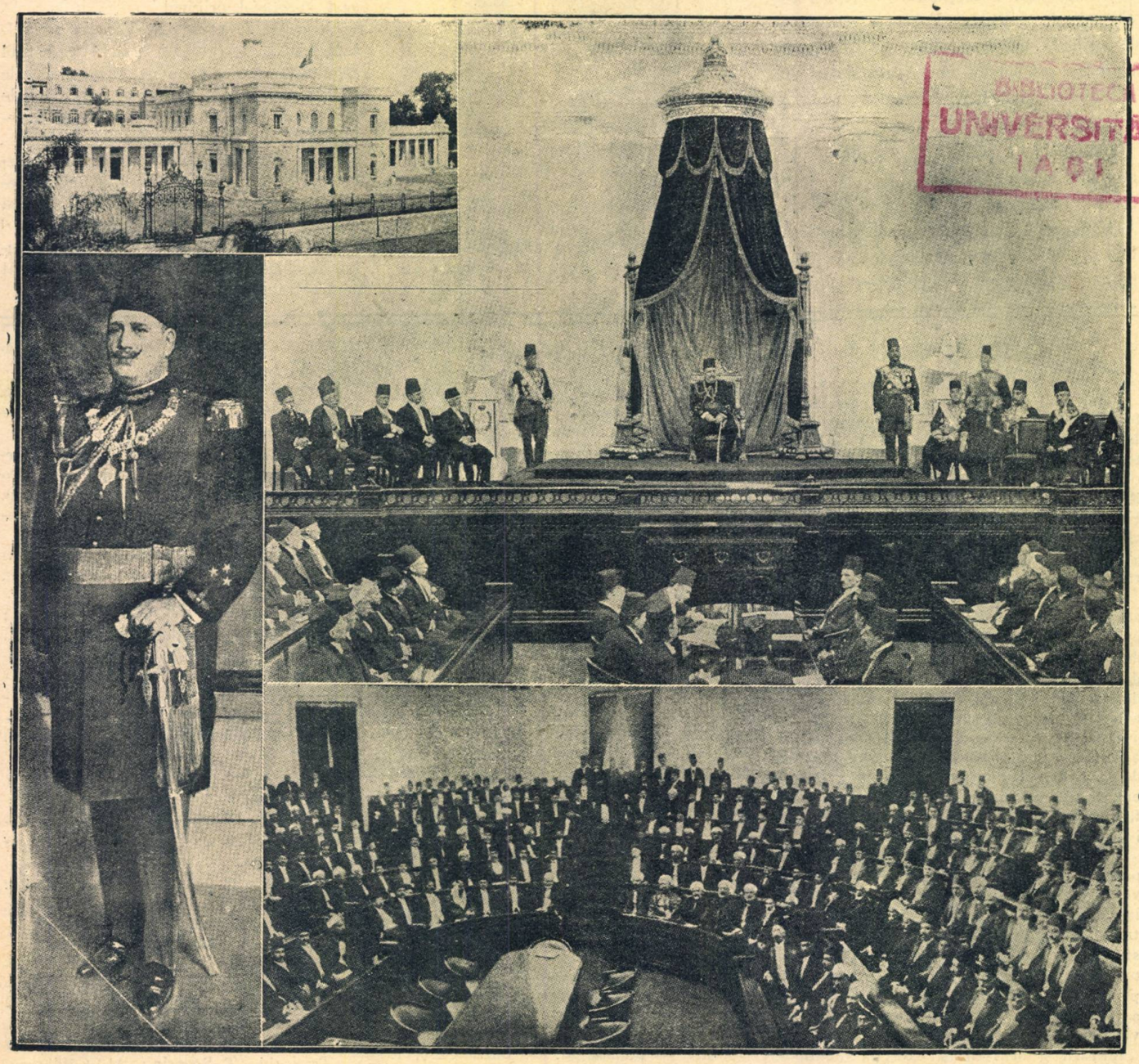

Deschiderea primului Parlament al Egiptului independent. — **Sus, în stânga:** Noul Palat al Adunării Naţionale din Cairo. — **Sus în dreapta:** Regele Fuad, pe tron, înconjurat de membrii guvernului, în cap cu primul-ministru Zaglul Paşa, care a dat citire Mesajului regal de deschidere. — **In stânga, jos,** Regele Fuad în uniforma de mareşal. — **In dreapta, jos,** aspectul Adunării Naţionale.

Instantanés pris à l'ouverture du premier parlement de l'Egypte indépendant. — Momentaufnahmen der Eröffnungssitzung der ersten Nationalen Versammlung des unabhängigen Egyptens.

Spaima hoţilor de tren

Detectivul care într'un an a operat 1032 arestări

Detectivul A. Frum, şeful serviciului de supraveghiere pe reţeaua ferată Erie Railroad, e unul din oamenii cei mai cu vază din America. Notorietatea aceasta şi-o datorează sagacităţii şi curajului de care a dat şi dă nenumărate dovezi în lupta pe care o duce contra bandelor de hoţi de tren, cari terorizează pe călători. Nu e zi în care să nu se înregistreze câteva lovituri îndrăzneţe pe diversele linii cari brăzdează Statele-Unite.

Indeosebi nesigură devenise călătoria pe Erie Railroad. Direcţiunea Companiei l-a chemat pe poliţistul Frum şi, în afară de o leafă princiară fixă, i-a oferit şi câte un premiu de cinci sute dolari de fiecare bandit prins asupra faptului şi arestat.

Detectivul a primit şi, în primul lui an de activitate, a operat nu mai puţin de 1032 arestări.

A. Frum, a ajuns spaima banditilor cari l-au botezat „Terror" (în englezeşte: spaimă), şi-a schimbat porecla în renume.

Numărul cazurilor de jefuire în trenurile reţelei supraveghiate de el s'au imputinat mult, cu mai bine de 50 la sută faţă de cele din anul trecut.

Detectivul A. Frum

Der amerikanische Detektiv A. Frum— er hat den Spitznamen „Terror", der Schrecken der Eisenbahndiebe — welcher im letzten Jahre 1032 Verhaftungen vornahm.

Cum erau primiţi Suveranii pe vremuri

Inainte vreme recepţiile unor suverani străini erau prilejul unor manifestaţiuni sgomotoase şi a mari petreceri populare. Autorităţile îşi frământau capul să monteze spectacole excepţionale, fără precedent, cum ar zice regisorii noştri moderni.

Oraşul Marsilia îşi invita oaspeţii de o zi la pescuitul lacherdei cu tridenţii de argint.

Când Carol-Quintul a vizitat pentru prima dată Anversul, el a intrat în oraş pe poartă uriaşă de marmoră, construită, anume pentru el. Când se duse la Bruxelles fu primit cu un concert de.... pisici, închise într'o ladă şi miaunând care de care mai frumos. Monarhul a făcut mult haz de acest spectacol original.

Enric III fu primit la Veneţia pe BUCENTAUR, somptuoasa galeră rezervată regelui pentru ceremonia căsătoriei sale cu marea. Regele Franţei era escortat de mai bine de două sute de vase şi o nenumărată flotilă de gondole.

Unele oraşe ofereau vizitatorilor lor regali o inimă care reprezenta inima cetăţii şi care se deschidea lăsând să iasă din ea un grup de fete fermecătoare.

Una din porţile vechiului zid al Parisului, de obiceiu zidită, nu era utilizată decât pentru tratarea unui Papă.

Săptămâna

Prin noul regim al pâinii, morarii şi brutarii au obţinut câştig de cauză, bine înţeles în dauna populaţiunii. Consumatorul plăteşte, pentrucă n'are încotro: de orice te poţi lipsi, numai de pâine nu. Recunoaştem că dacă autorităţile constituite au cedat, e că nu le era cu putinţă să reziste la infinit: spectrul unei greve a morarilor şi brutarilor a fost argumentul decisiv.

Dar odată cu urcarea de preţ nu s'a acordat şi o libertate neîngrădită în ce priveşte condiţiunile de fabricaţiune. Aşa, de pildă, nu li s'a recunoscut morarilor dreptul de a furniza şi brutarilor dreptul de a coace pâine din făină încinsă, cu un asfixiant miros de mucegaiu.

O atare pâine e o adevărată otravă şi administraţia comunală are îndatorirea de a-şi exercita controlul atât în mori cât şi în brutării. Dacă populaţia nu poate fi apărată în contra speculei, cel puţin să i se ocrotească sănătatea.

In toate ţările din lume prima preocupare a organelor administrative e supravegherea debitării produselor alimentare; iar în deosebi în ce priveşte pâinea, controlul e de o neîndurată străşnicie. In streinătate solicitudinea pentru consumator nu e numai teoretică: ea se manifestă prin acte de autoritate cari taie pofta de a nesocoti regulamentele şi ordonanţele în vigoare.

Morarii şi brutarii îşi exercită monopolul în virtutea unor obligaţii contractuale: datoria primăriei e de a impune respectarea tuturor condiţiunilor caetului de sarcini. Dacă există făină încinsă, să se denatureze; punerea în consumaţie a unei astfel de făini e o crimă.

Soluţiile jocurilor

Iaşi: H. Baratz, L. Strahl. — **Iţcani**: Rux. Bulboacă.
Medgidia: V. Preda.
Odobeşti: C. Mihai.
Piatra-N.: G. Juvara. — **Piteşti**: Varabiev Gr., Zaharescu I. I. — **Ploeşti**: M. Steiner.
R.-Sărat: M. şi S. Gerson. — **Roman**: F. Lebădă. — **Tulcea**: G. A. Grosulescu.

Au mai deslegat jocuile din No. 16:

Bucureşti: Fl. Samson, E. Sedlacek, N. Andreescu, An. Al. Iordănescu, C. Nutzescu, I. Pruşanu, I. Calmanovici, J. Steinberg, V. Secăreanu, Al. D. Oblu, Tr. G. Ştefănescu, Ad. Perlman, R. Negreanu, Cl. Şeinescu, D. Arghiriade, H. Caridas.
Bacău: M. Rosenberg, Aizic F., Constantinescu F. — **Bogdăneşti-Fălticeni**: Băcescu M., E. şi St. Hudiţă. — **Botoşani**: I. Vizanti, Alf. Abramovici, Spodheim S., N. Gross, I. Gross, Lt. Bârzu, Davidsohn S. M. — **Braşov**: Al. Plesnilă, Val. Coliban. — **Brăila**: G. Cremer, G. Sudeţeanu. — **Buzău**: S. F. Albrecht, Horniţchii An., M. Precupescu, G. Spirescu.
Câmpulung (Muscel): M. Atanasiu. — **Călăraşi**: C. I. Călinescu. — **Caracal**: Ir. şi Sil. Voiculescu, G. şi V. Smărăndescu. **Caraula-Dolj**: I., Fl. şi Il. Mirescu.—**Cernăuţi**: Heller M. — **Comăneşti-Bacău**: I. Gossav. — **Constanţa**: G. Bătrâneanu, I. Cernica, Zaharia I. — **Cornesti-Dâmboviţa**: S. Popescu. — **Comarnic**: P. Machedon. — **Craiova**: S. A. Mandler, C. D. Popescu, D. Halevy, I. A. Medua, Ionescu C. Al., Lieberman E.
Dorohoi: I. Fişler. — **Drogu (R.-Sărat)** St. D. Campanic. — **Dumitreşti (R.-Sărat)**: C. G. Ştefănescu.
Fălticeni: M. Elenbogen, B. şi L. Catz. **Focşani**: Anastasiu P. Al., F. Schiopu.— **Foleşti-Basarabia**: A. Buch.
Galaţi: Fr. Selingher, I. Kirştein, Ortensia, B. Kühnberg, N. Prundiş, O. Solomon, J. Cohn. — **Giurgiu**: P. Vochin, Adamescu A., Şurculescu A. — **Gârlele-Moineşti**: B. Negelschi.
Iaşi: Diurcă D., R. David, Glückman A., Em. şi M. Simionescu, Vol. C. Mitru, J. şi E. Blum.
Odobeşti: C. şi Gr. Mihai. — **Orhei**: G. Sandler, N. Scriban, Cegoreanu Ş., Şvarţman B.
Pârlita-Bălţi: Fraţii Ţichinovschi. — **Piteşti**: V. şi M. T. Stoianoviceanu, Varabiev Gr., Zaharescu I. I. — **Popeşti (R.-Sărat)**: V. Trifan. — **Podul-Iloaei**: C. Rotta.
R.-Sărat: Al. G. Aronescu, Iliescu Th. St. — **Roman**: Reb. Davidsohn.
Slatina: G. Marinescu. — **Slobozia-Cahul**: D. F. Manea. — **Sighişoara**: V. Cinski. — **Sulina**: S. I. Constantin.
Tg.-Jiu: C. C. Isăcescu. — **Tg.-Neamţ**: Şechter F., R. Zeilicovici, G. Herşcovici, C. Şechter, J. şi A. Şulimsohn, F. şi B. Ruchenstein, Frunză I. Gr., O. Ruchenstein. — **Tândărei (Ialomiţa)**: G. I. Bujor. — **Tg.-Ocna**: Agl. Danale. — **Târnboeşti (R.-Sărat)**: Stănescu D. C. — **Tecuci**: M. Cobzac. — **Titu**: G. Georgescu. **Tulcea**: C. D. Raicu, G. Ghidicon, M. şi V. Tranachi.—**T.-Severin**: Al. Căldăraru.
Văsieşti-Bacău: S. Ionescu.
Fără indicaţie de localitate: S. G. David.

Urmează în pagina 303

Republica în Grecia

O demonstraţie populară pe stradele Atenei

Demonstraţiile populare, organizate imediat după proclamarea rezultatului plebiscitului în favoarea regimului republican în Grecia, s'au reînoit pe străzile Atenei şi cu prilejul aniversării proclamării independenţei.

Oraşul a fost străbătut de un imens cortegiu, cu placate pe cari erau lipite portretele şefilor republicani. In instantaneul de mai sus se văd (dela stânga la dreapta) portretele primului-ministru Papanastasiu, amiralului Hadjikiriakos şi generalului Kondylis.

Une demonstration républicaine à Athènes. Les manifestants promènent dans les rues, les portraits des chefs républicaines (de gauche à droite): M. Papanastasiou, le président du conseil, l'amiral Hadjikiriakos et le général Kondylis.

Ein republikanischer Umzug durch die Strassen Athens. Am Spitze des Zuges die Bilder des republikanischen Führer (von links nach rechts): Minister-praesident Papanastasiu, Amiral Hadjikiriakos und General Kondylis.

Prezicerea unei vrăjitoare de acum 75 ani

Monarhia va fi restabilită în Germania la 19 Martie 1927.

E de remarcat preciziunea acestei ştiri. Nu e vorba de o părere vagă emisă de un om mai mult sau mai puţin bine informat. Afirmaţiunea e formală. Ea e colportată cu aceeaşi precizie şi certitudine şi în Prusia, şi în Saxonia! Peste trei ani va fi un nou împărat la Berlin.

Şi ştiţi cine s'a încumetat să fixeze această dată, acum când situaţia e atât de tulbure? O vrăjitoare.

Ziarul TAG, cea mai mare publicaţie monarhistă din Germania povesteşte o întreagă istorie relativ la aceasta.

In anul 1849, Prinţul Wilhelm, care trebuia să ajungă primul împărat al Germaniei, se afla la Baden, şi acolo fu ţinta unui atentat. Foarte speriat de primejdia prin care trecuse, el se temea să nu fie din nou atacat, când o vrăjitoare bătrână, care se bucura de o reputaţie straşnică la membrii nobilimei prusiene, solicită cinstea de a-i face câteva revelaţiuni. Dacă în momentul acela el ar fi poruncit să se sape în marmoră destăinuirile primite, probabil că soarta poporului său ar fi fost cu totul schimbată.

Intr'adevăr, vrăjitoarea i-a vestit, că va deveni împărat că va trăi nouăzecişiunu de ani, că în 1914, Germania duce un război care va dura cinci ani. Ea prorocea sfârşitul acestui război tocmai pentru ziua, în care Franţa, va înapoia Germaniei prizonierii ei. Ea mai adăoga că o revoluţie va începe la 9 Noembrie 1918. Vrăjitoarea termină făgăduind restabilirea monarhiei pentru 19 Martie 1927.

A existat oare vreodată vrăjitoarea aceasta? Autorul Fritz C. Schneider o afirmă pe onoarea lui. Compatrioţii lui se prefac a-l crede. Noi însă suntem mai sceptici. Nu ne aflăm oare în faţa unui simplu mijloc nou de propagandă monarhistă? Mulţimea e aşa de lesne sugestionabilă când îi se vorbeşte de vrăjitoare.

—xx O xx—

Din curiozităţile Orientului mistic

Nămolul sfinţit al unui zeu indian

O curioasă şi în acelaş timp somptuoasă ceremonie religioasă a avut loc la Amritsar, oraşul sfânt al neamului Sikh numit şi Akali, din Pendjab (India), care are un cult fanatic pentru Vişnu, zeul care, împreună cu Brahma şi Siva formează trinitatea Brahmanică.

Tenzolul din Amritsar închiriat lui Vişnu, în întregime îmbrăcat cu aur, se înalţă în mijlocul unui imens eleşteu. Apa acestuia e pentru drept-credincioşii Sikh ceeace apa Iordanului e pentru creştinătate.

Odată la o sută de ani se curăţă fundul iazului, al cărui centru îl formează templul. Acum în urmă s'a împlinit veacul de când nu s'a mai făcut această operaţie.

Lucrările de curăţire au fost precedate de o procesiune religioasă, la care au luat parte peste 300.000 fanatici veniţi din toate colţurile Pedjabului. Cortegiul a avut o lungime de aproape 6 kilometri.

Cinci personagii iubite de zeu, cari sunt desemnate sub numele de Panj-Piare şi printre cari figura şi marajahul din Patiala, au inaugurat lucrările. Lopeţile de cari aceşti augusti lucrători s'au servit spre a scoate nămolul depe fund, erau de aur, iar găleţile în cari aruncau acest nămol erau de argint.

Norodul pe treptele templului, aşteptând să-i vie rândul de a-şi umplea vasele cu nămolul sfinţit.

In vreme ce, cei cinci Panj-Piare scoteau primele lopeţi cu nămol norodul — bogaţi şi săraci laolaltă — se 'nghesuia de zidurile templului, se târa în nămol până la brâu, căznindu-se să ajungă până la locul unde se aflau personagiile iubite de zeu... Străduinţa lor avea un scop mare; să ia într'un vas din nămolul scos de cei cinci Panj-Piare, nămol de două ori sfinţit: întâiu pentrucă e din apa care scaldă zidurile templului; al doilea, pentrucă e scos de mâinile unor oameni în comunicaţie spirituală cu zeul. Nămolul acesta e dus acasă, unde e păstrat timp de generaţii, ca un talisman...

Ceilalţi, cari nu s'au putut înfrupta din nămolul scos de cei cinci Panj-Piare, au rămas să-şi umple singuri vasele cu nămolul sfinţit.

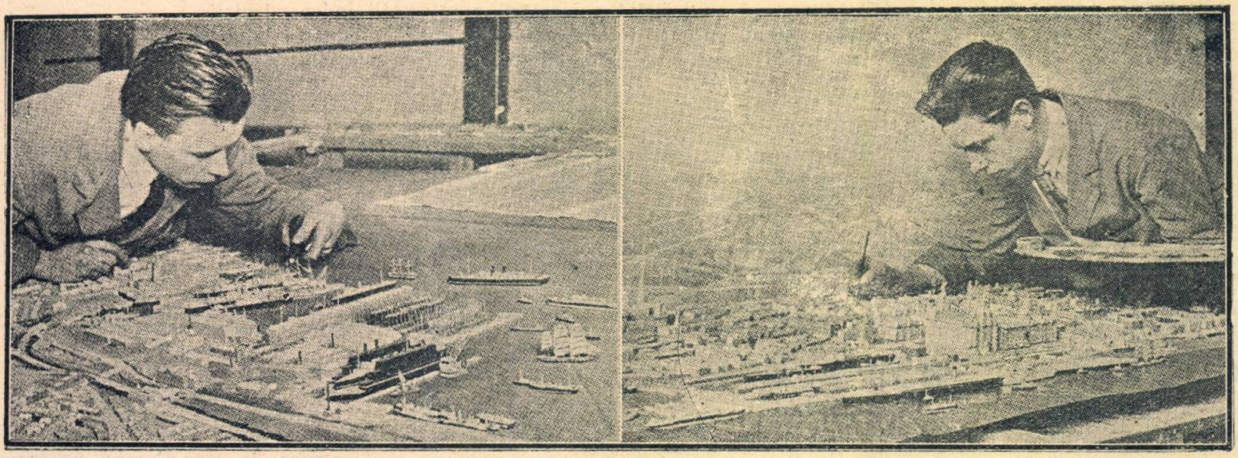

Minunile expoziţiei pan-britanice din Wembley Park (lângă Londra). — Zilele trecute a fost oficial inaugurată Expoziţia din Wembley Park, care e cea mai desăvârşită sinteză a complexei activităţi engleze din vastul Imperiu Britanic, care se'ntinde peste cele cinci continente.

Una din minunile acestei expoziţii sunt figuraţiile în miniatură ale celor două aspecte ale portului Liverpool,aşezat la gura fluviului Mersay.

Fotografiile ce reproducem arată în stânga pe artistul lucrând la terminarea reliefului cartierului cheiului cu bazinul docurilor ; în dreapta, un alt artist lucrând la terminarea unei alte părţi a portului, cu şantierele navale.

Les merveilles de l'exposition pan-britannique de Wembley Park: deux miniatures en relief du port de Liverpool.

Die Wunder der englischen Austellung in Wembley Park (bei London): Zwei Miniatur-Darstellungen des Hafen von Liverpool.

Radiofonia transatlantică

S'au făcut până acum mai multe experienţe de radiotelefonie transatlantică, unele cu mare succes, altele cu succes mai slab. Staţiunea Bamberger din Newmark (Statele-Unite), va face o nouă încercare.

Staţiunea aceasta, care până acum a fost auzită în Europa Centrală, insulele Hawai, în Pacific, şi în America Centrală, speră să fie auzită de data aceasta până 'n China şi în Japonia.

Transmisiunea destinată unui număr atât de mare de ţări diferite, va conţine mai întâiu o introducere în limba engleză şi apoi va fi făcută în limba internaţională esperanto.

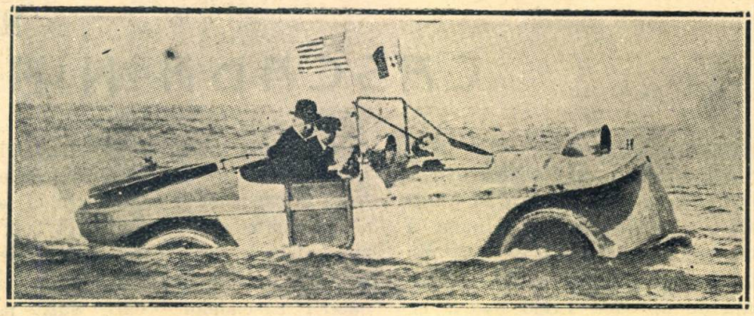

Automobilul amfibiu. — Un inginer american a izbutit să rezolve problema unei călătorii neîntrerupte pe uscat şi pe apă, cu un automobil.

Graţie unei ingenioase adaptaţiuni, maşina, când ajunge pe malul unei ape, se transformă în barcă, iar când dă de cellalt mal, reia drumul pe roţi.

L'automobile amphibie qui peut traverser un bras de mer ou un lac, sans avoir à se préoccuper de transbordement.

Das amphibische Auto — ein Kraftwagen das gleichzeitig als Boot verwendet werden kann.

Moda T. F. F.

Cercelul radiofonic

Nu se putea ca Telefonia Fără Fir să nu fie şi ea prinsă în hora Modei, care-şi întinde stăpânirea în domeniile cele mai nebănuite. Şi astfel am văzut apărând „Cercelul Radiofonic", de curând lansat în America.

E un cadru de antene în miniatură care e prins în lobul urechei, întocmai ca un cercel. Cadrul e în legătură cu un detector minuscul ascuns în părul de după ureche, graţie căruia se pot recepţiona transmisiuni radiofonice de la o distanţă care poate ajunge până la 25 kilometri.

Un minuscule appareil de réception radiophonique porté en boucle d'oreille et que la mode vient de lancer en Amérique.

Eine Miniatur-Rahmen-Antenne, die als Ohrring getragen wird und mit einem am Ohr befindlichen winzigen, durch das Haar versteckten Detektor Radioaufnahmen bis auf 25 Kilometer **gestattet.**

Raza diabolică

D. Grindell Matthews, un savant englez, lucrează de câţi-va ani, în laboratoriul său la o serie de experienţe cari, după spusele acelor cari au venit în contact cu inventatorul şi i-au putut controla încercările, vor revoluţiona ştiinţa.

D. Grindell Matthews experimentează efectele unei raze luminoase care, îndreptată cu ajutorul unui proiector apropiat asupra unui curent electric de tensiune înaltă, îl anihilează complect.

Aşa de pildă, dacă inventatorul îndreaptă mănunchiul său luminos asupra magneto-ului care aprinde gazurile unui motor cu exploziune — motor de automobil ori de aviaţie de tip curent — el taie alumajul acelui motor la o distanţă de douăzeci de metri. Când va dispune de o energie electrică mai mare ca aceea produsă de arcul său luminos, savantul englez prevede că va obţine o putere pe o distanţă de mai mulţi kilometri.

Un martor demn de toată încrederea, povesteşte că, cu ajutorul acestei raze diabolice, d. Matthews poată să aprindă — tot la distanţă — pulbere neagră conţinută într'o cupolă de războiu în acelaş chip.

Experienţa cea mai impresionantă însă a fost distrugerea instantanee — tot la depărtare de douăzeci de metri — a unui şoarece ţinut într'o cuşcă, îndată ce fu aşezat în câmpul faimoasei raze.

Operatorul de cinematograf francez Jacques Bregues, însoţit numai de un singur ajutor, a făcut, în America, pe vreme de viscol, ascensiunea muntelui Rainier (4788 metri), piscul cel mai înalt al lanţului Cascadelor, şir de munţi care se'ntinde între Munţii Stâncoşi şi litoralul Oceanului Pacific.

Ascensiunea aceasta, socotită ca una din cele mai îndrăzneţe — dat fiind anotimpul în care a fost întreprinsă — a fost făcută numai în scopul de a cinematografia diversele aspecte ale vârfului muntelui în cursul unei zile întregi, de la răsăritul până la apusul soarelui.

La prouesse de l'opérateur de cinéma Jacques Bregues (originaire de Paris) qui, sans attendre le retour de la belle saison, a fait l'ascension du plus haut sommet des Etats-Unis, le mont Rainier (4788 mètres).

Din minune a naturii o minune a technicei

CASCADA NIAGARA

In imaginaţia celor mai mulţi Europeni cascada Niagarei — „apa tunătoare" — dela graniţa americano-canadiană nu e altceva decât o nemaipomenită minune a naturii, cea mai mare cădere de apă din lume, prăbuşirea asurzitoare a unei masse de apă, lată de aproape 1.300 metri, la o adâncime de 50 metri în albia unui fluviu, largă numai de 30 metri şi aureolată de vecinicul curcubeu fantastic al pulberei de apă. Cu un cuvânt, o ţintă de excursiune pentru toată lumea, şi unde vizitatorul trebue să facă ocolul a tot felul de atracţiuni turistice, începând dela senzaţia înfiorătoare din „grota vânturilor" până la gheretele cu amintiri ale Indianilor canadieni.

Dar cascada aceasta a Niagarei a început să moară încă acum treizeci de ani şi azi n'a mai rămas în fiinţă decât foarte puţin din ea. Era cu neputinţă că tehnica electrică în plină creştere să nu-şi fixeze atenţia asupra acestui nesecat rezervoriu de forţă.

După îndelungate tratative între America şi Canada au început în anul 1891 primele lucrări ale inginerilor cari s'au încheiat în anul 1905 cu terminarea a trei uzine canadiene şi a unei gigantice uzine americane (Niagarafall Power Co.)

Uzinele acestea modificau cursul apei pentru scopurile lor, îndreptau valurile prăbuşitoare prin fel de fel de stăvilare, prin canale libere ori închise în tuneluri în spre şi dela turbinele lor gigantice.

Uzinele acestea producătoare de energie nu funcţionau numai ca nişte centre transmiţătoare de electricitate, ci ele au atras curând multe industrii şi astfel a luat fiinţă oraşul de fabrici Niagara Falls, s'a născut un întreg district industrial care îşi suge seva hrănitoare din isvorul de forţă al cascadei şi unde de pildă se coace pânea pentru întregul district într'o brutărie electrică acţionată de cascade.

Până la isbucnirea războiului utilizarea puterii cascadelor — care după mărimea apelor variază între cinci şi şeapte milioane de cai putere — a crescut cu încetul dela 4 la vreo 12 la sută. In cursul războiului adoptarea technică a cascadelor a evoluat în chip fulgerător, prin aceea că a eşit par'că din pământ o întreagă industrie nouă, aceea a războiului şi exploatarea căderilor s'a urcat la 30 la sută.

Acum cascadele excită admiraţia noastră mai mult ca o minune technică decât ca una a naturei.

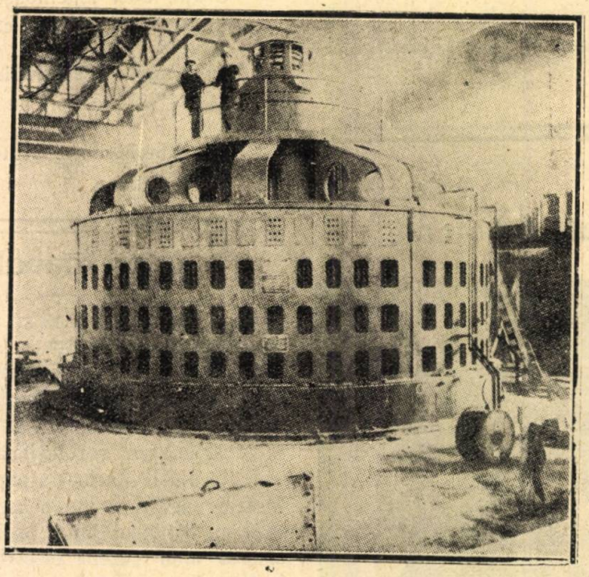

Vederea uneia din uriaşele turbine (90.000 cai putere) de pe Cascada Niagara.

Vue d'une turbine (90.000 ch. v.) installée sur les chutes du Niagara.

Eine der riesigen electrischen Kraft-Erzeugungs-Maschinen an den Niagara-fällen.

7 milioane de şobolani turbaţi

Ziarele spaniole tună şi fulgeră împotriva unei informaţiuni apărute într'un ziar din Montreal, „The Familiar and Weekly Star" şi intitulată: „Ţinut cotropit de şobolani turbaţi".

Ţinutul cotropit de şobolanii turbaţi e un orăşel din provincia bască spaniolă, numit Reinosa. Acolo ar fi avut loc anul acesta o invazie de 7 milioane de şobolani! Primejdia cea mai mare e că şobolanii aceştia s'au îmbolnăvit deodată de turbare. Ascultaţi numai ce spune ziarul canadian:

— Vânătorul de şobolani a rămas uluit, când a văzut atitudinea câinilor săi şoricari şi când a observat că şobolanii se muşcau cu îndărjire unii pe alţii, începând niste lupte pe viaţă şi pe moarte. Desigur că unul din câinii lui fusese turbat şi umpluse şi şobolanii de turbare. Medicul local confirmă şi el faptul acesta.

Intreaga populaţie se alarmă. Locuitorii începură să-şi părăsească casele şi să se refugieze în biserică şi la primărie. De jur împrejur stăteau de gardă persoane înarmate cu puşti şi cu revolvere.

Autorităţile cerură dela Madrid ajutor ştiinţific. Inginerii întrebaţi sfătuiră să se pună în toate casele tuburi cu apă arsenicată, pentrucă şobolanii caută totdeauna să bea apă. Autorităţile însă n'au acceptat această propunere. Intre timp s'a dovedit însă că remediul propus de ingineri era cel mai bun, pentru că s'a constatat că în gârlele ce curg prin prejurul Reinosei erau cantităţi enorme de şobolani.

Se pare însă că reporterul lui „Family and Weckly Star" din Montreal are o imaginaţie foarte bogată şi că aceşti şobolani turbaţi n'au existat decât în închipuirea lui!

—XXX-0-XXX—

Ocolul lumii

Pare curios ca nişte aviatori să prevadă că aparatul lor va avea nevoie de patru sau cinci luni, pentru a face înconjurul lumii, când cu mijloace mult mai puţin perfecţionate Jules Verne a dovedit acum cincizeci de ani, că această circonferinţă putea fi parcursă în optzeci de zile.

Ceva mai mult: un englez, locotenentul-colonel Burnley Campbell a făcut în anul 1907 cu adevărat ocolul lumii în patruzeci şi una de zile şi nouăsprezece ore şi jumătate. Plecat din Liverpool la 3 Maiu, şi având pretutindeni o şansă nemaipomenită care-i îngăduia să prindă în ultima clipă trenurile şi vapoarele gata de plecare, el se înapoie la 14 Iunie. Şi, contrar eroului lui Jules Verne care a câştigat o zi călătorind în spre răsărit, acest globe-trotter de dată mai recentă pierduse o zi îndreptându-se spre Apus.

Înălțimea la care se pot ridica valurile

Numai în chip accidental s'au putut avea date precise în privința înălțimei la care se pot ridica talazurile mării.

Serviciul farurilor din Statele-Unite a primit odată un raport interesant dela paznicul farului dela Tillamock Rock (Oregon): focul farului se stinse, geamurile fuseseră sparte de violența furtunei.

Farul acesta însă e construit pe o stâncă înaltă de 29 m. 26 deasupra nivelului valurilor obicinuite și planul local al focului e încă cu 11 m. 58 mai sus. Paznicul socotea că talazul s'a ridicat cu 7 m. 61 peste punctul acesta; dar în această privință certitudinea ne e absolută.

Dacă admitem însă cifra aceasta din urmă, marea, ca să poată pricinui stricăciunile arătate, s'a ridicat cu 48 m. 45 peste nivelul cel mai înalt.

O reclamă «americană» pe stradele Berlinului. — Instantaneul acesta înfățișează un mijloc inedit de reclamă întrebuințat de un circ din capitala Germaniei.

Două tinere acrobate — una îndeplinind rolul calului înhămat, iar cealaltă pe acela al pasagerului — străbat stradele Berlinului în această poziție. Cele două roți sunt trase de acrobata înhămată, care înaintează numai pe mâini, iar în vremea aceasta „pasagera" execută diverse figuri acrobatice.

Singulière réclame d'un cirque berlinois.

Eigentümliche Reklame eines Zirkus durch die Strassen Berlins.

Doi viitori regi

Mihai al României și Petru al Jugoslaviei

Grupul acesta fotografic înfățișează viitorul a două dinastii unite prin legătura indisolubilă a sângelui. Sunt două mândre vlăstare domnești cari într'o zi își vor încinge fruntea cu coroanele a două țări vecine, — ambele călite în focul războiului, amândouă cu unitatea națională înfăptuită cu prețul unor nespuse jertfe.

In stânga, M. S. Regina Marioara a Yugo-slaviei cu Principele Moștenitor Petru; **în dreapta,** A. S. R Principesa Moștenitoare Elena a României, cu micul Principe Mihai.

Deux cousins appelés à régner un jour sur deux peuples voisins et amis : A gauche, la Reine Marie de Yougoslavie avec le Prince Héritier Pierre ; à droite, la Princesse Héritière de Roumanie avec son fils, le Prince Michel.

Zwei zukünftige Könige : links, Königin Marie von Yugoslavien mit dem Kronprinzen Peter ; **rechts,** Kronprinzessin Helene von Rumänien mit ihrem Sohne, dem zukünftigen Kronprinzen Michael.

De toate și de pretutindini

Musafiri nepoftiți ai palatelor regale

In presa franceză s'a făcut mult haz de felul cum e organizată paza la palatul Ministerului de Externe din Paris, unde au fost găzduiți Suveranii noștri, cu prilejul recentei lor vizite.

In adevăr, cu câteva zile înainte de sosirea augustilor oaspeți, s'a făcut constatarea extraordinară că un individ zdrențăros își alesese ca domiciliu una din camerele apartamentului rezervat perechei regale române.

Erau orele 7 de dimineață, în ziua când s'a făcut uluitoarea descoperire: Vagabondul venia să se culce la acea oră matinală.

— Unde te duci? îl întrebă plantonul.

— Mă întorc acasă; eu locuiesc aici; nu mă puteți opri de a pătrunde în domiciliul meu! — răspunse omul nostru foarte liniștit.

Dat pe mâna agenților Siguranței, fu dus la secție, de unde i se dete drumul, căci nu i se putea găsi nici o vină.

El plecă dela secție și, fără a fi observat de nimeni, se întoarse la „domiciliul" său și în aceeaș seară fu arestat.

Faptul acesta are un precedent încă și mai extraordinar.

La 1837 s'a descoperit că un tânăr de cincisprezece ani numit Edward Cutton trăia neștiut de nimeni de mai bine de un an în palatul Buckingham. El se ascundea în căminuri și noaptea mânca la bucătărie. La interogatoriul ce-i s'a luat el declară că auzise cele mai multe consfătuiri secrete între tânăra regină Victoria și miniștri ei și încă multe alte lucruri.

Un milion şi jumătate pentru un volum

D. Rosenbach, un bogat colecţionar american, a cumpărat la o licitaţie o operă a lui Shakespeare intitulată „Răpirea Lucreţiei" (1632).

D. Rosenbach a plătit pentru acest volum — din care nu se cunosc în întreaga lume decât cinci exemplare — suma frumuşică de 1.860 lire sterline adică vre-un milion şi jumătate de lei.

Foto-«*Oglinda Lumii*»

A. S. R. Principele Moştenitor, în uniforma de inspector general al aeronauticei, ţinând un discurs recruţilor din Iaşi.

Le Prince Héritier de Roumanie, en uniforme d'inspecteur général de l'aéronautique.

Der rumänische Kronprinz in seiner Uniform als Oberbefehlshaber der Luft-Streitkräfte.

In Basarabia noastră

Faţada Primăriei din Chişinău

Foto-«*Oglinda Lumii*»

A 6-a aniversare a actului realipirei Basarabiei la Patria-Mumă: — Decoraţia monumentalei intrări a Primăriei din Chişinău.

Le 6-e anniversaire du retour de la Bessarabie à la Roumaine. — Décoration de l'entrée monumentale de l'hôtel de ville de Chisinau, capitale de la Bessarabie.

Zum 6. Jahrestag der Befreiung Bessarabiens. — Aufnahme des festlich geschmückten Hauptportals des Chisinauer Gemeindehauses.

Puritanii englezi

Peste puţin timp se va deschide la Londra „Târgul Toaletei". Organizatorii lui au placardat în toate ţările un afiş-reclamă, reprezentând o femee foarte sveltă, stând în picioare, îmbrăcată cu o rochie neagră decoltată până la talie.

In compoziţia ei nu există absolut nimic imoral.

Cu toate astea canonicul anglican Carlisle a trimis organizatorilor expoziţiei o scrisoare în care în termeni aspri, spune că „a roşit de ruşine când a văzut afişul spurcat" în gările căilor ferate şi în staţiile Metropolitanului. Reverendul roagă autorităţile să scape cât mai curând capitala engleză de indecenţe atât de extravagante, expuse cu imprudenţă tuturor privirilor.

Un paradis nimicit

Catastrofa dela Amalfi (Italia)

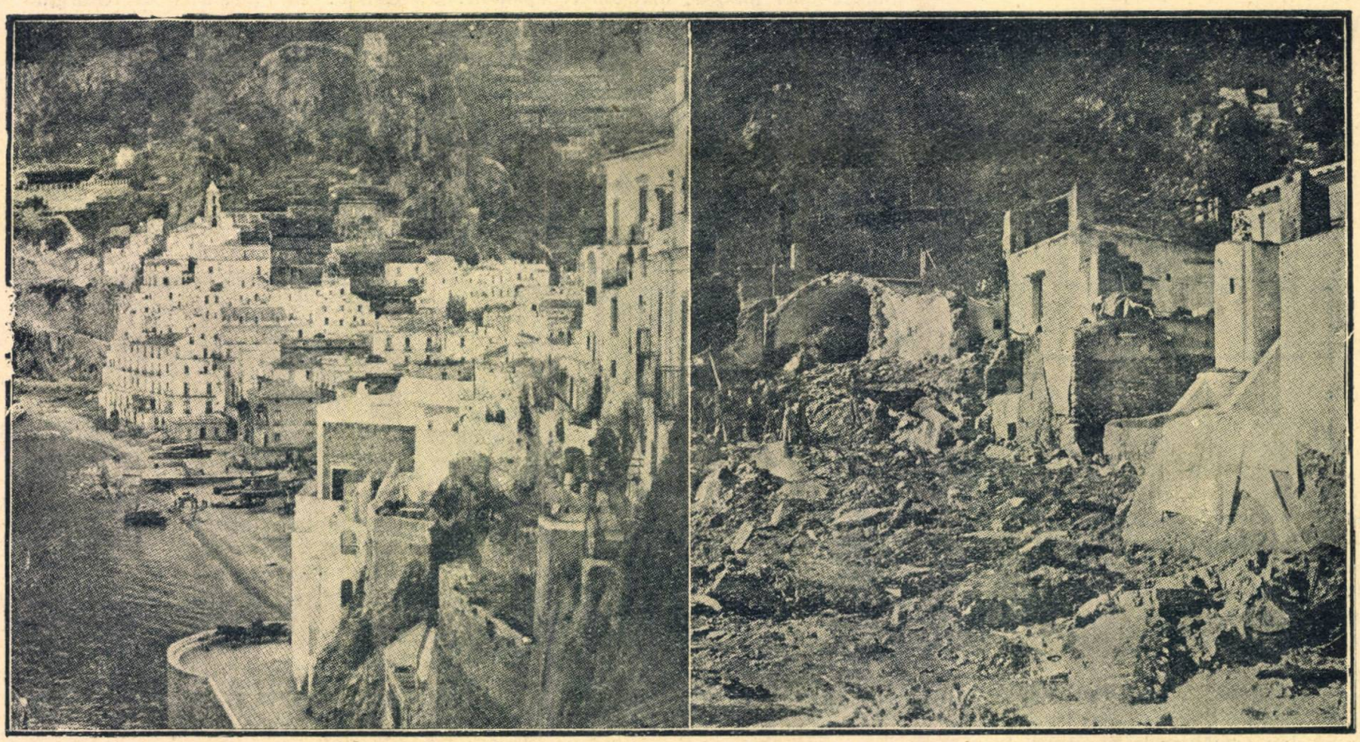

O furtună năprasnică, însoţită de o rupere de nori, a prefăcut în ruine unul din cele mai încântătoare ţinuturi nu numai din Italia, ci din întreaga lume, pe care turiştii îl supranumiseră Paradisul Terestru. E vorba de peninsula închisă între golful de Salerno şi golful de Neapole, — peninsulă pe a cărei coastă nordică se află oraşul Sorento, iar pe coasta sudică oraşul Amalfi.

Apa înfiltrându-se în straturile superioare ale solului, a provocat o lunecare a acestuia: imense blocuri de stânci s'au prăvălit, semănând ruina şi moartea în calea lor. Superbul Amalfi, cu celebra sa Mânăstire a Capuţinilor, e azi o masă informă de dărâmături.

In stânga: Vederea dinainte de catastrofă a oraşului Amalfi, cu minunatul său complex de palate şi vile spânzurate oarecum de coasta stâncoasă. — **In dreapta:** ce a rămas din acest Paradis, după deslănţuirea elementelor.

La catastrophe d'Amalfi. — A gauche, vue de la ville avant le cataclysme.— **A droite,** ce qui reste d'Amalfi.

Das von Wolkenbrüchen — und Erdlawinen-Katastrophe heimgesuchte Städtchen Amalfi (Italien). — Links, Ansicht der Ortschaft vor der Katastrophe.—Rechts, Ansicht des völlig vernichteten Städtchens.

Realităţi fantastice

Târgul între doi soţi legitimi ai aceleiaşi femei

D-l Matei Losic, un negustor croat din Bezdan, fu mobilizat în timpul războiului şi căzu apoi prizonier la Ruşi cari îl transportară într'o fortăreaţă aşa de îndepărtată, că nu se mai auzi nimic de el. Toată lumea îl socotea mort.

Nevastă-sa, după ce l'a plâns cum se cuvine — căpătase chiar un act oficial de deces — se lăsă înduplecată de un alt negustor din acel oraş, d. Uyheli şi se mărită cu el.

Ei duceau o căsnicie pacinică, fericită, când deodată se întoarce cel dispărut pe care-l credeau îngropat şi care trăia.

S'a iscat un conflict penibil, avură loc fel de fel de explicaţiuni neplăcute.

In concluzie d. Losic declară că a venit după nevastă-sa şi că o va lua cu el.

— Pardon, zice d. Uyheli, e soţia mea şi o păstrez!

— Vom vedea!

In zilele următoare intervenirâ prietenii amândorura:

— Poate există o cale de a aranja lucrurile...

La urma urmei au dreptate, sfârşiră prin a se gândi potrivnicii. Să examinăm lucrurile cu sânge rece. De ce să ne aruncăm insulte în obraz, să recurgem la violenţe, să facem scandal, ceeace ar dăuna situaţia noastră de negustori? Nu e mai bine să vorbim ca nişte oameni de afaceri?

Mânat de acest gând înţelept, primul soţ veni la al doilea, care în aceeaşi clipă se pregătea să meargă la el.

— Domnule Uyheli, am venit să-ţi propun o învoială în conflictul care ne separă.

— Te ascult.

— Dă-mi femeea şi pentru că admit că, prin faptul acesta d-ta suferi un mare prejudiciu, te voiu despăgubi cu o sumă ce o vom fixa.

— Aşa vorbă îmi place şi mie! zise interlocutorul. Acum avem o bază de discutat.

După ce examinară problema sub diferitele-i feţe, ambii se învoiră pentru 20.000 dinari.

D-l şi d-na Losic sunt foarte mulţumiţi de acest rezultat, mulţumită căruia pot fi iarăşi împreună, iar d. Uyheli e şi el mulţumit că a încasat banii.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

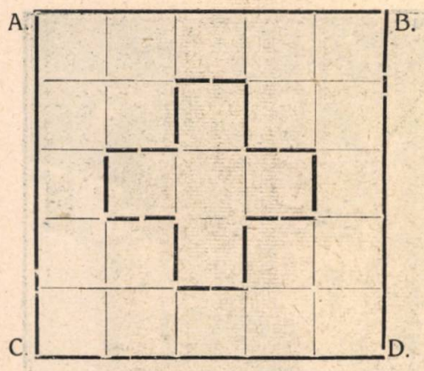

In cele 25 pătrăţele ale figurii A B C D să se înscrie numerele dela 1 la 25 în aşa fel ca :

I. Suma celor 5 numere din fiece rând orizontal ; suma celor 5 numere din fiece coloană verticală ; suma numerelor din cele două diagonale A D şi B C să fie aceeaş, adică 65.

II. Suma celor 5 numere din cele 5 pătrăţele, cari formează o cruce în mijlocul figurii, să fie deasemenea 65.

FUZIUNE DE CUVINTE

I. Se dau următoarele 11 grupe de câte două cuvinte : 1. **sat** şi **pom** ; 2. **tot** şi **sapa** ; 3. **laie** şi **orz** ; 4. **rar** şi **Deva** ; 5. **lama** şi **in** ; 6. **Ene** şi **argint** ; 7. **fata** şi **tâlc** ; 8. **lob** şi **ţar** ; 9. **dig** şi **re** ; 10. **dar** şi **leu** ; 11. **crin** şi **sau**.

II. Combinând toate literele din fiecare grup, căpătăm 11 cuvinte noui cari, în ordinea de mai sus a grupelor, arată : 1. numele insulei din Marea Egee, unde Sf. Ion Evangelistul şi-a scris «Apocalipsul» ; 2. numele dat aceluia care-şi leapădă credinţa ori doctrina ; 3. numele unei hore, deobiceiu jucată după masa de cununie ; 4. numele gheonoaiei cu pene verzi ; 5. o stare de mare strâmtorare ; 6. numele dat Arapului ; 7. numele butucilor necioplţi întrebuinţaţi la facerea unei plute ; 8. numele moldovenesc şi transilvănean al brâncei ; 9. joc călare de-a sulţele, pe vremea stăpânirii turceşti în Principatele Române ; 10. plantă cu florile albe şi mirosul tare ca usturoiul ; 11. baldachin.

III. Iniţialele acestor 11 cuvinte astfel obţinute, citite de sus în jos şi tot în ordinea arătată, dau numele unui paşă turc care, în capul unor cete, a pustiit ambele maluri ale Dunării, la sfârşitul veacului al 18-lea şi începutul celui de al 19-lea.

CUVINTE IN TRIUNGHIU

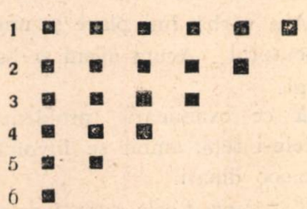

1. Numele unui viteaz general ungur dar Român de origine care, într'un an (în secolul al XV-lea) a bătut în trei rânduri pe Turci. — 2. O mare întindere de apă. 3. Ceea ce e opus idealului. E tot odată numele unei monede divizionare spaniole. 4. In înţeles figurat arată necaz, păs. — 5. Plantă textilă. — 6. O consoană.

La fel în coloanele verticale, dela stânga la dreapta şi de sus în jos.

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 17

Problema de geometrie. — **Sunt mai multe soluţiuni. Una din ele e următoarea : 1. Se taie laturile exterioare de la două pătrăţele aşezate în cele patru colţuri ; 2. se taie cele două laturi exterioare ale unuia din pătrăţelele din colţuri, laturea exterioară şi laturea paralelă cu aceasta dela pătrăţelul al doilea din rândul de jos ; 3. se taie laturile exterioare ale pătrăţelelor din mijloc din rândurile orizontale de jos şi de sus, precum şi din coloanele verticale din stânga şi din dreapta.**

Proverbul tăinuit : **amar — pat — aer — trec — rac — Emin — cale — elice — pod — iad — epic — tava — rar — era lector — eter — raia — ager — mag — aior — nat** = Apa trece, pietrele rămân.

Succesiunea de cuvinte : **toval — oval — val — al.**

Au deslegat tus-trele jocurile :

Bucureşti : A. şi S. Demetrian, An. Moscovici, G. Duport, Feld M., Mel. I. Ivănuş, Sub-lt. Ţuţy, St. I. Gănescu, G. Dinescu, D. Arghiriade.

Bacău : Th. Keminger. — **Bârlad :** P. şi P. Ionescu. — **Bogdăneşti-Fălticeni :** M. Băcescu, Hudiţă E. — **Botoşani :** Davidsohn S. M. — **Brăila :** V. M. Buiculescu. — **Braşov :** Val. Coliban, Al. Plesnilă. — **Buzău :** G. Spirescu. Ang. Livovschi, C. Precupescu.

Chişinău : Fraţii Vasenberg. — **Constanţa :** G. Al. Constantinescu, Snater W. **Craiova :** Lieberman E., M. Cartianu, Bărbulescu C. G., Ad. Nicolau, P. Golgoteanu, T. I. Georgescu, S. I. Mandler, N. şi N. Soloviu, Tr. Turtureanu. — **Ciumuleşti-Fălticeni :** M. Dimitriu. — **Caracal :** I. şi S. Voiculescu.

Focşani : S. Crăciun.

Galaţi : Liţica En., C. Teich. — **Giurgiu :** Alexandrescu Al.

Iaşi : I. Mitru, Em. şi M. Simionescu, V. C. Mitru, G. Popovici, Diurcă D.

Ploeşti : R. N. Ionescu.

Rovinari-Gorj : L. şi D. Burdulescu, M. şi Tr. Pavelescu.

Slatina : G. Marinescu, N. şi P. Diaconescu.

Tecuci : M. Cobzac. — **Tg.-Jiu :** A. Matici. — **Tulcea :** C. D. Raicu, Panaitof T. G.

Vaslui : M. L. Cârlan, Sub-lt. V. G. Docan.

Au deslegat problema de geometrie şi proverbul tăinuit :

Bucureşti : Ir. Calmanovici, C. Ornstein I. Voiculescu.

Botoşani : Vasiliu V., M. Adler, Nat. Vasiliu.

Caracal : L. Petriceanu.

Galaţi : M. Wechsler. — **Giurgiu :** V. Marinescu.

Roman : R. şi S. Ţudic.

Tg.-Neamţ : Şechter F. — **Tg.-Ocna :** I. Cucoş.

Au deslegat problema de geometrie şi succesiunea de cuvinte :

Bucureşti : Vintilescu R., S. Bălănescu, R. A. Knapp, P. Bălănescu, An. A. Iordănescu.

Bacău : Aizic F. — **Buzău :** Sub-lt. J. Rădulescu.

Corneşti-Dâmboviţa : S. Popescu. — **Craiova :** T. şi M. Nichitoianu.

Fălticeni : B. şi L. Catz. — **Focşani :** Colin Tr., F. Şchiopu.

Giurgiu : Antonescu A. G. — **Galaţi :** M. Velasty, Anton D. C. — **Gugeşti (R.-Sărat) :** E. V. Zainea.

Ploeşti : G. T. Gheorghiu. — **Pibeşti :** M. I. Popescu, Vărnicu Aur.

R.-Sărat : Stănescu V., M. Schlesinger. **Roman :** Şimşa B.

Târgovişte : Constantinescu Ant. — **T.-Măgurele :** Par. Munteanu, Fl. Popov.

Au deslegat proverbul tăinuit şi succesiunea de cuvinte :

Bucureşti : E. Segall, F. Engher, Şoimescu.

Braşov : St. Ştefănescu.

Călăraşi : C. I. Călinescu. — **Constanţa :** L. şi T. Al. Constantinescu. — **Craiova :** Fraţii Corâciu, Bălăcescu.

Galaţi : Fraţii Glücklich.

Au deslegat numai problema de geometrie :

Bucureşti : Lacser J., J. Steinberg, Th. Kranz, Adelstein R., Mozis S.

Bacău : Cornelia Şt. M. — **Bârlad :** G., A. şi I. Ruleta. — **Brăila :** M. Kohl, Fr. şi V. Leibovici. — **Buzău :** P. Rădulescu.

Călăraşi : N. V. Graur.

Fălticeni : M. Elenbogen.

Galaţi : S. N. Prundiş, L. Nicolau.

Roman : Reb. Davidsohn.

Tulcea : G. Ghidicof.

Au deslegat numai proverbul tăinuit :

Bucureşti : Kraft P., Şain Gh.

Iţcani : L. Russu.

Tg.-Neamţ : Frunză Gr., A. Ruckenstein.

Au deslegat numai succesiunea de cuvinte :

Bucureşti : Fl. Constantinescu, Moscovici M., V. Sârbu.

Bacău : M. Rosenberg. — **Buzău :** C. Mănăilă.

Câmpulung (Muscel) : D. Ceobotescu. **Caraula-Dolj :** I., Fl. şi Il. Mirescu. — **Craiova :** M. M. Văduvescu, Fraţii Steflea Cohen V. A.

Galaţi : N. Prundiş. — **Gârlele-Moineşti :** B. Negelschi.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 290 şi 303.

Găina jongleură. — Un adevărat fenomen al dresajului e, desigur, găina jongleură, care se produce pe scena unuia din varieteurile din New-York. Cu ochii ţintă la dresorul ei, Louis Toriat, ale cărui semne din mână le înţelege perfect, găina se produce ca un artist consumat, jonglând cu un ou care i se aşează pe cap. Cu o mişcare calculată aruncă oul în sus şi apoi îl prinde tot în cap.

Une poule dressée qui, en jonglant avec un oeuf, se produit sur la scène d'un music-hall new-yorkais.

Verblüffende Leistungen einer Henne die, in einem New-Yorker Variété-Theater, mit einem Ei jongliert.

„Sora lui Hercule"

Cu acest nume a fost botezată atleta ungară Ecaterina Wermke, înzestrată cu o putere într'adevăr herculeană.

După cum se vede în instantaneul ce reproducem, o înfăţişează sprijinită în mâini şi picioare, iar pe o platformă susţine o pianină cu pianist cu tot, care execută o bucată muzicală.

La „Soeur d'Hercule" — une jeune athlète hongroise, capable de supporter un piano et le pianiste avec.

Die «Herkules Schwester» — eine junge ungarische Athletin, namens Katharine Wermke, die in dieser Haltung ein Piano samt Pianisten erträgt.

Vânătoarea de lupi

OMUL-ARICIU

Analele cinezetice povestesc despre un naturalist englez care, acum 40 ani, ducându-se în Africa să vâneze animale sălbatice, şi-a construit o cuşcă specială pe roţi — la fel cu acelea în care se închid fiarele în menagerii — şi astfel adăpostit, descarcă arma printre zăbrelele cuştii. In felul acesta mergea aproape la sigur în vânătoarea de lei, tigri, leoparzi şi hiene. Sistemul avea însă un mare neajuns: animalele de povară cari trăgeau cuşca mişcătoare erau în totdeauna sacrificate, iar vânătorul trebuia să lase în loc prada până se întorcea din satul apropiat cu o echipă de Negrii. De multe ori nu mai regăsia vânatul, sfâşiat, între timp, de alte fiare atrase de mirosul hoitului.

Americanul Stanley Carlson, un pasionat vânător, a combinat un alt sistem. A pus să i se confecţioneze un costum din două rânduri de piele groasă, presărat peste tot cu 1200 ţepi de oţel lungi de câte 3 centimetri — ceeace dă omului înfăţişarea unui ariciu.

Pe cap are un coif la fel,, iar faţa îi e acoperită de o mască protectoare.

Astfel echipat, d. Stanley Carlson va întreprinde o vânătoare de lupi, în pădurile din nordul Statului Minnesota (în apropiere de frontiera canadiană). E încredinţat că nu se expune nici unui risc, chiar în caz că bestia ar înceerca să-l atace.

Vânătorul Stanley Carlson în costumul lui de om-ariciu.

Un chasseur américain a adopté comme équipement un costume en cuir de deux épaisseurs, agrémenté de 1200 pointes acérées de 3 centimètres de long.

Ein erfahrener amerikanischer Wolfsjäger in seinem Lederanzug mit 1.200 Stahldornen bespickt, um die Bisse der Bestien abzuwehren.

Fiica unui ministru manechin de mode

Mare senzaţie a stârnit în Anglia, că fiica unui lord s'a hotărât să renunţe la viaţa fastuoasă a casei părinteşti şi să se facă artistă de varieteu. „Înţeleg — a explicat ea — să-mi creez o carieră, spre a-mi putea agonisi singură traiul".

Dar şi mai mare vâlvă stârneşte încăpăţânarea lui Miss Elizabeth, fiica subsecretarului de Stat la Afacerile Streine, de a rămâne manechin al unui atelier de mode.

La stăruinţele părintelui ei de a renunţa la această îndeletnicire, tânăra Miss Elizabeth a răspuns:

— Insistenţa aceasta mă surprinde cu atât mai mult, că vine din partea membrului unui guvern zis al muncitorilor. Pe cât ştiu eu, doctrina partidului dela putere e că nimic nu înnobilează atâta pe om ca munca. Lasă-mă, deci, să muncesc.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

LAŞUL

de CLAUDE FARRÈRE

Vicontele Gontran Joseph de Signoles era un tânăr bogat, distins şi spiritual, foarte căutat în saloane, în special de dansatoare. Ducea o viaţă liniştită şi nu-i se cunoşteau prea multe aventuri amoroase.

Or, într'o seară, pe când însoţise la teatru două tinere femei, escortate de altfel de bărbaţii lor, el îi învită pe toţi după spectacol, să ia o îngheţată într'o cofetărie din rue de la Paix. Intraseră de vre-o câte-va minute, când de-odată vicontele observă la o masă vecină un bărbat care examina cu atenţie pe una din tovarăşele lui. Dânsa părea stânjenită şi plecă ochii. In cele din urmă ea se adresă bărbatului ei:

— Iată un om care mă priveşte cam de mult. Nu-l cunosc: Nu cumva îl cunoşti tu?

Soţul care nu observase nimic ridică privirile şi declară:

— Nu, nu-l cunosc de loc.

Tânăra femeie reluă supărată.

Individul ăsta îmi strică toată plăcerea.

Soţul dădu din umeri:

— Ei nu-i mai da şi tu atenţie. Dacă ar trebui să ne ocupăm de toţi obraznicii pe cari îi întâlnim zilnic, am avea toată ziua scandaluri.

Dar Vicontele se ridică brusc în picioare. El nu admitea ca o prietenă a lui să fie stingherită. Lui deci îi se adresase insulta şi ca atare afacerea, nu-l privea de cât pe el.

Vicontele înaintă spre necunoscut şi îi zise:

— Ai un fel de a privi pe aceste doamne pe care nu-l pot tolera. Te rog să fii cuvincios, altminteri...

Cellalt replică:

— Ia dă-mi pace!...

Vicontele palid declară:

— Bagă de seamă, domnule o să mă sileşti să depăşesc măsura.

Necunoscutul nu răspunse de cât printr'o înjurătură murdară care indignă pe toţi.

Se făcuse o tăcere adâncă. Apoi, deodată se auzi zgomotul unei palme. Vicontele pălmuise pe adversarul lui. Toată lumea se sculă în picioare pentru a despărţi pe cei doi adversari.

*

După ce vicontele se întoarse acasă, se plimbă cât va timp în lung şi-n latul camerei, frământat numai de ideia duelului. Deşi duelul în sine nu-l înspăimânta câtuşi de puţin, se simţea cu toate astea foarte agitat.

— Ce brută şi individul ăsta! exclamă el într'un târziu.

Pe urmă se aşeză la biurou şi rămase gânditor. Trebuia să-şi constituie imediat martori. După o matură chibzuinţă alese pe marchizul de la Tour Noire şi pe colonelul Bourdin, două nume cunoscute în societatea înaltă pariziană.

La un moment dat luă carta de vizită pe care i-o întinsese adversarul lui şi citi: „Georges Lamil, 51, strada Moncey".

Cine era oare omul acesta? Ce făcea? Pentru ce examinase cu atâta stăruinţă pe soţia prietenului său? Nu era revoltător ca un străin, ca un necunoscut să-i tulbure deodată viaţa şi aceasta pentru că fixase cu insolenţă pe o femeie? Şi vicontele repetă încă odată: Ce mai brută!

Aşa dar trebuia să se bată. Nu ştia ce armă să-şi aleagă. Spada sau pistolul? Cu spada risca mai puţin, căci e foarte rar ca un duel cu spada să fie mortal. Cu pistolul în schimb îşi risca viaţa. Şi el rosti cu glas tare:

— Trebuie să fiu curagios!

Sunetul glasului său îl făcu să tresară şi el se uita oarecum speriat în jurul lui. Se simţea nervos. Bău un pahar cu apă, apoi se desbrăcă şi se trânti în pat.

Nu putu însă să adoarmă. Ii era sete şi se sculă din nou să bea. Apoi, o neliniste vagă îl cuprinse:

— Oare să-mi fie frică? Nu, firește nu-i era frică, de vreme ce la capăt şi să se bată. Dar se simţia atât de turburat încât se duse să se examineze în oglindă.

Figura lui îl înspăimânta. Ii se păru că era de o paliditate cadaverică. Şi inima începu să-i bată cu putere.

— Poimâine, la ora asta poate voi fi mort. Persoana asta pe care o văd în faţa oglinzii nu va mai fi, Azi trăiesc şi peste douăzeci şi patru de ore voi fi întins în patul acesta, lipsit de viaţă. Ce să mă fac? Ce să mă fac? Ii fu frică să se culce şi rămase toată noaptea întins pe un fotoliu, fumând ţigară după ţigară. Din fericire se lumină de ziuă, şi odată cu ivirea zorilor, o rază de speranţă năpădi brusc în inima vicontelui.

Se îmbrăcă repede şi eşi în oraş, repetându-şi tot timpul:

— Trebuie să fiu energic, foarte energic ca să dovedesc că nu mi-i teamă.

*

Martorii lui, marchizul şi colonelul se puseseră îndată la dispoziţia lui şi după ce i-au strâns energic mâinile, plecară imediat să ia contact cu adversarul lui.

Vicontele se întoarse acasă pentru a aştepta martorii. Agitaţia lui potolită o clipă, creştea acum din clipă în clipă....

Voi să mănânce, dar nu putu. Atunci îi trecu prin minte să bea pentru a-şi da curaj. Bău o sticlă de coniac. Se simţi mai bine. Peste o oră însă neliniştea îl împresură din nou. Se înserase.

Soneria îi produse o emoţie atât de mare încât nu putu să se ridice de pe scaun pentru a-şi primi martorii.

Colonelul rosti:

— Am aranjat condiţiunile. Adversarul d-tale a cerut mai întâiu privilegiile ofensatului, dar a cedat aproape numai decât şi a primit toate condiţiunile noastre. Martorii lui sunt doui militari.

Vicontele spuse doar:

— Mulţumesc.

Marchizul reluă:

— Scuză-ne dacă stăm atât de puţin, dar trebuie să ne mai ocupăm de o sumedenie de alte lucruri. Ne trebuie un doctor bun, de vreme ce lupta va fi extrem de serioasă.

*

Când vicontele se văzu singur, o descurajare imensă îl cuprinse.

Va să zică trebuia să se bată. Nu mai putea evita duelul. Era într'o stare de nervi grozavă şi el îşi zise:

— Mi-e cu neputinţă să mă bat, căci de nu voi avea o atitudine mândră în faţa adversarului sunt pierdut, pierdut iremediabil. Şi fără să mai stea pe gânduri luă un pistol pe care şi-l lipi de tâmplă şi trase.

Când sosi servitorul lui, atras de detunătura armei, îl găsi întins pe spate, mort. Un strop de sânge pătase hârtia albă care se afla pe masă şi care conţinea doar aceste două cuvinte: „Testamentul meu".

———oxo———

CITIŢI:

No. 19 „ORIZONTUL" No. 19

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Care între altele cuprinde:

Ameninţarea planetei Saturn
Reîntinerirea fără operaţie.
Problema zborului la 15.000 m. înălţime.
Ultimele date ale stiinţei în tratamentul tuberculozei pulmonare.
Extragerea zahărului din porumb.
Explicaţia ştiinţifică a somnului.
Marile temple ale lumii.
Termometrul orbilor; Puşca de salvare.
Noui mine de diamant.
O capo-d'operă a architecturii greceşti.
Cele două mari canale artificiale.
Primejdia întrebuinţării extinctorilor cu tetractorură de carbon.
O statue uriaşe săpată într'un munte.
etc. etc.

Foto-«*Oglinda Lumii*»

Match-ul de foot-ball româno-polonez. — **Sus:** Două instantanee luate la match-ul de rugby între echipa română (dungi orizontale) şi echipa poloneză «Vulturul Alb» (dungi verticale), care a avut loc în Bucureşti. Echipa polonă a fost lăsată la zero de echipa noastră.

Jos: Echipa românească de selecţionare, care va participa la match-urile internaţionale dela Jocurile Olimpice din Paris.

En haut. — Deux instantanés du match de rugby entre l'équipe roumaine (rayures horizontales) et l'équipe polonaise l'«Aigle Blanc» (rayures verticales) qui a eu lieu à Bucarest et qui s'est terminé en faveur de l'équipe roumaine.

En bas. — L'équipe roumaine qui prendra part aux épreuves internationales de foot-ball, aux Jeux Olympiques de Paris.

Oben. — Zwei Momentaufnahmen des Rugby-Matches zwischen der rumänischen Manschaft (wagrechte Streifen) und der polnischen Manschaft des «Weissen Adlers» (senkrechte Streifen), der mit dem Siege der Rumänen endete.

Unten. — Die rumänische Manschaft welche an den internationalen Fussball-Matchen der Olympischen Spielen in Paris teilnehmen wird.

Legendă africană

Fructul care mistue... oameni

In Anglia se duce în prezent o campanie pentru importaţiunea în massă şi pentru cultivarea intensivă în colonii, a unui fruct ale cărui calităţi rare sunt mult lăudate atât în Indiile occidentale cât şi în Africa.

Englezii îl numesc „paw-paw" (papau).

Paw-paw are de toate: gust bun, miez delicios cu proprietăţi digestibile excepţionale, rendement remarcabil. Fructul verde poate fi fiert şi mâncat ca legumă ori, cum fac chinezii, poate fi preparat în dulciuri savuroase. Bucătarii exotici folosesc până şi frunzele acestui pom din raiu, căci dacă ele sunt puse pe lângă cărnurile tari, le frăgezesc ca prin farmec.

Proprietatea aceasta desigur că e în raport direct cu calităţile digestive ale lui paw-paw, cari sunt atât de active că doctorii recomandă ca să nu se mănânce fructul acesta pe stomahul gol: el înghite totul! Şi aceasta a dat naştere teribilei legende a lui Thompson, care e povestită omenilor simpli din Africa occidentală:

Thompson, un martir al dispepsiei, nou venit prin acele meleaguri, se arăta neîncrezător în calităţile lui paw-paw. Dar într'o seară el se lăsă să fie convins şi mâncă un fruct enorm care, ajuns în stomac, trebuia să potolească toate revoltele şi să biruiască rezistenţa unui dineu rebel. Dimineaţa Thompson nu se vedea; amicii lui erau îngrijoraţi. Era imposibil să-l găsească. Deodată îl zăriră pe servitorul lui ducând un enorm paw-paw, a cărui prezenţă în patul stăpânului său el nu şi-o putea explica. Prietenii bănuiră ceva groaznic, ei deschiseră fructul; el conţinea o jumătate de duzină de nasturi şi izmene

Activul paw-paw digerase şi înghiţise nu numai mâncarea ci şi pe acel care îl mâncase!

MODA

Trei modele de rochii (dela stânga la dreapta): 1. Toaletă din crep de mătase brodat. — 2. Rochie din crep de Chine, cu dublă tunică. — 3. Rochie din crep de mătase.

Trois modèles de robes du soir.

Drei Abendtoiletten-Modelle.

Coafură monumentală. — La un recent concurs de coafure, steaua de cinematograf Ossi Oswada a făcut marţ pe toate celelalte concurente: «construcţia» ei capilară măsura exact o jumătate de metru în înălţime.

Mai e de notat că această coafură în stilul epocei lui Ludovic XV şi cu adevărat monumentală a fost aranjată numai cu propriul păr al artistei, care posedă una din cele mai bogate podoabe ale capului din lumea întreagă.

Coiffure monumentale de l'étoile du film Ossi Oswada.

Riesenfrisur der Filmschauspielerin Ossi Oswada.

Trei modele de toalete de serată.

Trois modèles de toilettes du soir.

Drei Abendtoiletten.

Viaţa în societate

Invitaţiile

Prima regulă de bună-cuviinţă în materie de invitaţie şi ospitalitate — regulă inspirată de logica elementară — e că nu poţi accepta decât ceia ce trebuie să întorci. Acesta e principiul reciprocităţii şi încrederii care domină capitolul relaţiunilor şi trebuie urmat căci e unicul mijloc de a ne asigura prieteni sinceri şi legături continue.

Cum nu există însă nici o regulă ori principiu care să nu aibe şi excepţii, trebuie să admitem şi aici câteva. Intransigenţa — probitatea aceasta care de multe ori îşi depăşeşte ţinta — ar limita cercul relaţiilor noastre la un mic număr de persoane cu o situaţie egală cu a noastră şi care nu va fi susceptibil să se schimbe mult.

Există în consecinţă cazuri când p u t e m accepta o invitaţie pe care în urmă n'o vom putea compensa, ba chiar există cazuri când buna creştere ne impune să acceptăm. Se poate ca acela care ne invită să aibă mare plăcere la gândul că ne va găzdui şi atunci trebue să primim, nu să refuzăm.

In alte cazuri, se poate ceda din motive de diferite ordine şi totul depinde de legăturile pe cari le avem, de cordialitatea lor, de simpatia ce ni se arată, etc.

Moda în Mongolia. — Misiunea ştiinţifică europeană care, în cursul laborioaselor sale explorăţiuni în Mongolia centrală şi occidentală, a dat peste un ou de dinosaur, a făcut cu aceeaş ocazie şi o descoperire destul de interesantă, dar într'un alt domeniu — acela al Modei.

Misiunea a adus fotografia de mai sus în care se vede o «patriciană» mongolă, dintr'un ţinut foarte puţin cunoscut, cu curioasa ei gătează a capului.

Mai ştii? Vre-o americană ar fi în stare s'o adopte şi pe urmă te pomeneşti că moda face furori şi în Europa.

Die Mode in Mongolien: Ein eigenartiger Kopfputz.

Garnitură cu penele de struţ

Intre noutăţile sezonului una din cele mai interesante e moda penelor de struţ. La drept vorbind niciodată ele nu au încetat să placă femeilor foarte rafinate şi foarte elegante; dar astă iarnă în multe prilejuri ele au trebuit să cedeze întâietatea blănurilor.

Dar zilele frumoase fac femeea ingrată faţă de blană, şi uşoara pană de struţ îşi recapătă preferinţa. Croitorii cei mari îi dau un rol atât de important că ar fi prea lung să înşirăm toate toaletele pe cari le garnisesc.

Pe rochiile de serată cari au atins apogeul luxului cele mai multe case mari de croitorie pun chiar pene de struţ şi nimic nu poate da o idee de bogăţia acestei podoabe. Am văzut expusă, o rochie de moar roz pe care fluturau pene de aceeaş nuanţă; era ameţitor şi dulce to odată.

O altă rochie de lame de argint cu tufe de pene albe cari fixau o draperie avea o înfăţişare feerică.

La fel e cu capele de seară din ţesături în lame cari mai toate au gulere mari de pene de struţ.

In fine la modistele mari regăsim aceeaş garnitură, la mai toate pălăriile elegante. Penele sunt când de o singură nuanţă, când lăcuite, înviorate cu purpură ori cu aur.

In formă de tufe, de pompoane, de cocarde, de pleureuze, ele dau pălăriilor de primăvară o graţie neasemuită.